

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Tot home ha nascut per
a ser sant. Només hi ha
una tragèdia: no ser sant.
Si les motivacions de
la vida no són adequades
per a servir d'autèntics
fonaments per a la
santedat, llavors cal que
l'esperit comenci de nou
i en trobi d'altres.
Mai no és massa tard per
recomençar."

Catherine De Hueck Doherty

Any III N.º 143

Setmana del 20 al 26 de juny del 1982

40 Ptes

Cardenal Jubany:

La família, víctima de l'industrialisme

El cardenal-arquebisbe de Barcelona, doctor Narcís Jubany, en la glossa corresponent a aquest diumenge analitza el tema de la necessària preparació dels joves envers l'autèntica realitat del matrimoni cristià. El doctor Jubany, entre altres coses diu:

"Una de les víctimes més significatives de l'industrialisme és la família". D'aquesta manera ho ha expressat fa poc un autor. En realitat, la situació de la família és determinada per les exigències econòmiques, el desig de disposar sense restricció dels béns materials i una activitat sexual sense límits: heus aquí les característiques que sobresurten més en la nostra societat de consum.

En l'exhortació apostòlica sobre la família —document molt ric en contingut— el Papa afirma que "la situació històrica en la qual viu la família es presenta com un conjunt de llums i d'ombres". Existeixen aspectes molt positius en la vida dels cònjuges; però n'hi ha també de molt negatius. A la base dels darrers, el Papa descobreix "una corrupció de la idea i de l'experiència de la llibertat". Per això és més necessari que mai la preparació dels joves al matrimoni i a la vida familiar. El Papa en subratlla molt la importància.

És una cosa trista que l'experiència ens ensenyi que, en el nostre temps, no són pocs els casos de joves que es casen sense conèixer-se de veres, sense una veritable sinceritat, sense objectius clars i amb una idea falsa de l'amor. Però, ¿on aprendre el camí que els mena a la felicitat somniada? En primer lloc, en els pares, perquè el seu exemple és fonamental: aquests són la "llicència permanent", ells han fet de l'amor conjugal el centre de la vida. Després en els educadors; i sobretot en l'Església, quan es tracta d'aquells que van a la parròquia per consagrar llur amor davant Déu.

Però ¿per ventura els joves que- den eximits d'una seriosa reflexió sobre la llibertat i l'amor? És ben clar que no. Pensant en ells, repeteixo unes paraules Michel Quoist. Són aquestes: "Si només et cases amb un cos, ben aviat hauràs acabat el descobriment i desitjaràs un altre cos. Si només et cases amb un cor, ben aviat l'hauràs esgotat i et sentiràs atret per un altre. Si et cases amb un home, més encara amb un fill de Déu, llavors, si vols, el teu amor serà etern; el fet de posar allò que és infinit més enllà d'ells mateixos, permet a un home i a una dona d'eternitzar llur amor". La qual cosa vol dir —per part dels qui es casen— ser fidels tota la vida.

Joan Pau II: "Els pobles no estan cridats a destruir-se"

24 hores per la pau al món

Durant l'Angelus del diumenge a la plaça de sant Pere de Roma, el Papa va clamar altra vegada a favor de la pau: "Els pobles no són cridats a lluitar els uns contra els altres, sinó a entendre's i a posar-se d'acord per viure pacíficament". La continuació va afegir: "Només la moderació i la saviesa obren el camí a les negociacions, i només de la negociació poden néixer acords durables".

Veritablement són pocs tots els esforços que es fan per aconseguir la pau al món. I d'ací les "24 hores per la pau" que ha organitzat Justícia i Pau per aquest divendres i dissabte. En la convocatòria es diu: "Estem profundament preocupats per la situació de violència generalitzada que s'estén pel món. (Amèrica Central, Cambodja, Iran-Irak, Israel-Líban, Atlàntic Sud, Afganistan, etc); per altra banda aquests dies se celebra sessió a les Nacions Unides sobre el desarmament. I continua la convocatòria: "Per tot això convoquem a un dejuni col·lectiu de 24 hores per a reflexionar sobre l'actual realitat". El divendres hi ha hagut una taula rodona en la qual hi han participat Pepe Beunza, Joan Gomis, Arcadi Oliveras, Agustí de Semir i Josep Ribera. El dissabte la projecció del muntatge audiovisual "Pere Casaldàliga" i després l'Eucaristia presidida pel consiliari de Justícia i Pau mossèn Joan Enric Vives, han estat la cloenda d'aquestes 24 hores per la Pau.

afinant

Ministeri universal

Si podia haver-hi algun dubte, crec que els dos darrers viatges del Papa l'han esbandit del tot: Joan Pau II viatja perquè se sent Pastor universal.

Aquesta constatació podria semblar banal de tant òbvia i no ho és. Deixem de banda si les idees precedeixen els fets o viceversa, i fins on aquests provoquen teories. La història ens ofereix exemples per a tots els gustos. El que sí és cert és que el Papa actual està exercint amb una convicció sorprenent —puix s'hi juga la vida— i, el que és encara més notable, amb una aprovació general —fins el punt que tothom li ho reclama— allò que encara potser molts trobaran discutible en els llibres. És a dir que el bisbe de Roma, per això mateix que és el successor de sant Pere, és també el bisbe de tots i cada un dels cristians. Si en l'Església la manera de pregar conforma la fe (Lex orandi, lex credendi), d'una manera anàloga podem dir que la fàis d'exercir el ministeri papal ens revela el seu abast teològic. Oï més quan va acompanyat dels fruits de l'Esperit, que podríem resumir amb el de la "concòrdia" (la unió dels cors).

Joan E. Jarque i Jutglar

Creu de Sant Jordi de la Generalitat

L'arquebisbe Pont i Gol guardonat

El dimarts 15 de juny tingué lloc al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, la imposició de condecoracions de la "Creu de Sant Jordi" que per segona vegada concedeix el Govern de Catalunya.

Aquesta vegada els guardonats han estat quaranta tres personalitats del món de la cultura, l'art, la música, la pedagogia i l'empresa. Entre altres

guardonats que s'han distingit com a cristians destaca l'arquebisbe de Tarragona, doctor Josep Pont i Gol.

La creu de Sant Jordi s'atorga per "honrar persones que pel seu esforç hagin destacat en els seus serveis prestats a Catalunya en la tasca de defensa de la seva identitat i de restauració de la seva personalitat, en el pla cívic i cultural.

sumari

8. CATALUNYA
L'Escala celebra els 300 anys de la seva parròquia independent

24. MISCEL·LÀNIA
Joaquim Ferrer, Subdirector General d'Acció Cívica:

"La democràcia és en procés de digestió"

CENTRALS

Reportatge sobre el Col·legi "Sagrada Família Horta"

benvingut!

textos

Preparem-nos per a la vinguda del Papa (IV)

6. Per què viatja el Papa?

Els viatges dels Papes no sorprendrien ningú si els bisbes de Roma des dels darrers decennis del segle passat i durant la primera meitat del segle present no haguessin adoptat una actitud de reclosos voluntaris després dels fets de l'any 1870, sota Pius IX, quan sota el guiatge de Garibaldi es dué a terme la unificació italiana. Fou quan els Papes perderen la sobirania política sobre els 41.184 kms. quadrats que constituïen els Estats Pontificis, els quals quedaren reduïts al petit estat que té per nom oficial Città del Vaticano. Fou una reclusió de protesta, iniciada per Pius IX, estrictament observada per Lleó XIII al llarg de tot el seu pontificat de vint-i-cinc anys, i continuada pels seus successors. Amb motiu de la segona guerra mundial i de desgràcies ocorregudes a Roma, Pius XII sortí del Vaticà, però no de la Urbs; aquest Papa començà de tenir, per pròpia iniciativa, contactes amb la casa reial italiana, que ell visità a la residència oficial del rei, el Palau del Quirinal, que havia estat domicili dels Papes. Això representava un gran pas endavant en relació amb allò que l'antecessor, Pius XI, havia dut a terme amb el conegut Pacte del Laterà (any 1929), segons el qual el govern italià (Mussolini) reconeixia la sobirania del Papa i eren establerts acords sobre els límits i condicions de tal sobirania. El vell i conciliador Joan XXIII, que havia estat diplomàtic professional durant gairebé tota la seva vida, fou el primer Papa que, oblidant els greuges històrics com a cosa ja passada, començà d'anar per Itàlia com a pelegrí (Assis, Loreto). Pau VI, el tímid Pau VI, el qual però també tenia una gran experiència adquirida com a diplomàtic (havia estat sota Pius XII substitut de Secretaria d'Estat i més tard pro-secretari) abans d'obtenir la mitra de Milà, feu més, encara, i sortí de les fronteres d'Itàlia; visità no solament llocs de significació religiosa (Terra Santa, Fàtima) i ecumènica (a Terra Santa tingué un encontre amb el patriarca Atenàgore de Constantinoble i a Ginebra visità el Consell Ecumènic de les Esglésies: dos fets d'una importància ecumènica extraordinària), sinó que arribà "fins als confins de la terra" (Filipines), i com si això fós poc, anà a parlar als organismes polítics i socials internacionals (ONU, OIT), amb la qual cosa s'adreçava a totes les nacions, no solament a les cristianes. La manera com Pau VI fou rebut arreu on anà encoratjà els seus successors.

Es indubtable que una manera d'actuar així està sotmesa a les circumstàncies històriques i a les necessitats religioses o humanes en general (la pau, el bé social, etc.). Especialment en certs viatges de Pau VI notem un interès per a tots els homes, no únicament per als cristians; amb això hom pot veure que els Papes se senten responsables davant tota la humanitat, perquè Crist ha vingut a salvar tots els homes i ha manat, als seus apòstols, que anessin a predicar i a convertir totes les nacions (Mateu 28, 19). No seran doncs, els cristians els qui puguin acusar els Papes viatgers de fer quelcom que no hagin de fer, sobretot quan hi ha tants no catòlics i no cristians que admiren el zel apostòlic en aquest aspecte.

Naturalment, també depèn, aquesta manera d'actuar, del tarannà de cada Papa. Perquè per realitzar aquests viatges —Joan Pau II ho està fent sense interrupció gairebé— i perquè obtinguin allò que es proposen, cal que corresponguin a una manera de ser de cada Papa que els fa. Els programes i sistemes de les actuacions pastorals, perquè siguin espontànies i eficaços, han d'anar lligats amb el temperament del qui els duu a terme.

(Continuarà)

A. Olivar

notícies

Madrid.— Segons declaracions d'Antonio Astillero, rector madrileny de les Delicias i president de l'Oficina Diocesana encarregada de preparar la vinguda del Papa a Madrid, a la capital d'Espanya se celebraran tres actes generals de caràcter nacional i un de caràcter diocesà. Els primers són una missa per a tot el poble de Déu, a l'aire lliure, i en una zona encara no determinada (es parla de Cuatro Vientos y de l'hipòdrom de la Zarzuela), una reunió dedicada a la família i un acte amb els joves en un estadi.

Dintre de l'àmbit diocesà, el Papa assistirà a un acte a la perifèria de Madrid dedicat a la parròquia i a la proliferació de temples després del Concili. S'ha assolit la xifra de 460. Com a tants altres països, s'han previst actes amb les autoritats civils; una trobada ecumènica; una recepció diplomàtica, i potser un acte amb l'Adoració nocturna.

Sembla que la comissió que presideix monseñor Estepa ha començat a treballar. Com a preparació s'ha previst un altre acte que presidirà el cardenal Tarancón a la parròquia de San Juan de la Cruz, el dissabte, 26 de juny, i serà com l'anunci oficial i el pregó de la visita del Papa. L'Exèrcit s'encarregarà de l'acondicionament dels llocs de concentració, i també de la megafonia.

València.— El president de la Comissió Diocesana per a la vinguda del Papa a València, Vicente Ferrando, ha iniciat contactes amb les primeres autoritats civils i militars de València a fi de tractar amb elles els aspectes de la visita. S'ha constituït la Comissió Pastoral i Catequètica que prepararà un cicle de conferències a nivell de Facultat, i altres adaptats als diferents sectors pastorals, per fomentar les actituds adequades per a obtenir el fruit espiritual que s'espera de la visita.

S'han rebut també oferiments de diverses organitzacions musicals i folklòriques.

Oració per a la preparació de la visita del Papa

Senyor nostre Jesucrist, el constructor únic i invisible, que volguéreu edificar la vostra Església sobre PERE —la "roca"— i encomanar-li, com a Cap del Col·legi Episcopal, amb la missió de vetllar per la puresa i fermesa de la fe, en Pastors i ovelles, la sol·licitud de totes les Esglésies...

GIREU BENIGNE el Vicari vostre i Pastor nostre, JOAN PAU II, papa, que es disposa a visitar les nostres Esglésies de Catalunya...

US DEMANEM PER A ELL el do de discerniment, perquè, coneixent bé les necessitats del nostre poble i nostres, pugui adreçar-nos paraules de llum veritablement orientadora.

IA NOSALTRES CONCEDIU-NOS prou humilitat per acceptar-les i acollir-les en esperit de fe, de docilitat i d'esperança.

Vós, que viviu i regneu, ara i sempre per tots els segles dels segles. AMEN.

Concurs Infantil

Per a treballs de vacances

Sota el lema: "El Papa ve a visitar-nos"

Bases: 1.ª Poden participar en aquest concurs tots els nois i noies en edat escolar.

2.ª Les redaccions es podran fer indistintament en català i castellà.

3.ª Es concediran premis individuals als millors treballs presentats a cada un dels TRES TEMES i distincions especials als col·legis que col·lectivament hagin presentat més treballs i/o hagin guanyat algun premi individual.

4.ª Amb les reserves que fan al cas, podem avançar que els premis individuals i les distincions als col·legis comportaran la possibilitat de poder saludar personalment el sant Pare a un o l'altre dels actes de Montserrat o de Barcelona.

Els TEMES del concurs, tots sota el lema general "El Papa ve a visitar-nos", són els següents:

1er REDACCIÓ

En forma lliure (conte, narració, reflexió, comentari, poesia, carta, etc.) amb un màxim de cinc folis en lletra clara.

2on DIBUIX

Il·lustrant l'esdeveniment o la figura del sant Pare, la seva vida, la seva missió de pastor universal, etc.

3er CULTURA RELIGIOSA

Responent correctament al següent qüestionari:

A. ¿Qui elegí Pere com a Cap visible de l'Església Universal?

(Textos evangèlics referents a la pregunta).

B. ¿Què en sabem de Pere? (Evangelis, Nou Testament, Història de l'Església).

C. ¿Quin és el nom "papa" dels 10 primers successors de St. Pere, com a bisbes de Roma i Caps de l'Església universal?

D. ¿Quin és el nom "papa" dels 10 últims Papes?

E. De nom de pila i de cognoms de família, ¿com es deien els 10 últims Papes?

F. ¿Què és un Concili Ecumènic?

G. Nom dels 5 primers Concilis Ecumènics.

H. Nom dels 5 últims Concilis Ecumènics.

I. ¿Què és una Encíclica?

J. Títol de les encíclics escrites per Joan Pau II.

5.ª Els treballs, degudament signats i amb l'adreça completa del concursant s'hauran de lliurar a la redacció de C.C. sigui individualment, sigui col·lectivament per col·legis abans del 25 de setembre.

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

editorial

“Dona nobis pacem...”

La pau és un d'aquells rars valors que avui ningú no discuteix. Tothom l'estima i el desitja. Tanmateix el nostre món crema de guerres pels quatre costats. En sortir aquest número ja hi ha hagut una victòria a “l'Atlàntic Sud” (com diem eufemísticament) però, hi haurà la pau? El Líban és passat a sang i foc, i la llista es fa dolorosament interminable: l'Amèrica Central, l'Afganistan, l'Iran-Irak, Cambodja, les guerres oblidades de l'Àfrica...

El Papa acaba de realitzar dos arriscats viatges per la pau. N'ha parlat als britànics i als argentins amb llibertat d'esperit i amb un cor sincerament angoixat. No ha donat pas la raó a cap d'ells —és que per ventura la tenen?— però a tots els ha fet veure com la guerra és inhumana i insensata. La Conferència pel desarmament està reunida a les Nacions Unides aquests dies, però qui gosa ser lleugerament optimista davant dels seus possibles resultats?

Per això ens sembla digna de ser remarcada la iniciativa de Justícia i Pau de Barcelona invitant a un dejuni, aquest cap de setmana, per a pregar i reflexionar, en cristià, sobre la pau.

L'Eucaristia, pregària i celebració central del cristià, és tot ella una ardent pregària per la pau. Caldria però que tots plegats acompanyéssim la pregària amb una mica de reflexió. Hi ha idees “cristianes” que seria bo de revisar i posar al dia. Una d'elles és precisament la de “la guerra justa”. En un dels seus discursos a la Gran Bretanya, el Papa ha dit quelcom que no hauria de passar desapercebut: “Cal revisar la doctrina de sant Tomàs sobre la guerra justa”. És a dir, el que en el segle XIII s'anomenava “guerra” té quelcom a veure amb les nostres guerres? Heus ací el problema. Amb el mateix mot designem coses que avui són completament distintes. El bisbe del sud de Londres comentava arran d'aquestes paraules del sant Pare: “Tots tenim el dret a defensar-nos. Però cal que hi hagi una proporció justa. Crec que hi poden haver causes justes però avui no hi poden haver guerres justes. Les armes han esdevingut tan mortíferes i inhumanes que la guerra ja no pot pretendre mai més d'ésser la manera justa de solventar les divergències entre els homes.”

Això ben entès, resta que cal tutelar el dret de cada u i de cada comunitat humana com el de cada nació. I el primer dret és el dret mateix a la pau. Però el dret o es tutela amb la força o amb l'autoritat. Descartada la força, on és l'autoritat mundial capaç d'imposar la pau als homes? No volem fer apologètica barata, però la conclusió s'imposa... als homes de bona voluntat. El bon papa Joan XXIII, més lloat que escoltat, va parlar amb força en la seva “Pacem in terris” de la necessitat, represa aquests últims dies per Joan Pau II, d'establir aquesta autoritat mundial i n'oferia els principis evangèlics en què s'hauria de basar. Deu ser veritat també avui allò de “la llum brilla en mig de les tenebres, però les tenebres no l'han rebuda”.

col·laboració

Cinc desconfiances
dels no creients

El número de la revista “CURSILLOS DE CRISTIANDAD”, corresponent al mes de juny en curs, publica el següent article, sorgit de la ploma de Jaume Aymar, en el qual s'analitza “l'ateisme vist pel professor Fèlix Martí”. Per l'interès que per als nostres lectors ofereix l'esmentat article, el reproduïm íntegrament.

A l'Escola de Cursets de Barcelona poguérem comptar amb la presència de Fèlix Martí, pare de família, president internacional de Pax Romana, membre del centre Eiximenis i professor de l'Institut de Teologia de la nostra ciutat, el qual va mantenir-nos una xerrada, sumament interessant, sobre el tema de l'ateisme, avui.

Creiem interessant oferir un resum d'aquelles notes.

El professor Martí partí de la situació del nostre temps, en què sembla que existeixen unes dificultats per a la transmissió de la fe a les noves generacions. “No tenim massa recursos per a interessar per la qüestió religiosa. ¿Per què hi ha tanta gent que li costa creure?”

Aquesta fou la seva pregunta inicial. A partir d'ella, assenyalà unes pistes de resposta i de reflexió, que anomenà les “cinc desconfiances” dels qui diuen que no tenen fe, respecte als qui ens anomenem creients.

La religió és una proposta per a ser feliços

1.— En el nostre món d'avui estem molt preocupats pel tema de la felicitat. Doncs bé, la primera “desconfiança” és sobre si la religió ajuda o posa obstacles al tema de la felicitat.

Moltes vegades es pensa que l'Evangeli ve a afegir més càrregues i problemes en la situació vital de l'home que, de fet, ja és prou complexa. Això és a causa, entre d'altres factors, digué Fèlix Martí, que durant molt de temps s'ha confós educació religiosa amb educació de la consciència moral; el missatge de Jesús és una proposta per ajudar-nos a ser feliços.

Ens consta d'entendre les Benaurances com quelcom agradable, que ha de fer-nos viure més feliços. La religió ens fa mandra a nosaltres mateixos perquè no la vivim com una benaventurança. Potser ni l'Església catòlica ni les altres Esglésies cristianes acaben de proclamar, ben clarament, que el missatge de Crist és un missatge de benaventurança.

La fe no ve a competir la cultura

2.— Una altra “desconfiança” dels no creients és que sembla que els creients vivim intel·lectualment a les fosques; que no tenim en compte els progressos de la ciència i de la cultura; que la fe és còmplice de la ignorància.

La impressió —en bona part fonamentada en una història d'obscurantismes i processos inquisitorials— és que no s'acaben

de lligar suficientment els aspectes culturals i els religiosos.

En definitiva, hi ha gent que pensa que s'ha d'optar o per la fe o per la cultura, quan cal deixar ben clar que la fe no ve a fer la competència a cap proposta cultural. I va recordar sant Tomàs, que deia que els cristians estem al costat de la veritat, vingui d'on vingui.

Sovint pensem que la nostra fe és sentimental; que no és una llum per a la intel·ligència. I si la fe cristiana no ens toca la raó, possiblement no som cristians. La fe afecta a tota la nostra persona. Jesús féu una proposta que no és únicament afectiva, sinó que pot il·luminar la nostra existència.

Hi ha moviments que toquen els aspectes cordials i afectius, però que s'obliden de les idees, dels aspectes intel·lectuals. La història ens ensenya que, quan ha passat això, al cap de poc temps aquests corrents s'han convertit en heretgies.

De cada tres països del món, dos tenen camps de concentració

3.— La gent no es fia del tot que els seguidors de la proposta de Jesús estem seriosament compromesos en la fraternitat humana.

I això té un especial relleu en la societat contemporània: la misèria, l'explotació política, la vulneració dels drets humans, etc. A Espanya —digué— encara tenim una petita experiència de llibertat, però som l'excepció.

La major part dels països del món viuen en condicions absolutament angoixoses: de cada tres països del món, dos tenen camps de concentració.

Nosaltres invoquem Déu com a pare de tots els homes, però el nostre comportament no camina al costat d'aquesta invocació. Per això molta gent desconfia del nostre Déu, “per no estar prou interessat en el mal dels homes”.

El Déu encarnat en Jesucrist, és un Déu de tendresa

4.— La quarta “desconfiança” es xifra en si el nostre Déu es presenta com un competidor, o bé ens deixa lliure el terreny.

Hom té la impressió —continua Fèlix Martí— que la psicologia dels cristians està una mica retallada. Sembla que els que no són cristians, tenen més iniciatives i més creativitat.

I si Déu pot fer ombra, aquest Déu no interessa. La gent vol un Déu que li eixampli els horitzons, que li estimuli la creativitat, el coratge, la llibertat. I moltes vegades no queda clar que la proposta religiosa ajudi les persones a ésser màximament humanes. Més aviat semblen una mica mediatitzades per la presència de Déu.

A la majoria de les religions, Déu es presenta com una mena de competidor que ens deixa marginals, una mena d'imponent fiscalitzador, que aterreix les persones.

El Déu del Nou Testament, en canvi, vol ser un Déu enormement discret, “que entra de puntetes”. El Déu que s'encarna en Jesucrist, és un Déu de tendresa, que sap fer-se amic i company.

A través de la mort, nosaltres assumim la resurrecció

5.— L'última “desconfiança” fonamental fa referència, segons el professor Martí, al tema del mal.

L'experiència del mal ens afecta sempre: és aquesta la nostra condició humana. I no acabem de saber de quina manera lliga amb la voluntat de Déu, ni acabem d'estar segur que Déu sigui bo, si permet el mal. Molta gent creu que ha d'haver-hi un altre ser suprem, que és responsable del mal. Però no és així. Déu és l'únic fonament de l'univers.

Aleshores, ¿per què hi ha coixos, cecs, invàlids, neuròtics? ¿Per què tots estem tarats d'una o d'altra manera?

La resposta de Jesús als qui li porten el cec de naixement és molt estranya: “Ni ell va pecar ni pecaren els seus pares..., sinó perquè així es manifesti la glòria de Déu”. Sembla que escapoleixi el problema. Però no. Tots els mals del món són camins que manifestaran la glòria de Déu, encara que no sapiguem com.

La gent pensa que Déu és al cel, i que no baixa a la nostra experiència. Però el nostre Déu és molt curiós: ha assumit com a camí de companyia dels humans el camí de la creu.

A través de la mort nosaltres assumim la resurrecció, és a dir, la benaurança.

Potser tenim de Déu un concepte massa senyorial, i no presentem un Déu capaç d'acompanyar-nos als abismes del mal.

El professor va concloure: Tots aquests comentaris a les desconfiances dels no creients, no volen ser respostes, sinó experiències de benaurança.

Tal vegada, si mirem de viure-les, el nostre Déu no ens causarà tantes al·lèrgies.

Jaume Aymar

el lector escriu

La processó de la
Verge de Fàtima

Uns bons amics em van convidar a assistir a la processó presidida per la imatge de la Mare de Déu de Fàtima, que tingué lloc el passat 29 de maig, des de la plaça de la Seu fins a l'Església de Santa Maria del Pi. Es la primera vegada que hi vaig assistir. I encara estic enlluernada pel goig que dona veure que Barcelona és capaç de reunir, sense gaire propaganda, cinc mil persones —o més—, resant el Rosari i cantant a la Verge. A l'església del Pi un sacerdot que no sé com es diu —i m'agradaria saber-ho— va predicar abrandant a tots en l'amor a la Mare de Déu, a l'Església i al Sagraments. L'església del Pi estava plena de gom a gom, fins al presbiteri, i tots els altres laterals. La gent va seguir la Missa cantant unànimement i amb una edificant presència. L'homília fou un xic llarga, però exemplar. El més impressionant fou que potser una vintena de sacerdots no van parar de confesar homes i dones, i sobretot joves, que és el que més abundava en aquesta processó.

Certament el poble respon, si hi ha sacerdots que el mouen, i aquesta processó —a la qual penso assistir cada any—, és quelcom meravellós. Jo no sé qui ho organitza. Però certament és cosa de la Mare de Déu i és un estil de fer, predicar, cantar, i

bellugar les masses a l'estil de Joan Pau II. / **Eulàlia Morer.**

Els drets a
la Democràcia

Els que es passen la vida buscant "cinc peus al gat", es pregunten qui hi ha darrere de la nostra Revista.

Als qui ens agrada distingir el gra de la palla, ens interessa qui va davant. O sigui; quin és el seu objectiu, la seva fita, d'on treu la llum, quin és el seu ideal.

I, en aquest punt, sí que no tenim cap dubte. "Catalunya Cristiana" i tots nosaltres al darrera, seguim els camins fressats que l'Església, amb pas segur i cert, obre damunt de la Terra, en tots els camps humans, via a la felicitat eterna.

La nostra societat, pluralista i democràtica, rep diàriament dels mitjans de comunicació una influència tal de criteris que, moltes vegades, fa difícil als homes de pensar i de jutjar per ells mateixos.

Reconeguem que hi ha molta falta de principis cristians entre molts dels que tenen l'oportunitat de manifestar-se de paraula o per escrit, per la ràdio, la tele, la premsa, el teatre, el cine, el món de la cançó.

No oblidem que la democràcia dona el mateix dret d'expressió al ximple que a l'assenyat.

Què cal fer, doncs? La feina no és senzilla. Queixar-se i criticar és cosa de covards i d'inútils.

No ens podem adormir a la

palla. Cal actuar immediatament. Cal ajudar el nostre poble, a pensar bé. Cal defensar la fe i la moral de les nostres famílies cristianes, i sobretot la puresa d'esperit dels infants de Catalunya.

Ara, tenim una arma. "Catalunya Cristiana". Llegim-la. Divulguem-la. Que ompleni tots els camps de la vida social. La necessitem com a guia i mestra. Com a font d'estímul i d'apostolats.

Hem desitjat i acceptat la democràcia, i no podem renunciar als drets que ens dona. / **J. Picas.**

El concurs de
Trencaclosques

És la segona vegada que escric a C.C., però no per a protestar com la primera vegada del senyor Picas, sinó per a participar en el Concurs de Trencaclosques.

He tingut una gran sorpresa i molt agradable, quan m'ha sortit el molt estimat i recordat cardenal Tarancón.

Abans d'entrar al convent vaig fer exercicis amb ell al santuari de Queralt, d'on varen sortir-ne cinc religioses Dominiques, entre aquestes jo; encara guardo la foto de tot el grup amb el bisbe Tarancón al mig.

Últimament, també en ocasió de les noces d'or sacerdotals, li vaig escriure felicitant-lo i dient-li que jo també celebrava les

d'argent, i em va respondre donant-me les gràcies i felicitant-me també a mi.

Faig vots perquè aquest setmanari sigui cada dia més i més llegit arreu de Catalunya. / **Germana Dolors Baraut.**

La festa del Corpus
tornarà al dijous

Sóc una subscriptora d'aquest diari tan meravellós que Déu vulgui que pugui ésser publicat molts anys. Si vostès ho creuen convenient, els agrairia que publiquessin aquestes ratlles; ja que en el número de la passada setmana vaig llegir les pàgines centrals dedicades a l'esposa del President de la Generalitat; sobre la festa del Corpus, el 1980, el senyor President va venir a la Garriga i ens digué que el Corpus tornaria a ésser en dijous; jo no sé qui en té la culpa sigui pel que sigui, pels que ens sentim cristians, és molt lamentable veure aquests estralls a casa nostra, tot això és treure el caliu que encara, gràcies a Déu, hi ha en alguns pobles.

Tot això és oblidar-se de les coses de Déu, és una vergonya, ja que sense l'ajut del cel, no tindrem la pau que tots esperem.

Ànims a tots els lectors de Catalunya Cristiana; que lluitin per les festes que els nostres avis celebraven amb tot el cor i respecte. / **Teresa. La Garriga.**

Les Falkland
o Malouines

Si el senyor Ignasi Sorribes i Prada (carta publicada en el n.º 140 de C.C.) es creu que la història de les "Malvinas" és tal com l'expliquen els argentins també pot creure qualsevol altra cosa.

1er. Per la possessió d'un territori, hi ha allò que se'n diu "dret del primer ocupant". Els argentins no han estat mai els primers ocupants de les Falkland: foren els francesos; ni han estat mai els segons ocupants de les Malouines: foren els anglesos; ni han estat mai els tercers ocupants de les Falkland o Malouines: foren els espanyols.

Per tant, quan els argentins acusen als anglesos d'haver ocupat unes terres argentines: **MENTEIXEN!!!**

2on. Geogràficament, les Malvinas no són una perllongació natural del seu territori. Que el senyor Sorribes es prengui la molèstia de comparar la distància entre les Illes Balears i Espanya i entre les illes Malvinas i Argentina, A LA MATEIXA ESCALA.

3er. On és el "dret de recuperar una sobirania" que no ha estat vostra?

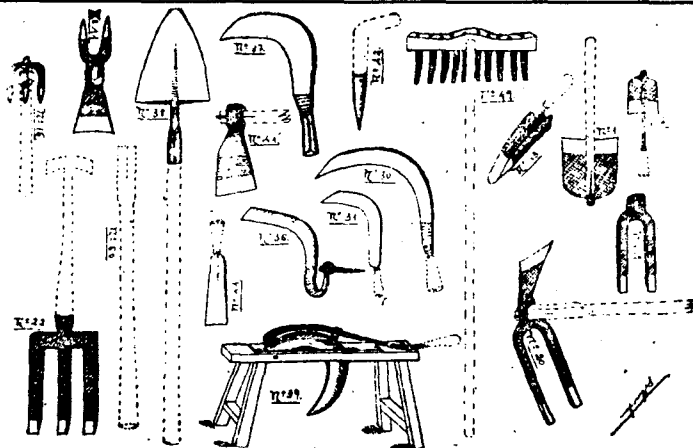
Que resplendeixi la justícia, sí / **Una francesa.**

petits anuncis

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

J. PLANAS Eines de tall d'alta qualitat.
Princesa, 53. Tel. 319 71 84 Barna-3.

PETITS ANUNCIS

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on Barcelona-7

NOM _____
ADREÇA _____
POBLACIÓ _____ Tel. _____

PREU LÍNIA

50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

Si voleu que el vostre anunci sigui publicat durant alguns dies, especifiqueu el mes i remarqueu amb una creu els dies elegits. Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre de dies.
MES _____ dies _____
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

RUIXADORS
per vinyes, fruiters i horts.
J. PLANAS
Princesa, 53 - Barcelona-3
Tel. 319 71 84

Llibres, eines i material per jardineria y horticultura.

OFERIMENTS

INFERMERES. Santa Marta. Servei particular. Tel. 255 37 58.

MODISTA. Arrajaments i repàs roba a domicili. Tel. 220 13 24.

PROFESSORA titulada, llarga experiència, s'ofereix classes EGB a Vilassar de Mar, mesos juliol i agost a convenir, classes individuals o de grup.

BORSA DE TREBALL

OFERIMENTS

AUXILIAR comptable, facturació, caixa, etc.
INEM-01820056

AUXILIAR administrativa amb experiència completa.
INEM-17.228.958

AUXILIAR administrativa
INEM-31.282

AJUSTADOR i fresador amb experiència.
INEM-29.161

AUXILIAR administrativa en pràctiques matins.
INEM-31.705

ADMINISTRATIU expert amb alemany i francès.
Contracte mercantil

CONSULTOR-analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil

SECRETÀRIA, administrativa.
INEM 45.120.109.

ASSESSOR d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil

SECRETARIA, per a indústria química.
INEM 17.490.195.

PINTOR-decorador a domicili, ordenança o cambrer.
Contracte mercantil

VENEDOR per a formar, relacions públiques o auxiliar comptable.
INEM-116.116

VENEDOR de nivell o cap de vendes béns industrials INEM.-18.808.007.

SOTS-DIRECTORA, o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4119321.

SECRETÀRIA de direcció i caixa.

GERENT. (S'ofereix.) Amb gran experiència en organització d'empreses. INEM 112528.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Telfs. 318 77 21 - 318 79 77.

**Un anunci a
Catalunya Cristiana equival
a 6 dies de publicitat efectiva**

CATALUNYA

Premi europeu a projectes de Palafrugell

L'Ajuntament de Palafrugell ha estat premiat pel comitè nacional de la Campanya Europea per al Renaixement de la Ciutat, pels projectes per a la millora del medi.

Aquests projectes són els del Camp d'en Prats, Trefins, Cementiri Vell, Aubí i Torretes, que corresponen amb treballs paral·lels al pla general. L'objectiu dels projectes premiats és dotar Palafrugell d'un cinturó de serveis urbanístics destinats a la millora de la vida. Els projectes han estat coordinats per l'arquitecte municipal Josep Maria Martínez Tomàs i Xavier Monsalvatge.

Barcelona: L'Ajuntament només acaba cinc obres de les trenta-sis previstes per al Mundial

L'Ajuntament va realitzar el 1980 una proposta de les obres que podrien realitzar-se a la ciutat amb motiu dels mundials. En la proposta hi havien diferenciades les millores als voltants dels camps de futbol i les que tindrien un interès general per a la ciutat.

En la proposta del 1980 s'indicaven divuit obres a realitzar en els accessos a l'estadi, però al 1981 només s'aprovaren els projectes de cinc i, finalment, només s'hauran acabat tres, als carrers de Numància, Entença i Dr. Fleming.

Projecte per a gasificar Catalunya

D'aquí a sis mesos, a partir de l'1 de gener del 1983, començarà a endegar-se el projecte per tal de fer arribar gas natural a totes les comarques catalanes, que com ja se sap està impulsat per Catalana de Gas. La segona fase del projecte ha estat presentada

fa pocs dies a la Generalitat. La primera fase, que actualment ja està en període d'informació pública, fou donada a conèixer oficialment el propassat mes de gener.

Centres per a prevenir la delinqüència juvenil

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, va inaugurar a Barcelona un centre d'observació i diagnòstic de menors subjectes a la tutela dels tribunals, que serà el primer en funcionar a Catalunya i un dels primers a Espanya. La Conselleria de Justícia de la Generalitat ha previst posar en marxa, en els pròxims mesos, tres centres més amb les mateixes característiques, a Girona, Lleida i Tarragona.

Enric Vendrell, director general de Protecció i Tutela de Menors va informar que "aquest centre és indispensable perquè hom actuï racionalment i eficaç en la reforma de menors que cometen delictes".

"Aquests centres seran de pas, afegeix Enric Vendrell, i els nois mai hi romandran més de quatre setmanes, excepte en casos especials en els quals sigui necessari més temps per a establir el diagnòstic".

Pla especial de vigilància pels pobles turístics

Aquest estiu entrarà en funcionament un pla especial de vigilància en els municipis turístics de Catalunya. El pla s'està estudiant per la comissió coordinadora de policies municipals creada per la conselleria de Governació.

La comissió coordinadora de policies municipals ha manifestat, d'altra banda, un cert descontentament pel fet que l'alcalde de Barcelona, Narcís Serra, no assisteixi a les reunions. De quatre que se n'han fet aquest any, Serra no hi ha participació en cap.

ESPANYA

El PNB intensifica la campanya contra la LOAPA

Els líders del PNB han intensificat la seva campanya contra la llei orgànica d'harmonització de les autonomies (LOAPA).

El president del govern basc, Carlos Garaicoechea, va dir que s'ha acabat "fer bona cara" als qui volen aprovar aquesta llei i va anunciar que no acudiria als Mundials en la seva seu de Bilbao.

Hi haurà telèfon als trens de Barcelona-Madrid

Els primers telèfons tren-terra que pròximament s'instal·laran a Espanya, seran incorporats a les línies Barcelona-Madrid, segons que va manifestar el president de la RENFE durant la seva visita a l'estació central de Barcelona-Sants.

Crítiques a la policia

Francesc Ferrer Gironès senador del PSC(PSOE) per Girona, ha criticat les "actituds i comportaments lamentables protagonitzats per alguns membres de la Policia Nacional de servei a Catalunya, referent a la utilització del català", en un escrit presentat oficialment davant la Cambra Alta.

El senador gironí preguntà al Govern, en el seu

escrit, "¿Pot un funcionari complir amb la suficient capacitat la seva tasca si no entén la llengua del poble al qual ha de servir i atendre, i del que en rep remuneració econòmica?"

Control de la publicitat a RTVE

Les noves normes sobre publicitat a RTVE, pendents d'aprovació, introdueixen importants variacions i limitacions als anuncis que actualment s'emeten, els quals afecten a la condició de la dona, a l'ús dels infants, als principis de la veracitat, legalitat i autenticitat, particularment en els productes que afecten la salut.

Un mariner soviètic demana asil

Un mariner soviètic va llençar-se a l'aigua des d'un vaixell que navegava a una milla del port de Las Palmas, per tal de demanar asil polític. El mariner fou recollit quan nedava cap a la costa, pel patró d'una petita barca.

El mariner es diu Lobiv Bodgan, té 32 anys i és electricista del vaixell "Druskininkay".

Bodgan va declarar dimecres, davant les autoritats espanyoles. Per la seva part, el capità del vaixell soviètic, que després de l'incident va anar cap a l'illa, atracant al Puerto de la Luz, té previst reemprendre el viatge.

MON

Tres mil persones internades sota control militar a Polònia

Unes tres mil persones continuen en els vint-i-un camps d'internament sota control militar, ha declarat el president del comitè legislatiu del Parlament polonès i assegura que el govern militar no pensa aixecar encara l'estat de guerra imposat pels militars des del cop d'Estat del passat mes de desembre.

Pessimisme a l'ONU en la reunió de desarmament

La sessió de desarmament de l'ONU s'està desenvolupant amb molt pessimisme i frustració total per aconseguir els mínims objectius assenyalats per la primera assemblea especial sobre desarmament, celebrada fa quatre anys. Un darrer l'altre, els oradors reconeixen que la situació no ha millorat, sinó que empitjora i que res del que hom digui la canviarà. A més, l'hemicicle de l'assemblea amb freqüència és buit.

punt de vista

Recursos i reforma

Josep Faulí

El judici sobre els fets del 23 de febrer del 1981 menà, com és ben sabut, a unes sentències i les sentències, com és força habitual, a uns recursos. Aquest és un procés lògic i ningú no ha d'escandalitzar-se'n.

Com també és sabut, però, les sentències han provocat un seguit de reaccions en contra: les crítiques començaren, en aquest cas, per les del mateix senyor Calvo Sotelo.

Aquestes crítiques, ben estudiades, el que han posat en dubte han estat les regles de joc. Tot i que fetes a partir d'unes sentències concretes, han vingut a obrir una perspectiva superior, per la qual cosa hi ha en marxa dos fets importants: d'una banda, l'estudi corresponent de les apel·lacions contra les sentències; d'altra, l'estudi de la possible reforma de les regles de joc emprades.

La base de tota democràcia és l'acceptació estricta de les regles de joc establertes: l'acceptació fins i tot en el cas en què no es creguin adients. Una altra base, però, és la possibilitat de millorament, adaptació o transformació d'aquestes regles.

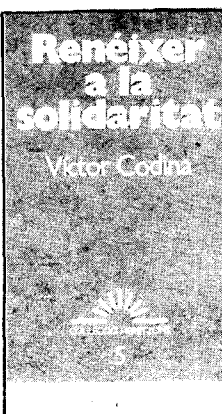
Davant el procés provocat pel cop d'estat fallit, doncs, democràticament, no hi ha altre camí que l'acceptació total del veredict final dels tribunals, en el ben entès que: 1) encara no hem arribat al punt final, car cal esperar la decisió del Tribunal Suprem sobre els recursos; 2) la crítica a una sentència no implica la no acceptació; 3) aquesta crítica pot arribar a ésser molt positiva si és la base d'un millorament del sistema.

Com que cal dir sempre les coses com són —o com ens sembla que són honestament—, en un govern feble com el del senyor Calvo Sotelo, cal lloar tant els judicis fermes expressats pel seu president sobre les sentències, com les indicacions al fiscal per tal que presentés recursos i la decisió de posar en marxa la reforma de la justícia d'acord amb l'experiència del judici sobre el 23-F.

Una anàlisi aprofundida, però, demostra que no cal lligar aquest projecte de reforma amb les sentències tantes vegades esmentades, ja que la qüestió que ara es vol enfocar amb aires renovadors, ja mereixia haver estat enfocada força abans. Cal no oblidar, tanmateix, el canvi radical aplicat a l'Estat en el pas a la democràcia després d'un llarguíssim període de dictadura: és comprensible, per tant, que no totes les adequacions hagin anat a la mateixa velocitat, i és ben explicable, per això, que unes hagin anat més de pressa que altres.

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

RENÉIXER A LA SOLIDARITAT.

Víctor Codina.

Aquest llibre vol respondre a una doble qüestió: ¿Com és que els cristians hem esdevingut tan insensibles als problemes de la injustícia del món que ens envolta? ¿Què cal fer per tal de ser reiniciats en un cristianisme autèntic i solidari amb el clam dels pobres?

Col·lecció "HORIZONS" n.º 5.
112 pgs. 425 ptes.

- 1/1 EL TESTIMONIATGE DE L'EVANGELI DE JOAN. Primera part: La progressiva elaboració del IV evangeli. J.O. Tuñí. 88 pgs. 325 ptes.
1/2 EL TESTIMONIATGE DE L'EVANGELI DE JOAN. Segona Part: Revelació i acceptació o rebuig. J.O. Tuñí. 96 pgs. 325 ptes.
2 JESUCRIST. Camí Catecumenal Universitari I. 192 pgs. 525 ptes.
3 ELS CENT CONSELLS ESPIRITUALS DEL PARC DIÀDOC. Josep Vives. 104 pgs. 425 ptes.
4 LA SALVACIÓ CRISTIANA, MITE I REALITAT. 96 pgs. 300 ptes.

Editorial Claret

Viatge de Joan Pau II a l'Argentina

Que l'odi no malmeti la capacitat d'entendre-us

El viatge del Papa a l'Argentina ha estat anomenat com "el viatge de l'esperança". Potser dels més difícils perquè Joan Pau II no ha trobat el poble en festes, sinó en el sofriment per la guerra de Les Malvines. Un viatge pesat, qualificat per tothom com una autèntica "pallissa". Però això no ha afectat el Sant Pere, que sempre vol anar allà on hi ha sofriment o una ferida oberta, i hom l'espera amb el cor.

Dijous dia 10 Una nit sencera a l'avió

L'avió pontifici va sortir de l'aeroport de Fiumicino de Roma, a les vuit del vespre, per tal d'arribar a Buenos Aires el divendres dia 11, a les nou del matí, hora local. L'avió va fer escala tècnica d'una hora a Rio de Janeiro.

La finalitat primordial de la visita del Papa a l'Argentina va exposar la monsenyor Calabresi, el qual va dir: "El Sant Pare va a pregar per la pau junt amb els seus fills i per a reconfortar-los en aquesta època de sofriment. Ve a pregar per la victòria de la pau sobre la guerra, i aquesta visita hom ha de veure-la exclusivament des d'aquesta perspectiva". El cardenal argentí Eduardo Pironio, prefecte de la Congregació per als Religiosos, va dir, abans de sortir de Roma, que el Papa anava a "compartir el sofriment amb els argentins".

Divendres, dia 11 Milers d'argentins dormiren a la intempèrie

A l'aeroport de Buenos Aires, donaren la benvinguda al Papa, el general Galtieri i les autoritats civils. Tot seguit, va reunir-se a la catedral amb sacerdots i religiosos; a la Casa Rosada fou rebut pel cap del Govern.

Un gran nombre de gent s'estenia al llarg dels 25 quilòmetres que separen el centre de Buenos Aires

de la ciutat de Morón, on va deixar el "papamòbil" per pujar al tren que el conduiria vers la basílica de Luján, situada a uns 75 quilòmetres de la capital.

En arribar a l'avinguda de Rivadavia, la més llarga del món, el Papa va respondre als aplaudiments de la multitud, mentre els beneïa. Flors i "confetti" foren llançats al seu pas. Senyeres i pancartes de totes mides reflectien el moment històric. Els uns demanaven la pau, d'altres ostentaven el lema de "Totus tuus" del qual se'n distribuïren més de dos milions de "pegatines".

Milers d'argentins, arribats de diversos indrets del país, l'esperaven a l'esplanada del santuari de la Mare de Déu de Luján. Molts havien dormit damunt el terreny malgrat el mal temps. Uns resaven el rosari, altres cridaven "Viva la Argentina". Centenars de sacerdots administraven el sagrament de la confessió.

L'arribada del Papa al santuari maria fou lenta, a causa de la gran aglomeració. Joan Pau II tenia un aspecte greu, seriós, degut a l'esgotadora jornada que havia començat a les 5 de la matinada.

A Luján "Mare, escolta els teus fills argentins"

La missa presidida pel Papa i concelebrada amb un centenar de bisbes i cardenals argentins, fou

celebrada enmig de silenci i cants litúrgics.

A l'homilia, el Papa invocà la Mare de Déu de Luján, anomenant-la "Reina de la pau". Demanà a Maria la seva intercessió per al cessament de la guerra de Les Malvines "en la pau, la justícia i el respecte de la pròpia dignitat de cada nació". Més tard va recordar "els que han perdut la salut i es troben als hospitals, perquè en la prova i en el sofriment, els seus ànims se sentin confortats".

En acabar l'Eucaristia a Luján, Joan Pau II va retornar a l'Anunciatura Apostòlica de Buenos Aires, en un helicòpter de les Forces Armades Argentines.

Dissabte dia 12 Dos milions de persones escolten el Papa

Al matí, a la capital argentina, uns dos milions de persones assistiren a l'eucaristia celebrada per Joan Pau II, constituint l'acte més multitudinari i impressionant d'aquesta històrica visita a un país en guerra amb Gran Bretanya.

La missa va celebrar-se al parc de Palermo, i el fervor i entusiasme religiosos de la gent va arribar al paroxisme. L'homilia fou una reflexió molt espiritual sobre els misteris de la fe catòlica, recordant, no obstant, que en aquests moments difícils els catòlics han de tenir present els principis d'amor i generositat sobre els quals es fonamenta l'ur fe.

Un dels moments més emotius fou quan va adreçar-se als joves argentins, fent-los arribar el desig de pau expressat al Papa pels joves britànics durant la seva estada en aquell país: "No permeteu —va dir— que l'odi malmeti l'energia generosa i la capacitat d'entendre-us, que porteu en el vostre interior". Un fort aplaudiment fou la resposta dels joves argentins.

Retorn a Roma "M'he interessat pels desapareguts a l'Argentina"

Durant el vol de retorn a Roma, que fou de 12 hores, Joan Pau II va manifestar als periodistes que viatjaven al mateix avió pontifici, el seu interès pels "desapareguts" a l'Argentina. També va declarar que segueix confiant en una solució pacífica del conflicte de les Malvines.

En sobrevolar terra espanyola, va adreçar un missatge als Reis

d'Espanya, que deia: "Al meu retorn de la República Argentina, nació tan vinculada a l'estimadíssima Espanya, vull adreçar com un avançament de la meua pròpia visita pastoral, la més sincera i afectuosa salutació a les Vostres Majestats i al poble espanyol".

A la seva arribada a l'aeroport de Roma, a les 9,27, hora espanyola, esperaven al Pontífex el secretari d'Estat del Vaticà, cardenal Agostino Casaroli, el qual havia tornat una hora abans de Nova York, després de participar en la sessió especial de les Nacions Unides sobre el desarmament, i el degà del Sacre Col·legi, cardenal Confalonieri.

Al migdia del mateix diumenge, va resar l'Angelus des de la finestra del seu apartament, tornant a fer una crida per la pau al Líban. "Els pobles —va dir— no són cridats a lluitar els uns contra els altres i a destruir-se, sinó a entendre's i a posar-se d'acord per a conviure en pau". R. C.

crònica de Roma

Aniversari de Pinotxo

ROMA (Del nostre corresponent).— Ja fa més d'un any que duren els actes commemoratius del centenari del naixement literari de Pinotxo. Molt merescudament, puix que en la història de la literatura es considera "Pinocchio" com un cas insospitat.

El professor Giacomo Biffi, diu que l'èxit de Pinotxo radica en el fet que en lloc de transmetre ideologies, ofereix veritats, o millor encara, veritats cristianes.

Pinotxo, ninot de fusta, és creat per algú diferent d'ell, i estimat fins a ser anomenat fill. I la marioneta fuig del pare, i això és motiu dels seus mals. ¿Potser no es beslluma el misteri d'un creador que vol ser Pare?

En el llibre apareix agudíssim el sentit del mal, una analogia clara al pecat original, una voluntat dèbil que no sap resistir el mal.

En el conte sorgeixen una sèrie de personatges —el gat, la guineu, l'homenet— que personifiquen el misteri del mal exterior, temptador. Però al mateix temps hi ha l'extraordinari personatge de la fada de

cabells color turquesa que arriba puntual per a indicar una salvació redemptora.

Que es tracti d'un ninot de fusta accentua la clau de l'home lligat per fils invisibles que determinen les seves decisions i fan il·lusòria la seva llibertat. Però és una marioneta amb sentit de filiació: apareix el misteri del pare com a fonament de la dignitat humana i de llibertat davant qualsevol opressió.

Pinotxo assoleix la seva perfecta realització quan arriba a posseir una naturalesa més alta que la seva. ¿Qui no veu en això el do de la vida de la gràcia que ens fa partícips de la naturalesa de Déu?

En Pinotxo es troba també el misteri del doble destí. Com qualsevol home es crida a decidir de manera que el feliç final no és imposat o necessari: és un triomf del do i de la llibertat.

Està molt bé que el món es recordi d'aquests cents anys passats.

Gràcies Pinotxo i... feliç aniversari!

E. Planas

ANY SANT COMPOSTELÀ PEREGRINACIÓ DE LA DIÒCESI DE BARCELONA A SANTIAGO

ITINERARI "A" del 7 al 16 d'agost
Visitant Burgos, Lleó, la Corunya, Covadonga,
Santander, Vitòria i Javier

ITINERARI "B" del 9 al 14 d'agost
Visitant Burgos, Lleó, Orense i Valladolid.

Per a informació i inscripcions: **VIAJES INTERNACIONAL EXPRESO**
Departament Religios
Rambla de Catalunya, 10 1er. 5.
Tels. 317 33 32 i 317 48 82
Barcelona-7

Vaticà dia a dia

La intervenció del Papa ha estat decisiva

En l'acabament de la lluita a les Malvines

Hores abans de la rendició de Port Stanley, el president argentí, general Leopoldo Galtieri, va adreçar un missatge al papa Joan Pau II en el qual li diu que Argentina està disposada a acceptar un alto el foc, seguit de la retirada de les forces dels cantons enfrontats. Aquest document, de 23 línies d'extensió, redactat en castellà, fou lliurat a la Secretaria d'Estat del Vaticà, per l'ambaixador argentí davant la Santa Seu.

En el missatge de Galtieri, hom insisteix repetidament en el concepte de pau necessari per tal de solucionar el conflicte (empra tres vegades el terme pau) que el fa coincidir amb el ja repetit pel Papa en diverses ocasions: "Establiment d'una pau honorable i justa", adjectius emprats per Joan Pau II al referir-se a la guerra de les Malvines.

"Durant els dos dies que ja han passat, Vostra Santedat va beneir-nos amb la seva visita i amb les seves pregàries, adreçant-nos un missatge de pau, que té una especial significació en les actuals circumstàncies. Tant en l'homilia pronunciada durant la santa missa com en les seves paraules d'acomiadament, Sa Santedat va efectuar una fervorosa

exhortació a la pau, referint-se específicament a la crisi produïda a l'Atlàntic Sud", escriu el president argentí.

Seguidament hom afirma que "coincident" amb el manifest del cap de l'Església Catòlica "declara la seva més sincera disposició per a cercar i considera tota iniciativa que pugui donar una solució satisfactòria i definitiva al problema suscitat. En aquest sentit, l'Argentina reitera el seu suport als esforços realitzats dins del marc de les Nacions Unides per tal d'assolir una solució equitativa de la qüestió i continua disposada a acceptar l'immediat cessament del foc, seguit d'una mutua retirada de les forces. Això seria un pas indispensable per a l'establiment d'una pau "honorable i justa", que vagi més enllà del silenci de les armes". Amb aquesta última referència, el Govern de Buenos Aires vol identificar la seva protesta de pau amb l'oferta del Vaticà.

Potser no sabrem mai fins quin punt la intervenció de Joan Pau II ha estat decisiva en la consecució de la pau a la guerra de les Malvines.

J.H.

Ronald Reagan en el Vaticà

Joan Pau II va entrevistar-se, el propassat dia 7 al Vaticà, amb el president dels Estats Units, Ronald Reagan, durant la qual el Papa va mostrar la seva preocupació per la pau del món.

Reagan, en el seu discurs de resposta no va esmentar el problema de les Malvines, degut a la diferència de criteris amb el Vaticà.

Després de l'entrevista, Reagan va comentar: "L'ehcontre amb el Papa m'ha donat una gran esperança i força. Un món capaç de generar un home com ell, ha d'ésser capaç de crear-se un futur millor".

L'agressor del Papa és un enigma

El ministre portuguès de l'Interior, Angelo Correia, insinuava la passada setmana en una entrevista a la revista portuguesa "Mais" que l'agressor de Joan Pau II en la recent visita d'aquest a Fátima, el sacerdot espanyol Juan Fernández Krohn pogués tenir certes connexions internacionals profundament enigmàtiques i encara sense posar en clar.

El ministre portuguès, que defineix les seves paraules com impressió personalíssima, va dir que Krohn va separar-se de l'església integrada de Lefèbvre fa un parell d'anys.

Els 1.800 ocupats de la ciutat del Vaticà

Els 1.800 treballadors del Vaticà donaren un ultimàtum a les autoritats de la Santa Seu: Vaga general si el Papa no els rep personalment per escoltar els seus problemes de retorn de Gran Bretanya. Demanen un treball setmanal de 36 hores per a tothom, biennis del 3% i actualització d'ajuda familiar i les pensions.

En unes declaracions, Mariano Carullo, president de l'Associació dels Treballadors Vaticans, afirma: "Tenim la impressió, quasi la certesa, que Sa Santedat ha estat informada malament sobre els nostres assumptes. Recordem perfectament que el 6 d'abril de 1981, quan ens rebé, tenia ja a les mans un discurs preparat. Després d'escoltar-nos digué: "Si les coses estan així, es tracta d'un altre assumpte". I no va llegir aquell discurs.

Quatre hores abans de prendre l'avió

Exactament unes quatre hores abans de prendre l'avió nocturn que portà Joan Pau II a Buenos Aires, aquest presidí el dijous dia 10 la processó del Corpus pels carrers de Roma. La processó sortí de la basílica de Santa Maria la Major arribant-se fins a la de Sant Joan del Laterà, a l'esplanada de la qual, en la part de davant, el Papa celebrà una missa a l'aire lliure.

Seria bo que els cardenals acompanyessin el Papa en llurs viatges

Hi ha qui comença a pensar en ambients de la cúria romana que fora bo que els cardenals presidents dels dicasteris, d'una manera rotativa, acompanyessin el Papa en els seus viatges.

Coneixerien així la realitat eclesial d'aquest connectar del Sant Pare amb el poble de Déu.

De fet, el Papa sempre va amb el secretari d'Estat i el substitut, arquebisbe monsenyor Eduardo Martínez Somalo. En el viatge a Portugal, s'hi afegí el cardenal Carlo Confalonieri, degà del col·legi cardenalici que retornà fortament impressionat per la realitat eclesial d'un viatge apostòlic papal.

Ha mort Franco Ronini

Franco Tonini, de quaranta-quatre anys, natural de Roma, era el càmera de la televisió italiana, que tenia cura de la informació vaticana —a través de la primera xarxa— tasca que feia des de la mort de Pius XII, el 1958 i molt especialment després de l'elecció del papa Joan Pau II, el 1978. Tonini ha filmat totes les activitats pastorals de Joan Pau II, com abans ho havia fet per Joan XXIII, el 1978, Pau VI i Joan Pau I, de les grans cerimònies i les audiències generals al Vaticà, fins les visites del Pontífex a les parròquies romanes i els viatges papals per Itàlia i per tot el món.

Nou President de la Unió de Superiors Religiosos

El mestre general dels dominics, pare Vicenç de Couesnongle, ha estat nomenat president de l'Unió de Superiors Majors, en substitució del pare Arrupe.

La Unió de Superiors Majors aplega els màxims responsables de totes les ordes religioses. Fins ara era vice-president de dit organisme. El pare de Couesnongle és mestre en teologia i ensenya a la facultat teològica de Lyon. Aquests dies està al Canadà, realitzant la visita que rotativament fan els superiors religiosos a les diverses províncies de llur ordre.

Ni al Maracanà, ni al Camp Nou no hi cabrien tots els socis de l'Agrupació Mútua: aquest mes ja som 225.000 mutualistes!

Això es deu, sobretot, a l'esforç de socis que, sense altra compensació que la satisfacció d'ajudar els altres, divulguen els avantatges que l'Agrupació Mútua ofereix:

- Malaltia
- Defunció
- Cirurgia
- Invalidesa
- Orfenesa
- Cirurgia Infantil

i, a més a més, el Premi a l'Antiguitat Mutualista.

Dels 16 als 40 anys, homes i dones, tots poden ser mutualistes i beneficiar-se de les prestacions que ens ofereix la nostra Entitat.

Podeu adreçar-vos, si us plau, a les nostres oficines.

AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Tothom ajuda tothom

Granvia de les Corts Catalanes, 621 Telèfons 318 18 00 - 318 40 50 Barcelona-10

DES DE 1902

GIRONA

Constituït el
Secretariat de
Pastoral
Litúrgica

Girona.— El Butlletí de l'Església de Girona ha publicat el Decret de constitució del Secretariat de Pastoral Litúrgica del Bisbat. Monsenyor Camprodon adverteix que "el Secretariat tindrà caràcter experimental, amb l'ànim d'ajudar a orientar i impulsar les diverses iniciatives en aquest camp de pastoral". El mateix Decret porta ja el nomenament dels integrants d'aquest Secretariat que són els següents:

President, el Vicari General de Pastoral; que serà elegit properament; mossèn Genís Baltrons i Robert; mossèn Emili Bohigas i Vidal; mossèn Pere Font i Bosch; mossèn Josep M.ª Pont i Coma; mossèn Frederic Pujol i Tarrés; mossèn Joan Baburés i Noguer.

Constitució del Consell
Episcopal en data propera

També el Butlletí de l'Església de Girona informa de la propera constitució del Consell Episcopal que "és l'òrgan de govern del Bisbat". Després de les consultes pertinents Monsenyor Camprodon diu que el Consell Episcopal estarà integrat de la forma següent: Dos Vicaris Generals i els Vicaris Episcopals de Zona, tots els quals són membres per dret; a més, hi haurà tres Delegats Episcopals per a determinades funcions eclesials que no han de ser necessàriament exercides per persones que tinguin el sagrament de l'orde i que en el moment present tenen una importància rellevant de cara a una gestió conjunta de la pastoral diocesana.

Això significa que podran formar part del Consell Episcopal, alguns seglars diocesans. El nomenament d'aquest tres grups de persones es farà en tres temps successius i el seu procediment s'indicarà oportunament.

M.C.

L'Escala.— El 24 de maig se celebrà el III Centenari de la independència de la parròquia de l'Escala de la seva església materna, Sant Martí d'Empúries. En aquella data el prevere Rafael Mateu va fer el trasllat solemne del Santíssim Sagrament des de la parròquia vella a la nova.

Així ho va deixar escrit ell mateix en el llibre o consueta que es guarda a l'arxiu de l'Escala. Diu que "he portat el Santíssim des de l'església de Sant Martí d'Empúries a Sant Pere de l'Escala, ço és, set Hosties Consagrades i la patena en companyia del senyor Domer, Jaume Pujol i dels set sacerdots rectors i dels Religiosos de Nostra Senyora de Gràcia i altres Religiosos, amb molta cantoria i amb molta música".

Mossèn Rafael Mateu afegeix que "tot el poble i moltíssima gent forastera hi assistí". També fa notar que "jo he estat sagristà d'Empúries vint anys menys vuit dies".

De fet, entre la vella església romànica de Sant Martí d'Empúries i la nova de Sant Pere de l'Escala hi ha uns tres kilòmetres pel que es devia organitzar una bella processó pel camí que voreja el mar. Un camí que, a més, passa a tocar les pedres de l'antiga colònia grega que s'establí aquí el segle V abans de Crist. En les excavacions que s'hi han practicat s'han trobat restes d'una petita església paleocristiana del segle IV i V després de Crist.

Això vol dir que Empúries va ser realment la mare de la vila i parròquia de l'Escala, com ha succeït en tants altres pobles: Arenys de Mar, filla d'Arenys de Munt; Platja d'Aro de Castell d'Aro; Calella de Palafrugell, etc. Els antics nuclis fortificats per mor de les invasions enemigues, especialment cruels a la

Abans pertanyia a Sant Martí d'Empúries

L'Escala celebra els 300 anys
de la seva parròquia independent

Dimengeg de Sant Martí d'Empúries que començava al 24 de Maig i 682 - Jo Rafael Mateu portà y fustia de la Església parroquial de Sant Martí d'Empúries a la nova parròquia de Sant Pere de l'Escala de la seva església materna. En aquella data el prevere Rafael Mateu va fer el trasllat solemne del Santíssim Sagrament des de la parròquia vella a la nova.

Facsimil de l'Acta aixecada pel nou Rector de l'Escala el 24 de maig del 1682. És redactada en un català antic que nosaltres hem corregit posant-lo amb ortografia moderna.

costa, donaren lloc a nous nuclis oberts, habitats sobretot per pescadors un cop s'afirmà la pau. Aquests nous poblats es feren sovint més grans i importants que els seus progenitors, com fou el cas de l'Escala i tants d'altres. Actualment l'Escala té uns tres mil habitants i Sant Martí d'Empúries no arriba al centenar.

Elecció d'un Patronat

Per tal de commemorar degudament aquesta efemèrides, l'ac-

tual rector de l'Escala, mossèn Salvador Jué, va convocar una assemblea de veïns. En primer lloc els informà detalladament de totes les dades històriques que es posseeixen sobre el tema, llegint-los l'acta aixecada pel seu antecessor el dia del trasllat del Santíssim.

Tot seguit els plantejà la conveniència de formar un Patronat que tingués cura de preparar el programa d'actes commemoratius. El Patronat fou elegit democràticament entre els assistents i

ja ha començat la seva tasca que atindrà els aspectes religiosos i populars de la festa, que anirà desenvolupant-se durant aquest any.

Sant Feliu de Pallarols:
Mostra pictòrica a
la parròquia

Durant els dies de la Festa Major, celebrada a principis d'aquest mes de juny, tingué lloc una Mostra Pictòrica als baixos de la Rectoria de Sant Feliu de Pallarols. Els quadres exposats procedien de l'Escola de Pintura que porta el nom de Josep i Fermí Colomer.

A la mostra hi concorregueren més de cinquanta treballs realitzats pels alumnes de la mateixa escola. L'exposició fou visitada per un públic molt nombrós que adquirí la majoria dels quadres. La parròquia ha deixat desinteressadament els locals i ha ofert la seva col·laboració en tot moment.

L'Escola de Pintura de Sant Feliu de Pallarols és un bell exemple d'iniciativa privada a favor d'aquesta activitat artística. La proximitat de la famosa escola olotina ha influït, sens dubte, positivament en el seu funcionament.

M. Caballé

URGELL

Mercès a la donació del Sr. Manuel Carreras

El calze de Núria
torna al santuari

La Seu d'Urgell.— Recentment el senyor bisbe rebé la visita del senyor Manuel Carreras i Martí, el qual venia de Suïssa, acompanyat de la seva esposa. Aquest senyor està estretament vinculat al santuari de Núria, car intervingué decididament en la salvaguarda i custòdia de la imatge romànica durant la guerra 1936-39. El capellà del santuari, mossèn Ventura Carrera i Millet, el dia 22 de juliol de 1936 va sortir de Núria cap a França, pel coll de Finestrelles, portant la imatge en la seva motxilla. A Bourmadame i Sallagosa va trobar l'ajuda dels amics Molas-Sauquet i Carreras Martí. L'itinerari per a portar la imatge a Suïssa fou el següent: Bourmadame, Perpinyà, abadia d'Hautecombe, Ginebra i Lausanne. Finalment passà a mans del bisbe de Fribourg des d'on sortí cap al seu santuari el 20 de gener del 1941. El bisbe Guitart, en prova d'agraïment, regalà a mossèn Ventura al calze i la patena de Núria, que s'havien també salvat amb la imatge. Són valuosos objectes romànics del segle XII. El seu propietari, en retornar de Suïssa a Catalunya, va lliurar el calze i la patena al senyor Carreras Martí, tot manifestant-li que, en morir ell, passaven a la seva propietat. Mossèn Carreras volia reconèixer, així, l'ajuda del qui ell mateix anomenava el "número

El bisbe Martí, en presència del senyor Vicari General, rep el calze i la patena de Núria de mans del senyor Carreras i de la seva esposa.

dos" en tota l'epopeia de la Mare de Déu de Núria:

"Per aquest fet i havent mort mossèn Ventura, el calze va quedar meu, però jo el retorno al santuari no solament perquè entenc que és més del santuari que meu, sinó també en recordança del meu pare que de feia molts anys anava al santuari i jo mateix des de l'edat de 13 ó 14 anys" (escrit del senyor Carreras).

Aquesta donació, el senyor Carreras la dugué a terme el dia 17 de maig, lliurant el calze i la patena al senyor Bisbe, juntament amb una reproducció fidel d'ambdós objectes. Un gest de magnanimitat que culmina tota una aventura, fruit de la devoció a la Mare de Déu i d'amor a l'Església.

Visita de mossèn
Lluís Dies

Fa pocs dies, a la casa del bisbat, vam rebre la visita de mossèn Lluís Dies, sacerdot diocesà que actualment exerceix el seu ministeri a Bogotà amb cinc companys més. Té 52 anys i durant set anys ha estat en una parròquia dels suburbis de Bogotà amb més de 70.000 habitants, actualment té cura d'una parròquia del centre de la ciutat, amb 20.000 habitants. Ens informa de les activitats dels altres missioners diocesans i de la seva bona salut. Durant aquest mes vindrà mossèn Sebastià Bonjorn.

R. Mirabet

Què són les Conferències de
Sant Vicenç de Paül?

Són una forma de practicar la caritat mitjançant la visita personal al necessitat qui moltes vegades necessita més la paraula afectuosa que l'ajut material.

En els temps presents, tenen encara vitalitat?

Es parla molt de justícia social, però existiran sempre necessitats amagades, urgents i delicades a les quals no arribarà l'assistència organitzada, que seran terreny propici per a les persones que vulguin dedicar, a la caritat, una petita part dels seus ocis (recordem que "Caritat és amor").

La seva organització

Són unes unitats bàsiques o grups que es reuneixen setmanalment segons un esquema molt senzill, en part pietós i en part pràctic, per a assignar-se el treball a verificar cadascun dels membres, del qual donen compte en la reunió següent.

Vol ajudar a les Conferències de Sant
Vicenç de Paül?

Si vostè creu que convé predicar amb l'exemple, com Jesús ens ho ensenyà i resideix a Barcelona, doni'ns el seu nom, dient la seva edat, adreça i telèfon per correu a: Societat Sant Vicenç de Paül, c/. Sant Sever, 6. Barcelona-24 i el posarem en contacte amb el seu grup per visitar pobres.

BARCELONA

Gitanos al Besòs-Maresme:

Tenir ben presents els ensenyaments de l'Evangeli

BARCELONA.— Davant la problemàtica dels 72 habitatges que s'han de construir a la zona Besòs-Maresme per a una part de les famílies barraquistes de La Perona, l'Església de Provençals-Besòs, reunida en Assemblea el diumenge 6 de juny, exposa públicament la seva postura:

1. La problemàtica

Des del passat 27 de maig, la zona Besòs-Maresme està vivint una situació conflictiva motivada per la iniciativa del Patronat Municipal de la Vivenda i l'Equip d'Assumptes Gitanos de l'Ajuntament de Barcelona, d'iniciar unes obres —sense informació prèvia— en els terrenys del Camp del Dr. Trueta (popularment 'Campo celo').

La reacció dels veïns contra el començament de les obres, ha anat evolucionant cap a una postura de refús total als gitanos, i a qualsevulla informació i diàleg, arribant-se a situacions de violència provocades per certes actuacions de la policia, especialment, per la manipulació de gent interessada en posar en circulació notícies falses com:

- que degut al Mundial-82 la Perona seria traslladada fent servir trailers, en quinze dies, a dits terrenys;
- que es crearia un clima de violència a causa de l'enemistat dels habitants de La Perona amb els de La Mina i el Camp de la Bóta;
- que els gitanos de La Perona no volien traslladar-se d'on són;
- que els barracons, posats provisionalment, quedarien definitivament sense els acondicionaments adients;
- que es concentrarien a la zona altres gitanos de Madrid i València;
- que els habitatges ocuparien els terrenys anteriorment concedits al barri com a zona d'equipament, quan realment són colaterals.

2. Davant aquests fets denunciem:

- Que l'Ajuntament no hagi informat àmpliament al barri Besòs-Maresme amb anterioritat a l'inici de les obres, optant per la política de la sorpresa.
- L'obstinació de la majoria de l'assemblea de veïns a escoltar, dialogar i raonar.
- Les expressions i frases de menyspreu a la raça gitana que s'estan donant al barri.

— L'existència d'una falsa temença que amb l'arribada dels gitanos augmenti la delinqüència, la droga, etc., quan aquests problemes, producte del sistema, són patrimoni de tota la societat.

— Que amb l'actual actitud dels veïns s'està impedit reconèixer l'avanç real que suposen unes llars dignes, en lloc de barraques o blocs massificats.

— El racisme que hi ha en moltes persones que refusen la construcció d'aquests habitatges només perquè són gitanos els qui hi hauran de viure, i **ens dol molt**.

— que en aquest cas, els veïns anteposin els seus interessos individualistes al bé d'un col·lectiu que viu en unes condicions infrahumanes.

3. La comunitat cristiana de Provençals-Besòs creu que les actituds autènticament evangèliques són:

- 1.— L'acceptació i l'acolliment de totes les persones (1 Cor 12, 13; Ef. 4, 16).
- 2.— La lluita al costat dels qui sofreixen amb més duresa les situacions d'injustícia, donant-los suport i buscant conjuntament les solucions més dignes i adequades. (Mt. 25, 31-46).
- 3.— La recerca del bé col·lectiu per damunt dels interessos particulars. (1 Cor. 13, 1-8a).
- 4.— L'obertura a la veritat, vingui d'on vingui (1 Jo. 3, 14-24).
- 5.— L'actuació crítica davant els interessos dels qui criden o manipulen més. (Mt. 7, 15-20).
- 6.— Per tot l'exposat, **lamentem profundament** el pessimisme testimoni de molts, que anomenant-se cristians, obliden en aquestes ocasions l'Evangeli i s'oposen a la possibilitat d'una vida digna per a uns germans gitanos i **ens comprometem**,
— a **col·laborar** buscant les millors solucions, acollint les informacions de la gent que —de molt temps ençà— està treballant amb elles,
— a **donar suport** a la ubicació proposada a Besòs-Maresme, que soluciona una part del barraquisme de la Perona.
— a **solidaritzar-nos** amb les reivindicacions del poble gitano.

Consell Pastoral de les Parròquies de Provençals-Besòs.

En un marc de fe i de festa

Trobada estiuenca de joves a Montserrat

MONTSERRAT.— Trobades de Joves de Montserrat és un servei que s'adreça als joves de 13 a 20 anys, per tal d'oferir un espai on sigui possible el trobament dels uns amb els altres per compartir allò que som i volem ser, en un marc de fe i de festa.

L'objectiu prioritari del servei és la possibilitat de trobament entre els joves d'arreu del nostre país, amb l'afany de compartir a partir d'un lema general, concretat en 4 o 5 trobades per curs, les nostres experiències, la nostra fe, la nostra joia, tant personals com comunitàries. També, i sobretot, de cara als més grans, Trobades de Joves vol oferir compromisos concrets de cara a anar concretant el que hom viu al llarg de les trobades.

Aquest servei va néixer fa onze anys, i ha anat duent a terme la seva tasca de diverses maneres, amb l'ànim de respondre a les necessitats de cada moment, fins arribar avui a concretar-se en tres equips: ALFA, per a nois i noies de

13 i 14 anys, PI, per a joves de 15 i 16 anys i TAU per a joves de 17 a 20 anys. Aquests equips són els responsables de preparar, organitzar i dur a terme les trobades que tenen lloc al llarg de l'any a l'antic monestir de Sta. Cecília de Montserrat (a 3,5 kms. de l'actual abadia de Montserrat), per finalitzar el curs amb una trobada conjunta de tots ells, anomenada "Trobada d'estiu". Així, els propers dies **25, 26 i 27 de juny** tindrà lloc la XII Trobada d'estiu, que com cada any aplegarà els nois i noies que durant el curs han participat en les trobades i a tots els que per primera vegada hi participaren.

El lema que ens aplegarà serà "CAMINEM ENGRESCATS PER DONAR TESTIMONI". Tots els que hi vulguin participar caldrà que s'inscriguin prèviament telefonant al 301 98 37. de dilluns a divendres de 6 a 9 de la tarda o bé passant personalment per la nostra delegació a Barcelona carrer de Llúria n.º 7, 1.º pis.

breus

Centenari de l'Adoració Nocturna al Santíssim Sagrament

L'Adoració nocturna al Santíssim Sagrament ha arribat al seu Centenari. El dia 22 de juny de l'any 1882 tingué lloc a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè la primera Vetlla. Després es va estendre a altres parròquies i viles del nostre Bisbat.

Els adoradors actuals vetllen totes les nits del mes: 30 dies al temple del Sagrat Cor del Tibidabo; 11 fora de la capital, 18 a Barcelona, a parròquies i a altres esglésies o oratoris. Les dones fan, a més, 17 vetlles nocturnes al mes. Els dirigents de l'Associació ha-

vent-se preparat durant tot l'any amb l'inauguració del Centenari a la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè, amb convivències al Tibidabo i romiatge a Montserrat, ara programen la Vetlla Solemne d'adoració nocturna del dissabte 3 al diumenge 4 de juliol al Temple del Sagrat Cor del Tibidabo. La vetlla anirà precedida d'un sopar de germanor i d'un muntatge audiovisual commemoratiu.

El consell pastoral tractà de l'atur

Sota la presidència del Cardenal Jubany es va celebrar la penúltima reunió plenària de l'actual Consell Pastoral Diocesà. Tota la sessió del matí fou dedicada a la proposta d'un document sobre l'atur que el Consell ha anat treballant des del seu inici. En fou ponent en Joaquim Cervera, la presentació del qual fou seguida per un debat de gran interès, viu i ric, i amb un gran nombre d'intervencions. S'havia presentat una quantitat considerable d'esmenes a la proposta, la majoria de les quals no foren aprovades pels membres del Consell. Finalment es procedí a la votació global del document, que fou aprovat per 74 vots, 13 en contra, 2 en blanc i 1 de nul. Recordem que la majoria absoluta, necessària per a l'aprovació de propostes, és de 67 vots.

El document, llargament preparat per una comissió que ha estat en contacte amb els moviments cristians que més aprop viuen la problemàtica de l'atur, recull un ventall de constatacions sobre el tema i de les conseqüències bàsiques que se'n deriven. Passa després a analitzar les causes de l'atur, subratllant-ne el lligam amb el sistema capitalista; passant llavors a proposar un conjunt d'accions de denúncia, d'informació i conscienciació, de compromisos personals i de compromisos de la comunitat cristiana. El document aprovat inclou també un annex amb una anàlisi econòmica de l'atur i un ventall de citacions que van des dels darrers Sants Pares a Sant Ambrós.

TARRAGONA

Caritas atengué 1.312 casos durant l'any 1981

TARRAGONA.— Després de diverses reunions de rectors de les parròquies de Tarragona i de rectors i laics compromesos, va sorgir el projecte de coordinar i potenciar d'alguna manera el servei de la caritat a la ciutat de Tarragona.

Fins fa poc, molts dels problemes anaven a parar a mans de Caritas Diocesana. Des del curs 1980-1981, una comissió gestora es féu càrrec de posar en marxa el projecte, i va començar la seva tasca amb la plena dedicació d'una assistència social. Veritablement, mai no ha mancat el suport dels col·laboradors, socis i amics de Caritas Diocesana.

Per això, de mica en mica, s'han anat resolent una colla de casos de necessitat extrema. Tota aquesta activitat ha representat una ajuda a totes les parròquies i comunitats cristianes de Tarragona, ja que molts dels problemes resolts a Caritas, o bé haurien quedat sense solució o haurien anat a raure a qualsevol d'elles.

Actualment, la feina és desbordant. L'angoixa dels que demanen, extrema. Les ajudes haurien d'ésser més nombroses i quantioses. El balanç de l'activitat de Caritas de Tarragona-ciutat, corresponent a l'any passat, és el següent:

Casos atesos durant 1981

Acollits a la Casa de Transeünts	542
Ajudes per a desplaçaments	252
Ajudes diverses: aliments, guarderies	228
Ajudes en assistència sanitària	82
Assessorament i altres gestions	208
Total	1312

El resum d'ingressos i pagaments, corresponents a 1981, ofereix les següents xifres: ingressos: 1.750.430 ptes; pagaments: 1.546.246 ptes. Resten a favor 204.094 ptes. quantitat que està compromesa per ajudes, factures pendents, etc.

Sor Salas: Noces d'Or vocacionals

REUS.— En el monestir de les clarisses de Reus i acompanyada de totes les seves germanes de comunitat i familiars, el dia 18 d'abril, Sor Lurdes Salas, va celebrar les seves noces d'or. Presidí la concelebració el P. Bernardí Treserra, assistent de la Federació de Monges Clarisses. L'acompanyaren a l'altar el capellà del monestir i Mn. Domènec. L'enhorabona a Sor Lurdes i a la comunitat de monges clarisses!

Curs sobre l'Evangeli de Mateu

TARRAGONA.— Dins el cicle de tres cursets que ofereix l'Associació Bíblica de Catalunya, per a la formació de monitors bíblics, enguany s'ha previst un curs de formació permanent sobre l'Evangeli de Mateu, a Tarragona, del 19 al 24 de juliol. Com se sap, aquest estiu es farà el tercer curs a Raïmat, Lleida, del 12 al 24 de juliol, i el segon curs a Tarragona, del 19 al 31 del mateix mes.

Els professors són membres de l'Associació Bíblica de Catalunya, com Guu Camps, Joan Magí, Joan Aragonès, Romuald Vives, Ignasi Ricard, Armengol Puig, Damià Roure, Xavier Alegre...

Cal fer les inscripcions abans del 15 de juny, a Mn. Josep Ramon Pasqual, carrer de l'Església, 2, Valls.

Joves cristians de comarques

VALLS.— Un grup de vuitanta joves de comarques van celebrar la Pasqua 82 a Valls, en actitud de reflexió, diàleg, pregària, convivència... Es pretenia de fer prendre consciència de la necessitat de construir el Regne de Déu amb les pròpies suors assumint les pròpies responsabilitats.

avisos

Barcelona

Trobades d'animadors de cant per a la Litúrgia.— Se celebraran a Montserrat en les següents dates: I Trobada: 19-24 de juliol, direcció musical: Odiló Planàs; II Trobada: 2-7 d'agost, direcció musical: M.ª Teresa Giménez; III Trobada: 9-14 d'agost, direcció musical: Josep Anton Casas; IV Trobada: 16-21 d'agost, direcció musical: Enriqueta Anglada. Ponència sobre: "L'himne 'Glòria a Déu', història i contingut", a càrrec de Josep Soler. Per informació: Monestir de Montserrat, tel. 835 02 51.

Fraternitats de Betània del Germ. Carles de Jesús.— Us invita a compartir un dia de Desert per treballar i reflexionar sobre el tema: "Aspectes del missatge teresià que serveixen per evangelitzar avui". Dirigirà el P. Julio González, carmelita descalç. Lloc: c/. Trafalgar, 70, 1.er. Tel. 302 71 77. Dia 27 de juny. Es prega avisar anticipadament.

L'Obra Benèfic-Social "L'Hora de Déu".— Dilluns, dia 21 de juny, celebrarà la seva Assemblea General al Col·legi de les Teresianes, c/. Travessera de Gràcia, 260. Hora: A les 7 de la tarda.

Vic

Recés de "Renovació Carismàtica" a Vic.— Se celebrarà el diumenge, dia 20, amb la participació de tots els grups existents al bisbat. Els actes començaràn a 2/4 de 6 de la tarda amb la celebració de l'Eucaristia. Es farà a la "Casa d'Exercicis Sant Antoni M.ª Claret", c/. Rambla St. Domènec, 5, Vic. Tothom hi és invitat.

Cinc nous acòlits
a Lleida

Fa més de quinze anys que la diòcesi de Lleida i el Seminari no vivien una diada tan prometedora de futur. El passat dia 5 de juny, monsenyor Ramon Malla i Call, bisbe de Lleida, conferí el ministeri de l'acolitat a cinc seminaristes que estan en l'etapa final dels estudis teològics. Aquest era el comentari que feia el senyor bisbe amb el rector del Seminari moments abans de començar la cerimònia, amb emoció i gratitud pel Seminari.

Presidí la solemne concelebració eucarística el senyor bisbe,

concelebrant amb ell dotze sacerdots. Després de la proclamació de l'Evangeli que féu un seminarista-diacon, el rector del Seminari va presentar al senyor bisbe els candidats al ministeri d'acòlit. Després de l'homilia el senyor bisbe conferí, seguint el ritus senzill del ritual, el ministeri de l'acolitat als seminaristes Antoni Agelet, Josep Jordán, Josep Luis Pueyo, Vicente Alfonso i Joan Miquel Martínez. Els nous acòlits ajudaren el senyor bisbe en la distribució de la comunió als fidels. / **Jaume Montaña**

LLEIDA

Una important decisió en la lluita contra l'atur

Caritas promou la creació de
llocs de treball

Caritas de Lleida ha pres una important decisió en la lluita contra l'atur. No n'hi ha prou amb parlar-ne; calen accions concretes. I això és el que ha fet tot convocant un concurs d'iniciatives per a la promoció de llocs de treball. Un concurs dotat amb mig milió de pessetes per ajudar a la realització de la iniciativa premiada. Si una vegada endegada aquesta, suposés beneficis pels seus promotors, s'entén que aquesta quantitat serà com a prestec d'honor, sense interès ni termini de devolució, però sí adquirint un compromís moral de tornar-lo al seu criteri, i per a que pugui ser reinvertit de nou amb finalitats semblants.

És un concurs en el qual hom pot presentar qualsevulla iniciativa i especificar els objectius, financiació, terminis d'execució i els detalls que es creguin necessaris per a llur valoració. El Jurat seleccionador tindrà en compte fonamentalment allò que sigui un projecte fàcilment realitzable, creador de llocs de treball i suficientment rentable com per a mantenir-los en el futur. Valorarà, també, les iniciatives presuntades per aturats i les de possible caràcter cooperatiu, de societat laboral, etc.

Les iniciatives hauran de presentar-se abans del 30 de juliol del 1982, i el Jurat farà públic el veredict per tot el 30 de setembre següent.

Caritas ofereix, també el seu assessorament per a l'elaboració de l'iniciativa i després per a realitzar-la mitjançant el seu equip, i tot en forma i manera totalment gratuïta.

Delegat de pastoral per les terres
d'Aragó

El Bisbe de Lleida ha signat el nomenament del reverend Angel Maria Zuferril, com a Delegat del Prelat en les reunions de Bisbes i Vicaris de Pastoral de la província eclesiàstica de Saragossa i per tractar dels assumptes relatius a la pastoral de la zona del bisbat en terra aragonesa.

Moviment familiar cristià.
Cloenda de curs

El propinent dia 12 tingué lloc la cloenda de curs del Moviment Familiar Cristià i de llurs activitats durant el curs. Es féu a l'ermita de la Verge de Butsenit, a les vuit del vespre. A la trobada foren invitades, també, les famílies i parelles de nuvis que ho desitjaren. Se celebrà l'Eucaristia, i tot seguit un berenar-sopar de germanor.

Concessió d'ordes a sis
seminaristes

En una cerimònia en el Seminari de Lleida, amb assistència de familiars, amics i els seminaristes, el Bisbe conferí el ministeri de Lector a Joan Miquel Martínez.

També, el dia 5, a la parròquia de Ntra. Sra. del Carme, conferí l'acolitat a cinc seminaristes, amb gran assistència, destacant la presència de molta joventut, ja que treballen en diverses parròquies de Lleida inserits en moviments juvenils.

YOGHOURT
DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

SOLSONA

L'a. imatge de Santa Maria d'Ivorra, a la comarca de la Segarra, es troba entre les obres inventariades al bisbat de Solsona.

L'inventari del patrimoni artístic tira endavant

La qualitat va de bracet amb la quantitat

Solsona.— Es continua fent l'inventari artístic del bisbat de Solsona, de cara a la seva classificació i, en definitiva, per a la salvaguarda de les nombroses obres d'art que forneixen dit patrimoni.

Recentment, ha restat enllistat l'inventari de la zona Urgell-Segarra, concretament dels arxiprestats de Mollerussa, Bellpuig, Tàrraga, Cervera i Torà. Han estat inventariades 642 peces pertanyents als més variats estils. Dins del gòtic, són de destacar els sarcòfags de Santa Maria de Cervera, així com la creu processional de Sant Nicolau, el retaule de Vilanova de Bellpuig, el Crist de Verdú, la imatge de pedra policromada de Sant pau d'Anglesola, etc.

L'època renaixentista és representada per un gran nombre d'obres, com són ara el famós mausoleu de Bellpuig, el retaule de Rubinat (obra de gran bellesa i qualitat), la pila baptismal de Verdú i de Cervera, els retaules de Prades i Lloberola, les creus processionals de Tàrraga i Verdú, etc. D'estil barroc, forneixen el patrimoni ar-

tístic d'aquestes comarques, els retaules de Sant Ramon i de la Molsosa, la custòdia de Verdú i una gran quantitat de calzes, copons, encensers i altres utensilis litúrgics.

La classificació ha estat feta pel Dr. Manuel Riu i Riu, assessor de la Comissió d'Art de la Diòcesi i professor d'història medieval de la Universitat de Barcelona.

Full arxiprestal a Puig-reig

Puig-reig.— Titulat simplement "Arxiprestat de Puig-reig: Portaveu de parròquies i notícies" és una altra de les publicacions modestes però necessàries que van cobrint de mica en mica la nostra diòcesi. En el darrer número que tenim a les mans s'hi donen algunes notícies que poden semblar petites però que no ho són. Així: la confirmació d'onze joves a la Colònia Marsal; la comissió de festes de la Colònia Pons; el servei de neteja del temple de la Colònia Guixaró, etc. D'un granet de mostassa, recorda l'Evangeli, en surt una de les hortalses més gegants.

Actes del centenari teresià

Mollerussa.— Amb la inauguració d'una casa d'acolliment i pregària al monestir de les Carmelites Descalces de Mollerussa, han tingut lloc una sèrie d'actes que s'emmarquen dins el centenari teresià que se celebra enguany.

En efecte, els dies del 6 al 9 de maig proppassat, el P. Francesc Xavier del Barrio donà una tanda de conferències sobre la personalitat de Santa Teresa de Jesús, que foren seguides amb interès pel públic assistent. L'últim dia, es féu present el bisbe de la diòcesi, Dr.

Moncadas, que presidí posteriorment el rés de vespres i beneí un baix relleu de Santa Teresa.

La casa d'acolliment i pregària, inaugurada amb aquesta ocasió, està oberta a aquelles persones que desitgin passar uns dies de reflexió i pregària en un ambient de recolliment.

Convivències per a cooperadores parroquials

La Gleva.— Per als dies 6-9 de juliol s'anuncien les properes convivències per a cooperadores parroquials dels bisbats de Vic-Solsona. Són ja les que fan 21 de la sèrie. Seran dirigides per mossèn Jacint Anglada, Vicari de Pastoral de Vic. Uns dies de vacances? Uns dies de reflexió i de diàleg fraternal als quals són invitades totes aquelles bones dones que es dediquen a servir Crist en la persona del sacerdot.

Quasi mig milió per a Polònia

Segons un comunicat de Caritas Diocesana, radicada a Tàrraga, la campanya d'Ajuda a Polònia portada terme suara ha donat el resultat global següent: 472.728 ptes. Gràcies a tots els qui van col·laborar-hi en un gest molt humà i molt cristià.

Exercicis espirituals per a religioses

El Miracle.— A més de les tandes programades, a causa de les moltes peticions que hi ha hagut, se n'ha programat una altra a celebrar en aquest santuari del Solsonès, entre els dies 24 de juny i 1 de juliol. Serà dirigida pel pare Cebrià Pifarré, monjo de Montserrat. Per a inscriure's-hi cal telefonar al número (93) 811 00 45.

VIC

El curs acaba de finalitzar-se

Els sagraments, estudiats a l'Escola de Teologia

Vic.— Amb una taula rodona que ha reunit els diferents ponents que al llarg del curs han impartit les classes de l'Escola de Teologia, s'ha donat per finalitzat el curs 81-82. Aquesta posada en comú va voler ésser com una síntesi del què al llarg del curs havia estat el fil conductor de les diferents classes: "Els Sagraments"; el punt de vista formal: l'estudi d'aquests a partir de l'evolució del mateix ritu sacramental. Al final s'obrí un torn de preguntes per part dels assistents.

Cal dir també que com a antesala d'aquest final de curs, va haver-hi dues conferències els proppassats dies 14 i 21 de maig respectivament. La primera d'aquestes a càrrec d'Adolfo Cardenal, jesuïta i professor de la universitat catòlica de San Salvador, el qual parlà de la situació de l'Església a Centreamèrica. Abordà la qüestió centrant-se especialment en el testimoni profètic i martirial de monsenyor Romero, mort el març del 1980 per la violència institucionalitzada que és el fruit d'una llarga història d'exploació. La segona conferència fou pronunciada per mossèn Salvador Reguant (professor agregat de la Facultat de Teologia de la Universitat de Barcelona), i versà sobre la "Teoria de l'Evolució"; punts de vista científics, interpretacions de les diferents escoles i corrents de pensament, etc.; finalment va fer una interessant aportació sobre el concepte de Creació i l'"status quaestionis" de la teologia catòlica actual referent a tots aquests punts.

L'Escola de Teologia de Vic ve impartint les seves classes d'ençà del curs 1969-70 al Casal de l'Església tots els divendres lectius de 8 a 10 del vespre. Una experiència reeixida de cara a aprofundir les diverses qüestions teològiques i catequètiques que ens afecten com a cristians i com a comunitats que volem donar raó de la nostra opció creient.

Manresa: Confirmacions i ministeris laicals al Poble Nou

En la visita pastoral que féu el senyor bisbe el proppassat dia 5 de juny i en una celebració Eucarís-

tica que hi hagué a dos quarts de set de la tarda, el doctor Masnou administrà la Confirmació als nens i nenes de la parròquia que han estat preparant-se per a la recepció d'aquest Sagrament.

En la mateixa celebració, el senyor Bisbe conferí els Ministeris laicals (acolitat i lectorat) al jove seminarista Domènec Selvas el qual, a part de venir col·laborant assíduament en les distintes tasques i responsabilitats pròpies de la seva parròquia, està cursant els estudis teològics a la Facultat de Teologia de Barcelona (secció St. Pacià); lloc on hi vénen estudiant des de l'any 1968 que es va erigir com a Facultat, membres dels diferents seminaris i Cases Religioses d'arreu de Catalunya.

Desitgem que aquesta avinentesa sigui motiu de joia i festa per a tota la comunitat cristiana del Poble Nou.

Restauen una ermita a Aiguafreda

Aiguafreda.— Es reconfortant de veure com hi ha persones que esmercen desinteressadament el seu temps lliure en servei del patrimoni artístic del país en el marc d'una col·laboració voluntària i sentimental. Reportem, per avalar aquesta afirmació, el testimoni d'Aiguafreda; també en podríem citar d'altres. El cas és que, cada dissabte a la tarda, un grup d'animosos voluntaris pugen a la vella església d'Aiguafreda de Dalt per anar acondicionant-la i agençant-la. Els passos que se seguiran en la restauració seran: la consolidació dels edificis de l'església i la rectoria, la neteja de la nau del temple que permeti d'obrir-lo al culte amb un altar rústic i senzill però digne, i l'arranjament de l'entorn. No dubtem que aquesta voluntària i popular cooperació aconseguirà que l'antiga església, mare de la població d'Aiguafreda, retrobi no sols la bellesa que es mereix, sinó també tot l'esclat de festa cristiana i humana tan tradicional i estimada.

Miquel Cañellas

¿Voleu aprofitar uns dies de les vostres vacances d'estiu?

"AMICS DE LA MORENETA"

us invita a participar en el quart pelegrinatge a Lourdes

del 25 al 29 d'agost

ITINERARI: LA VALL D'ARAN, tres nits a LOURDES; SANT SEBASTIÀ, XAVIER (darrera nit, amb l'assistència a l'espectacle musical de LLUM i SO sobres la vida del gran missioner SANT FRANCESC XAVIER); visita al Monestir Cistercenc de Santa M.ª de la Oliva de Carcastillo (Navarra), SARAGOSSA i BARCELONA.

PREU PER PERSONA: 16.000.- ptes. Hotels de dues estrelles, pensió completa.

VIATGE EN AUTOCAR CONFORTABLE DE PLACES LIMITADES

INFORMEU-VOS a: JORDI GARRETA I TRENCHS
Pi i Margall, 46-48, 8è. 2.ª - Tel. 219 59 11 BARCELONA-25

Germà Just Rubio, Director del Col·legi

“Defenseu una pluralitat de propostes educatives”

Parlem amb el Germà Just Rubio, Director del Col·legi Sagrada Família, del carrer Peris Mencheta a Horta, Barcelona.

— **Quina és l'entitat titular del col·legi Sagrada Família-Horta?**

— El Col·legi Sagrada Família-Horta és un centre creat i dirigit per la Congregació de G.G. de la Sagrada Família. Aquesta Congregació es dedica sobretot a l'educació cristiana. Fou fundada pel Servent de Déu Germà Gabriel Taborin a França a mitjans del segle passat. Avui estan disseminats per diversos països d'Europa, Amèrica i Àfrica. A Espanya té diversos col·legis, fundats, molts d'ells, després del 1950.

— **De quant ençà funciona aquest centre?**

— Pel setembre del 1956 obria les seves portes per primera vegada a 48 nens que rebien les classes en una masia senyorial i neoclàssica emplaçada al centre de la finca. En acabar el curs ja comptava amb 133 alumnes. En el present any escolar estem celebrant, consegüentment, el vint-i-cinquè aniversari.

— **Quin és el nombre d'alumnes, professorat religiós i secler?**

— Des del començament el nombre d'alumnes, educadors i instal·lacions ha anat en augment de manera constant. Avui compta amb 1895 alumnes distribuïts de la forma següent: 1.165 cursen EGB; 527, BUP; 203, COU. BUP i COU són mixtes i la coeducació va introduint-se progressivament en EGB. Dels professors, 28 són religiosos i 30, seglars.

— **La procedència dels alumnes?**

— El nostre alumnat és bastant divers ja que la seva procedència és tan heterogènia com ho és la barriada on està instal·lat: Horta, Turó de la Peira, el Carmel, Guinardó... El mateix es pot dir del seu origen cultural: molts pertanyen a famílies catalanes i molts d'altres a famílies castellanes, andaluses, aragoneses, gallegues... Procurem educar en la comprensió i estima a l'altre com a base de convivència i procurem fomentar actituds d'integració entre les diverses classes socials i les diferents cultures.

— **Tenen un ideari?**

— Som partidaris del pluralisme d'escoles, és a dir, que hi hagi centres amb diferents projectes educatius i que els pares triïn el que s'estimi més per complementar la formació que proporcionen als fills des de les seves llars. Essent diverses les concepcions de l'home que prevalen en la nos-

tra societat pluralista, cal també que siguin diverses les propostes educatives del conjunt de les escoles. Això mateix exigeix una coherència a l'interior de cada comunitat educativa. La nostra identitat fonamental està definida en el nostre ideari: pretenem col·laborar en la formació integral i harmònica dels nostres alumnes, esguardats des d'una òptica evangèlica, en una dimensió triple: individual, comunitària i transcendent.

— **Quin és el seu estil educatiu?**

— El nostre Col·legi duu el nom de “Sagrada Família” i això marca l'estil que volem que caracteritzi la nostra educació; l'esperit de família, amb els traços més cabdals que són: amabilitat acollidora, confiança mútua, senzillesa, diàleg, participació, delicadesa, perdó i alegria.

— **Quin lema té el col·legi?**

— El nostre sistema educatiu es basa en el lema “In oratione, labore et Caritate: Pax”. Oració, que és encontre personal i cordial amb Déu i els homes. Treball, que és constant esforç per aconseguir la realització personal i la construcció d'un món més humà. Amor, que és viure el sentit pregon de la fraternitat, que permet superar l'egoisme, la mentalitat de massa i donar-se a una vida de servei. Pau, donació pasqual que el Crist ofereix als qui pregunten, treballen i estimen.

— **És un col·legi cristià. Què fan per la formació cristiana dels seus alumnes?**

— A tots els cursos tenim classes de Formació Religiosa, on pretenem proporcionar una instrucció sòlida (d'acord amb el Magisteri de l'Església, amb la psicologia dels alumnes i amb diàleg amb la cultura actual), la iniciació en els símbols i signes bíblics-litúrgics i fomentar actituds vitals cristianes. Al BUP i al COU impartim aquesta classe en grups reduïts; això permet una major participació i una metodologia més activa.

En horari extraescolar celebrem principalment pels alumnes i llurs famílies, diverses Eucaristies setmanals. Tenim, també, grups de catequesi de 1.ª Comunió i de Confirmació. Amb els alumnes més grans, realitzem, a més a més, convivències cristianes i parques juvenils.

Intentem proposar la Fe Evangèlica com a resposta alliberadora a les profundes aspiracions de l'home, així com ajudar a l'educand en la seva progressiva maduració cristiana.

— **Tenen redactat el projecte educatiu?**

— Com a concreció de l'ideari tenim formulat el Projecte Educatiu, on hi fem constar, entre d'altres coses, els objectius educatius de cada curs i de les activitats que portem a terme. Serveix com a base per la programació més detallada de cada avaluació. Intentem d'aquesta manera evitar llacunes i reiteracions excessives. Ho publiquem al començament de cada curs per fer més factible una coherència major entre l'acció educadora de la família i del col·legi.

— **Quines activitats, ultra les docents, desenrotllen?**

— N'esmentaré algunes: grups d'escoltisme, adherits al Moviment Scout Catòlic, escolania, classes de recuperació de diverses matèries, laboratoris d'idiomes, ballet, judo, bàsquet, “handbol”... En aquestes dues últimes modalitats esportives els nostres alumnes han estat diverses vegades campions nacionals.

A més, les activitats catequètiques que he esmentat abans, i les que es programen des dels diferents departaments, com visites culturals, sortides d'estudi al camp...

— **Hem sentit a dir que tenen intenció d'aixecar un pavelló poliesportiu. Què pot dir-nos sobre això?**

— Així és. Tenim ja en avançat estudi el projecte d'una nova edificació complementària de les sis que hi ha ara. Comprèn dues piscines climatitzades de 25 m. x 12,5 m. i de 10 m. x 6 m., una pista poliesportiva coberta de 44 m. x 22 m., i els espais auxiliars adients. Esperem que aviat sigui una realitat al servei dels alumnes, dels antics alumnes, de llurs famílies i de tot el barri en general.

— **Què el preocupa primordialment?**

— Que el nostre Col·legi sigui assequible a tothom, raó per la qual és indispensable una adequada Llei de Finançament de l'Ensenyament; que tinguem l'encert de compaginar aquest anhel facilitant un servei educatiu de més qualitat (cosa que vol dir “millorar el que som, el que tenim i el que fem”), que continuem marxant endavant en la línia marcada pel nostre ideari i en la construcció de la nostra Comunitat Educativa, cosa per la qual és imprescindible la generosa aportació de tothom.

— **Estan celebrant el XXV aniversari de la fundació del col·legi. Quin significat té aquesta commemoració?**

— És una ocasió molt apropiada per refermar la nostra identitat d'Escola Cristiana al servei de l'Església i de la societat, per recordar i expressar la nostra gratitud a aquells que, en el decurs d'aquest temps, han fet possible la tasca d'educació integral realitzada. També és un moment molt adequat per adreçar l'esguard cap al futur i assumir el repte fonamental de mantenir-nos en ininterrompuda superació.

Gràcies per les seves respostes. Tots volem una escola millor. L'educació dels nens i joves és fonamental per a formar una societat. Pensem en l'any 2000, els protagonistes del qual en gran majoria seran els joves d'avui.

“XXV Aniversari de la Sagrada Família-Horta”

El Col·legi Sagrada Família-Horta, compleix ara els seus vint-i-cinc anys d'existència a Barcelona. Va començar a funcionar com Escola en un antic edifici neoclàssic de la finca coneguda per “Ca'n Carabassa” en el curs 1956-57, amb un total de 48 nens distribuïts en els tres primers graus. Finalitzà aquest mateix curs amb 133 alumnes.

El dia 1 de maig de 1957, l'aleshores bisbe auxiliar de Barcelona —avui cardenal Dr. Jubany— va inaugurar i beneí solemnement les noves instal·lacions convertides en Col·legi de sant Josep, pertanyent a la Congregació de Germans de la Sagrada Família.

En anys successius s'anaren modificant els terrenys i arrodonint les obres; es van fer uns plànols avantprojecte per futures construccions escolars en els amplis terrenys de la propietat. Part d'aquest primer projecte d'obres ja que s'ha procurat per tots els mitjans conservar l'edifici primitiu— són els quatre pavellons iguals dedicats totalment a classes. Estan aïllats, separats per uns jardins amb el fi de preservar-los del soroll. Cada un consta de vuit amples i il·luminades aules, amb rober i serveis independents cosa que els dona gran funcionalitat. El darrer d'aquests pavellons va acabar-se al 1965. Aquest mateix any tancava les seves portes, per insuficiència de patis, el Col·legi Sagrada Família de Diagonal i molts d'aquests alumnes i professors es traslladaren al d'Horta. Amb aquest motiu s'arribà al miller d'alumnes i es canvià el nom que duia de “Col·legi de Sant Josep” per l'oficial de Col·legi Sagrada Família-Horta.

A l'abril del 1966 va celebrar-se, en el recinte col·legial, el 2on Encontre Internacional d'Associacions de Pares d'Alumnes dels Col·legis de la Sagrada Família d'Espanya, França i Itàlia.

A l'estiu de 1966 s'asfaltaren els patis i passeigs d'entrada, que donen davant de l'edifici neoclàssic, restant una gran pista poliesportiva; per aconseguir això fou necessari sacrificar tots els arbres que hi havia als patis de terra i les altes palmeres que ornaven l'edifici central. En el 1970 es posa ciment als patis de terra de la banda posterior i s'inutilitza la piscina descoberta perquè no hi arribava l'aigua que venia d'una mina de la muntanya del Carmel.

Per aquestes dates, hi ha uns 1.500 alumnes. En el curs 72-73 amb el nou pla d'estudis del COU, el Col·legi és reconegut per poder-lo cursar i es converteix en mixte en els seus tres grups, admetent-hi noies per primera vegada.

Horta és una barriada de molta població estudiantil i el Col·legi segueix creixent i en el 1974 —refusant el primer projecte de construcció que suposava l'enderrocament de l'edifici neoclàssic comencen les obres d'un nou pavelló al desnivell que existeix entre la pineda i les hortes. El seu estil i estructura són molt diferents dels altres edificis. Està construït damunt de sòlides columnes de formigó i la seva façana original recoberta per unes grans peces de ciment.

Es beneeix i s'inaugura oficialment el 25 de maig de 1975, coincidint amb els vint-i-cinc anys d'estada dels Germans de la Sagrada Família a Barcelona, on havien arribat, per primera vegada, pel gener de 1950. Coincidint amb aquesta data va celebrar-se, aquí, la VIII Trobada Internacional d'Associacions de Pares d'Alumnes.

Aquest darrer pavelló és un complement necessari a tot allò anterior; està principalment destinat a dependències i serveis que no existien, tals com residències de professors, direcció, administració, secretaria, biblioteca, laboratori, menjadors, tutories, sales de reunions i d'altres serveis adjacents. En-

diumenge

Dia 20 de juny del 1982
Diumenge XII de
durant l'any
Cicle B / Color verd
A cura d'Alexandre
Olivar O.S.B.

CONFIEM EN DÉU ENMIG DEL TEMPORAL

Les tempestes pertanyen a aquells fenòmens de la natura (no menys que els incendis) que més fan sentir, als homes, la seva impotència material. Encara avui, amb els mitjans amb què comptem, una tempesta ens pot resultar molt paorosa. Pregunteu-ho als qui han estat víctimes d'un huracà o, sense anar lluny, pregunteu-ho als homes que viuen del mar. La nostra impotència davant d'un temporal, fa que aquest accident de la natura esdevingui un símbol de tot allò que ens trasbalsa

profundament o que ens indueix a la desesperació. Ni el cos ni l'esperit de l'home, tan inseparablement units, no són fets per al trasbals, sinó per a la serenitat, la tranquil·litat i la pau, les quals sovint es perden, algunes vegades gravíssimament, desesperadament, pel desequilibri que porten la lluita indispensable i les proves de la vida. Les tempestes corporals o espirituals són de vegades prou greus perquè vegem que solament Déu ens en pot treure.

1

DÉU PARLA DES DE LA TEMPESTA

Veure en la tempesta una manifestació del poder de Déu, amo dels elements de la natura, no és cosa exclusiva de la mentalitat d'Israel. Per als antics la tempesta podia ser també una manifestació de la ira divina (cf. per exemple Jonàs 1, tot el capítol). Potser cap text de l'Antic Testament, i qui sap si de tota la literatura universal, no guanya en força poètica les paraules de Job que llegim avui. Ara, si Déu és Senyor dels elements i desencadenador de tempestes, només a ell toca frenar-les i treure'ns del perill. Us agradarà comparar això que hem dit amb la primera part del salm 17, fins al vers 17, on el salmista canta: "M'alliberà perquè m'estimava"; l'autor d'aquest salm identifica les tribulacions greus de la vida amb una terrible tempesta, de la qual únicament Déu pot salvar-nos.

Lectura del llibre de Job

Jb 38:1.8-11

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: "¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones".

2

VALORAR ELS FETS I LES COSES PELS SEUS VALORS ETERNS

El zel de l'apòstol ha de trobar necessàriament contradicció i crítica calumniosa. Sant Pau sap situar-se per damunt d'aquesta adversitat, perquè ell ho fa tot endut per l'amor de Crist. Ell viu en Crist i per a Crist, ja que Crist ha mort primer i ha ressuscitat per a tots. Això constitueix un valor objectiu veritable: ens trobem per Crist en una novetat de vida que fa que no judiquem o valorem les coses i els fets per la seva condició caduca. Les misèries d'aquesta vida són un no-res; allò que compta són els valors eters de la vida nova que ja hem començat.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

2C 5:14-17

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

SALM RESPONSORIAL

En el salm 107 hi ha una altra descripció d'un temporal, concretament d'un temporal marí que fins i tot en el Mediterrani podien ser fatals per a les petites naus comercials de l'antigor (ho demostren bé els arqueòlegs submarinistes). En certs casos perillosos, la perícia humana no val res; l'únic que compta és el favor de Déu.

106: 23-24,25-26,28-29,30-31 (R.: 1)

Uns comerciants que s'embarcaren
i es feren mar endins,
foren testimonis de les obres del Senyor,
dels seus prodigis en alta mar.

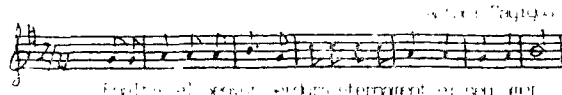
R. Enaltiu el Senyor,
perdura eternament el seu amor.

A una ordre seva es girà un huracà,
que aixecava grans onades:
es veien al cel, es veien al fons,
i, extenuats de mareig, no es tenien drets,
no hi valia res la seva perícia. R.

En les seves penes cridaren el Senyor,
i els salvà d'aquell perill;
apaivagà el temporal i vingué la bonança,
es calmaren les onades del mar. R.

I els va dur fins al port,
plens de goig per la calma retrobada.
Que reconguin els favors del Senyor,
els prodigis que ha fet en bé dels homes. R.

RESPOSTA AL SALM

3

LA FE TREU LA POR

Jesús necessita de tant en tant apartar-se de la gent i, en la solitud, donar-se a la pregària; per això fugí en la barca. Jesús es troba tan cansat que dorm profundament dins la barca, malgrat la tempesta que s'ha aixecat. O meravellós equilibri, perfecte equilibri de l'ànim de Crist, que li permet dormir enmig de la tempesta! Els deixebles, però, coneixedors de les coses del mar (aquest nom rep també el llac de Genesaret, el qual és prou gran per posar en perill les barques dels pescadors quan hi ha tempesta), estan greument preocupats i decebuts que el mestre ignori el perill: dorm. On és allò de "el guardià d'Israel no s'adorm, sempre vigila"? Apaivagar una tempesta només és propi del creador, només ho pot fer Déu. Jesús, en fer-ho, demostra un poder diví i infon respecte als presents. És Déu. Els deixebles encara no han arribat a una fe prou perfecta en això. "Encara no teniu fe!". Amb fe, llur por hauria estat relativa. Encara no havien arribat a aquell grau de fe que dona plena confiança fins quan "sembla que s'adorm el qui et guarda" (salm 120, 3). Com podien naufragar si Déu era amb ells a la barca? Però cal tot un procés en la fe per arribar a aquesta seguretat.

Evangelí segons sant Marc

Mc 4: 35-41

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: "Passem a l'altra riba". Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: "Mestre, ¿no veieu que ens enfonsem?" Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: "Calla i estigues quieta". El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: "¿Per què sou tan porucs? ¿Encara no teniu fe?" Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: "¿Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?".

PUNTS DE REFLEXIÓ

- 1.— Les tempestes en la vida poden tenir un origen humà, però també poden venir de Déu, és a dir, pot ésser que Déu mateix esdevingui per a cada un de nosaltres un greu problema, que ens meni cap a tribulacions com les que han passat, per exemple, els màrtirs. Ai de mi, si per a mi Déu no ha estat mai, en la meua vida, un motiu de gran inquietud!
- 2.— No fem les proves que porta en si la vida humana, més tràgiques d'allò que són. Mai no arribarem a passar la que sofrí, en la creu, aquell qui podia calmar les tempestes naturals. S'adormí en la mort i es despertà en la resurrecció i ens ha guanyat la tranquil·litat eterna, a la qual estem destinats.
- 3.— "Per què sou tan porucs?". La por és un instint natural que el Creador ha posat en els vivents per tal de prevenir-los del mal. Hi ha moltes menes de por, que ara no podem enumerar. No n'hi ha cap, però, de la qual Jesucrist no ens pugui salvar, perquè també ell, per nosaltres, els homes, passà per moments de por suprema (cf. Lluc 22, 44).

CANT D'ENTRADA

homes i institucions

Quaranta anys demanant caritat

Avui, canonitzat el beat
Crispí de Viterbo, caputxí

Avui, 20 de juny, Sa Santedat Joan Pau II celebra la canonització —és a dir la inscripció en el llibre dels sants— del caputxí italià beat CRISPÓ DE VITERBO.

Amb fra Crispí, seran nou els sants caputxins canonitzats des de l'inici d'aquesta reforma franciscana. Una colla de beats fan cua per a la canonització i una colla més nombrosa encara esperen la beatificació.

Pinzellada biogràfica

Una pinzellada breu, la dóna, sobre el nostre sant, el seu contemporani i primer biògraf, pare Alessandro da Bassano:

"Aquest sant fraret, era baix d'estatura, de cos macilent —color d'oliva—; al front duia l'alegria, els seus ells eren petits, la barba curta i espessa, els cabells negres amb algun de blanc, la veu era clara, el seu parlar i el seu conversar dolç, sense rodeigs, directe, però ingenu. Qualitats totes que el feien plàcid i amable als homes, com ja ho era a Déu.

Molt devot de Maria, afavorit amb carismes peculiars i també amb poders de taumaturg. Prelats, nobles i gent docta sol·licitaven el seu consell. Al Papa (Clement XIè) li plaïa de conversar amb l'humil fra Crispí. A ell li agradava la poesia; solia expressar-se amb aforismes plens d'agudeses i de saviesa. Les seves cartes d'exhortació o de comfort foren nombroses.

Però sobretot tingué una convivència que es pot xifrar de familiar amb la gent de classe mitjana i amb la gent humil, perquè li eren amics, els artistes, els comerciants, els guarda urbans, la gent empresonada, els malalts, feia "classe" als ignorants, als nens de les masies on anava a captar, i també als pagesos a qui ensenyava els elements de la Fe; protector d'infants abandonats i dels pobres, talment que se l'anomenà "el pare dels pobres, el refugi dels oprimits i el missioner zelós".

Fins aquí la pinzellada del seu primer biògraf.

Quaranta anys fent d'almoier

Fra Crispí, que en el món es deia Pere, havia nascut a Viterbo (Itàlia) el 13 de maig del 1668. Cridat per Déu als 25 anys, vestí l'hàbit caputxí el 22 de juliol del 1693; a la província romana. Una vegada profés, se li encomanà d'ocupar-se de la cuina o de fer d'hortolà; segons les necessitats dels convents on visqué els seus setze primers anys de vida religiosa. Després el traslladaren a Orvieto. És en aquesta ciutat famosa, del centre d'Itàlia, on romangué durant quaranta anys fent d'almoier del convent. Una

bona tasca per al tracte de gent i un bon ofici per a santificar-se. I ho féu!

El 13 de maig del 1748, el seu físic estava molt depauperat pels treballs i la penitència. I el feren deixar per sempre Orvieto, per ser traslladat a la infermeria de la seva província que es trobava a la mateixa Roma, on moria el cap de dos anys, el dia 19 de maig del 1750, l'endemà mateix en què, 160 anys abans, hi havia mort un altre almoier (famosíssim a Roma) durant més de 40 anys, fra Feliu de Cantalice, el primer sant de la reforma caputxina, amic de sant Felip Neri i de sant Carles Borromeu.

Reposa a Roma en una urna de cristall

Fou beatificat per Pius VII, el 7 de setembre del 1806. Des d'aleshores, el seu cos reposa en un altar lateral del convent dels caputxins de Barberini, a la Via Veneto de Roma, en una urna de cristall, visible a tothom i venerat dels fidels.

Avui serà canonitzat per Joan Pau II. Com deïem al principi, serà el novè dels sants caputxins, tres dels quals són sacerdots, els sis altres no en són. És curiós: l'Orde, que pel dret canònic és clerical, té el doble de sants entre els qui no són clergues...

Déu continua fent meravelles...

Recordant el
Corpus Christi

Amb una transparència clara i com rosada, ha arribat el mes de juny, ple de vitalitat; també el Corpus, la festa que porta el record d'altres temps potser més figuratius, però d'entusiasme popular vers les coses de Déu.

L'objectiu d'aquesta diada és el d'honorar amb solemnitat el gran Sagrament del Cos i la Sang de Crist, que venerem sempre en la celebració de la Misa.

L'any 1264 el papa Urbà IV establí la festa que més endavant fou institucionalitzada en solemne processó. Amb el pas del temps, aquesta manifestació adquirí determinades notes folklòriques durant molts segles.

Una espurna d'enyorança

Així recordem les processons de la nostra infantesa precedides pels gegants, capgrossos, ball de bastons i en altres llocs de Catalunya la comparsa de dracs i bèsties fogueres que amb llurs espetecs esveraven la mainada. Al·ludim, aquí la famosa Patum de Berga, —encara vigent— seguit de figures en forma d'animals fantàstics que llencen foc i cohets per llurs boques, festejant el Corpus en mig de la gentada que contempla aquell seguici fabulós com una cercavila de tambors que acompanyen la desfílada de nans, gegants i dracs de formes impensades. És una tradició que els berguedans conserven amb orgull per la seva peculiaritat indiscutible.

A Barcelona hi ha l'ou com balla als claustres de la Catedral; a Sitges, Argentona i nombrosos pobles, s'improvisen formoses catifes de flors...

En realitat tot això que acabem d'exposar fa memòria d'un temps que ha passat, però al cor dels cristians, quan arriba aquesta festa, hi ha una espurna d'enyorança per un jorn que, tot i els automatismes actuals, evoca la presència viva del Cos de Crist entre el color, la vida i el moviment d'un poble que, amb rams de murtra o de clavells a les mans, veia passar la processó pel carrer quan el sol, amagant-se a poc a poc, tornava els seus raigs en flors de ginestera damunt la catifa flairosa del rústic empedrat.

Noves directrius
litúrgiques

Tanmateix cal tenir en compte les directrius litúrgiques postconciliars; de mica en mica els vells costums es renoven i la festa es torna més recollida, més viscuda en l'esperit dels fidels que veiem en la Sagrada Eucaristia tot un conjunt de realitats. És el record de la Passió de Jesucrist i ensem l'aliment santificador de vida eterna, "Pa dels Àngels —qui ho diria?— posat a l'abast dels qui en la terra anem fent via..."

Celebrem, doncs, íntimament el Corpus assaborint el manà dolcíssim, compendi excel·lent de tota la tradició cristiana, que amb la seva reial presència sortia abans pels carrers entre l'or de la custòdia i el místic perfum del vaporós encens.

Aquest any no ha estat festiu. Ha passat com un dia qualsevol amb les tasques rutinàries o habituals, però les coses ens parlen de Déu perquè els camps, la claror, els ocells, els núvols, fins i tot la gentada que va i ve, sense adonar-se'n, bateguen i sospiren sols per Ell.

Pietat Campmajó

calendari

Diumenge, 20 de juny. XII del temps ordinari. Sant Silveri, papa, màrtir. Santa Florentina i santa Èlia, abadessa.

El sol surt a les 4,17 i es pon a les 7,28 (hora solar).

Dilluns, 21 de juny. Sant Lluís Gonçaga, S.J., Sant Ramón, bisbe i santa Demètria, verge màrtir.

Festa major a Comprodon.

Dimarts, 22 de juny. Sant Paulí de Nola, bisbe, sant Joan Fisher i sant Tomàs Moro, màrtirs.

Dimecres, 23 de juny. Sant Zenon i sant Zenas, màrtirs. Sant Jacob, patriarca i santa Agripina, verge màrtir.

Dijous, 24 de juny. La NATIVITAT DE SANT JOAN BAPTISTA. Sant Orenç i sis germans màrtirs.

Festa major a Palamós, L'Arbocet, Arties, Les, Montgat, Olesa de Montserrat i altres pobles.

Fira a Pineda de Mar i Sant Joan de les Abadesses.

Divendres, 25 de juny. Sant Guillem, abat; sant Pròsper, bisbe; sant Adalbert, confessor i santa Eva, monja.

Festa major a Torre de Claramunt.

Dissabte, 26 de juny. Sant Joan i sant Pau, germans màrtirs; Sant Pelai, nen, màrtir i Santa Perseveranda, verge.

l'Església celebra

20 de juny, diumenge XII de durant l'any. Lectures: primera, Jb 38,1-8-11; S 106; segona, 2 C 5,14-17; tercera, Mc 4,35-41.

21, dilluns de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, 2 R 17,5-8. 13-15 a 18; S 59; segona, Mt 7,1-5.

22, dimarts de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, 2 R 19,9b-11.14-21.31-35a 36; S 47; segona, Mt 7,6.12-14.

23, dimecres de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, 2 R 22,8-13; 23,1-3; S 118; segona, Mt 7,15-20. Vigília de Sant Joan Baptista. Lectures: Primera, Jr 1,4-10; S 70; segona, Lc 1,5-17.

24, dijous de la setmana XII de durant l'any. NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA. Lectures: primera, Is 49, 1-6; S 138; segona, Fets 13,22-26; tercera, Lc 1,57-66.80.

25, divendres de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, 2 R 25,1-12; S 136; segona, Mt 8,1-4.

26, dissabte de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, Lm 2,2.10-14.18-19; S 73; segona, Mt 8,5-17.

La Costa de Llevant

Hi ha uns trets generals a remarcar, anecdòtics si es vol, que ens donen una idea del tarannà d'aquells navegants que giren entorn del risc de la mar, l'estabilitat de la terra i l'enyorament.

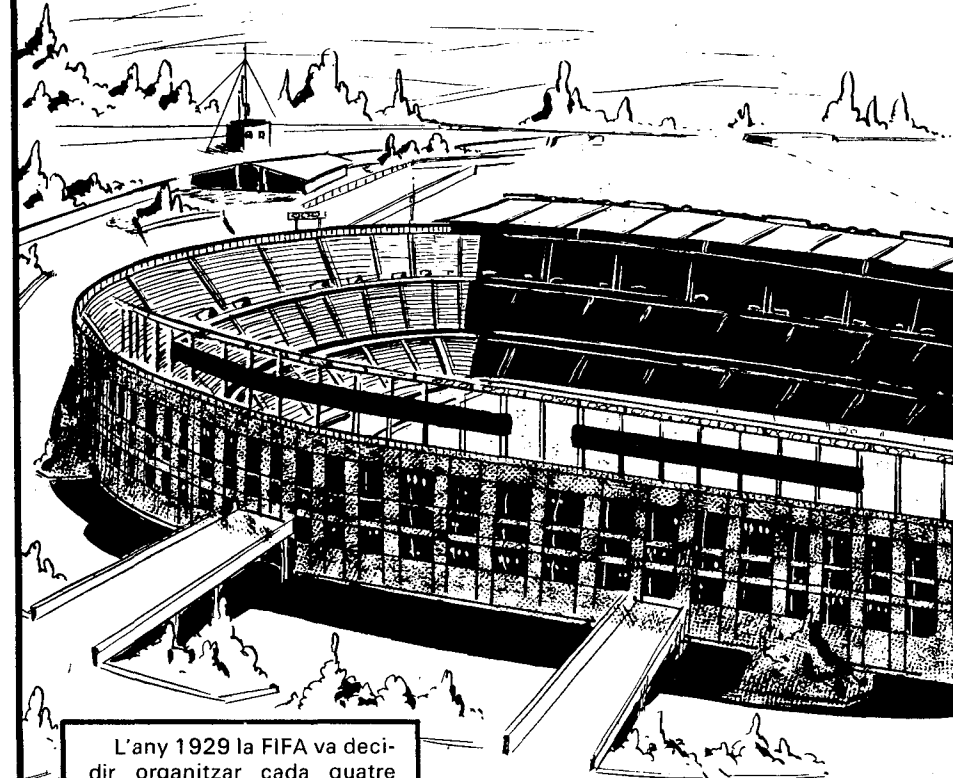
En un moment determinat tendien a realitzar allò que en podríem dir l'"ideal agrícola". Molts quan posseïen un determinat capital l'esmerçaven en posseir unes terres. Tenir unes feixes els donava estabilitat i els compensava de l'anterior vida insegura del mar.

Cada casa, travessat el carrer davant per davant, tenia un jardí en el qual no hi podia faltar un arbre de tronc dret com un pal major que els navegants importaven d'Amèrica "l'araucaria excelsa". Fins fa relativament pocs anys bona part del Maresme era esquitxat d'aquests arbres alts, drets, d'estructura gairebé geomètrica, que les glaçades del febrer de 1956, gairebé feren desaparèixer. Ara en queden alguns exemplars que superaren el temperi i que, en rebrotar, han pres una forma més irregular i han perdut el seu aire habitual que feia pensar en un vaixell ancorat a terra.

Al capità li agradava que alguna de les seves filles estudiés el piano. En tornar de cada viatge volia gaudir de l'execució d'alguna peça i comprovar els progressos fets durant la seva absència. En certa manera així, les llargues hores d'absència li eren tornades de cop.

EL MUNDIAL DE FUTBOL

Janeiro. Uruguay va tornar a ésser campió del món.

L'any 1954 el Mundial tingué lloc a Suïssa. Hi participaren 38 països i fou, per primera vegada, retransmès per televisió.

El 1962 fou Xile el país organitzador. Aquest estat hagué de fer un gran esforç, perquè feia només dos anys que un gran terratrèmol havia desolat el país. L'esforç valgué la pena, ja que els ingressos econòmics del Mundial ajudaren força a la reconstrucció del país.

El del 1966 l'organitzà Anglaterra i el del 1970 Mèxic. El 1974 es féu a Alemanya i el del 1978 a l'Argentina.

Aquest any ha estat Espanya l'encarregada d'organitzar el Mundial. Amb forces entrebancs i falles d'organit-

L'any 1929 la FIFA va decidir organitzar cada quatre anys un Campionat Mundial. El primer país organitzador va ésser l'Uruguai, perquè el seu equip havia guanyat a les olimpíades del 1924 i el 1928. Pel problema dels transports —no era tan fàcil viatjar com ho és ara— només hi varen participar quatre estats europeus: Bèlgica, Iugoslàvia, Romania i França.

El segon Mundial es va celebrar a Itàlia i fou aquest país el que el va guanyar. I també fou Itàlia la guanyadora del Mundial del 1938 que es realitzarà a França.

Fins dotze anys després (per culpa de la segona guerra mundial) no tingué lloc el Campionat Mundial. Fou al Brasil, que va construir expressament un estadi grandíol: el de Maracanà, a Rio de

zació s'ha anat tirant endavant i cal esperar que la seva celebració a casa nostra sigui beneficiosa, tant econòmicament com de cara a la nostra imatge a l'estranger. La inauguració a l'estadi del Barça, ha fet Catalunya protagonista d'excepció d'aquest esdeveniment de projecció mundial. Com sabeu, els catalans hem hagut de lluitar durament perquè la realitat de la nostra nació no fos amagada als estrangers visitants. Ho hem aconseguit? Si la FIFA accepta que Escòcia i Anglaterra participin amb equips separats, no us sembla que seria lògic que també Catalunya pogués participar al mundial amb equip propi i diferenciat?

Per ser amics

"Sóc la Meritxell"

"Estimats amics de l'Eixerit: Sóc la Meritxell i us escric per felicitar-vos pels 100 Eixerits."

La meva adreça és: Meritxell de Castro Subirachs, C/. Pedro Alvarez, 15, bis. Sant Feliu de Llobregat (Barcelona).

"Sóc la Mireia"

"Estimats amics de l'Eixerit: Sóc la Mireia i us dic que sigueu sempre tan Eixerits com ara. Felicitats!"

La meva adreça és: Mireia de Castro Subirachs, C/. Pedro Alvarez, 15, bis. Sant Feliu de Llobregat (Barcelona).

"Sóc en Xavier Miralles"

"Hola Eixerit! Estic molt content de felicitar-te pel n.º 100 de la publicació setmanal de l'Eixerit. Una abraçada."

La meva adreça és: Xavier Miralles, C/. Travessera de Dalt, 38, 5è, 1.ª, Barcelona-24.

"Em dic Xavier"

"Hola Eixerit: Em dic Xavier i us felicito per haver arribat a l'Eixerit n.º 100. Espero que com aquests 100 números tan divertits en feu molts més. Cordialment, Xavier."

La meva adreça és: Xavier Trias Puga, C/. Concepció Arenal, 342, E, 4.ª, Barcelona-30.

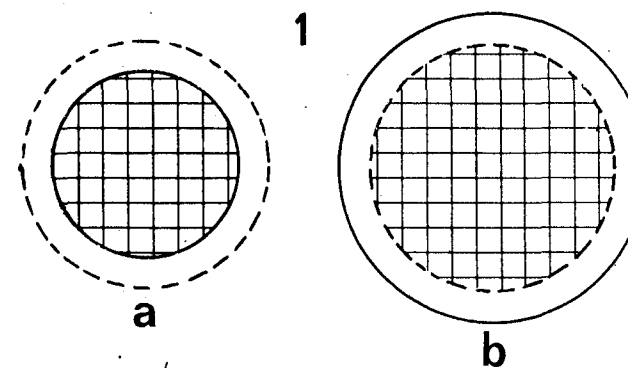

"Jo em dic Laura"

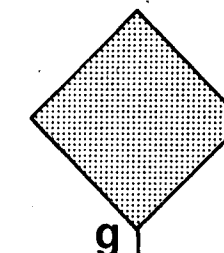
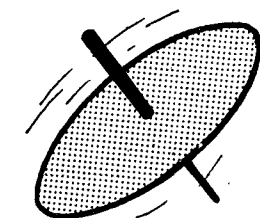
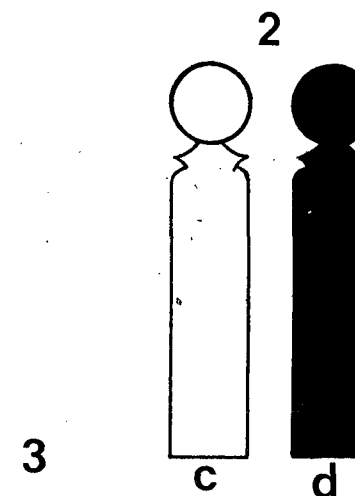
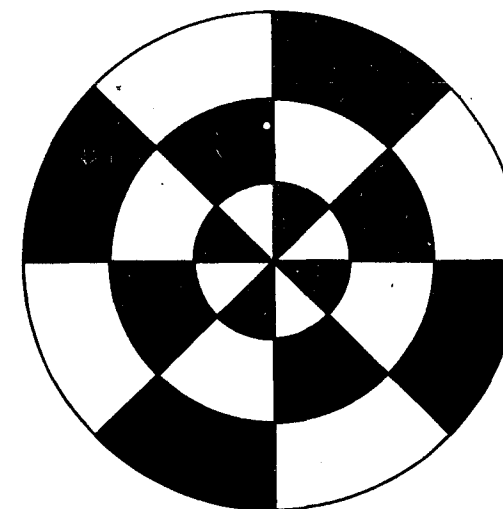
"Hola Eixerit! Jo em dic Laura i visc a Celrà. Sempre quan arriba la «CATALUNYA CRISTIANA» busquem el full de les teves aventures. Voldríem que per molts anys vagi arribant. A reveure."

La meva adreça és: Laura Plana Coll, Plaça de l'Estatut, s/n., Celrà (Girona).

il·lusions òptiques

Una il·lusió òptica és un fenomen que consisteix en una evaluació errònia de la forma o dimensions d'un objecte. En aquests casos les imatges que reben els ulls s'interpreten malament i el cervell rep una impressió diferent de la realitat. D'aquests fenòmens els francesos en diuen "trompe-oeils", és a dir, "enganya-ulls".

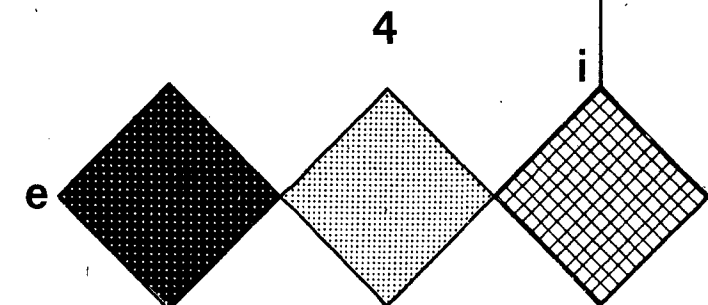

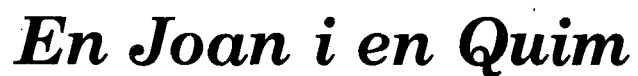
N.º 1- Els dos cercles (a i b) de línies trencades tenen el mateix diàmetre. Oi que no ho sembla?

N.º 2- Les bitlles c i d són del mateix tamany i, no obstant, la negra sembla més petita que la blanca.

N.º 3- Si dibuixes aquest cercle blanc i negre sobre un tros de cartó el retalles i el travesses pel centre amb un palet de punta afina hauràs fet una baldusa molt curiosa. Fes-la girar i veuràs com desapareix el dibuix en blanc i negre. Ara sembla que tot el cartó sigui gris.

N.º 4- La distància e-f sembla més curta que la g-i. No és veritat: són exactament iguals.

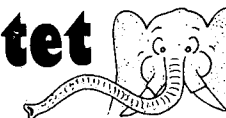
L'EXERIT

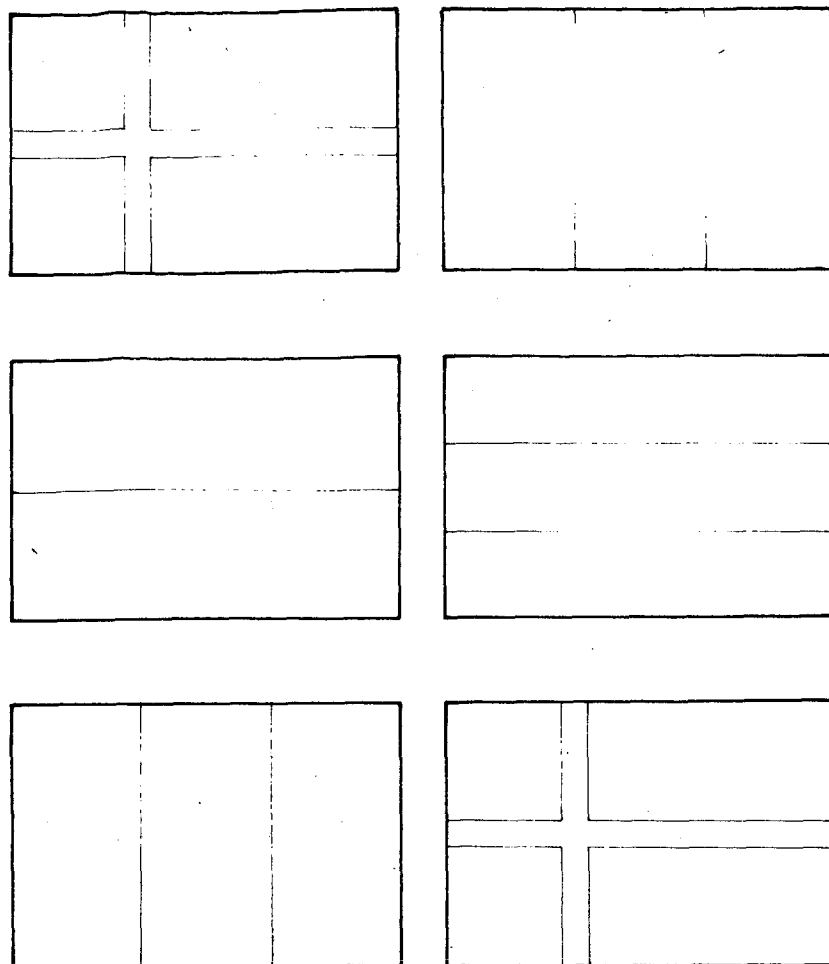
104

Els gols dels “Mundials de la Germanor”

Germanor". Faré un "gol" i, a més, estarà contenta.

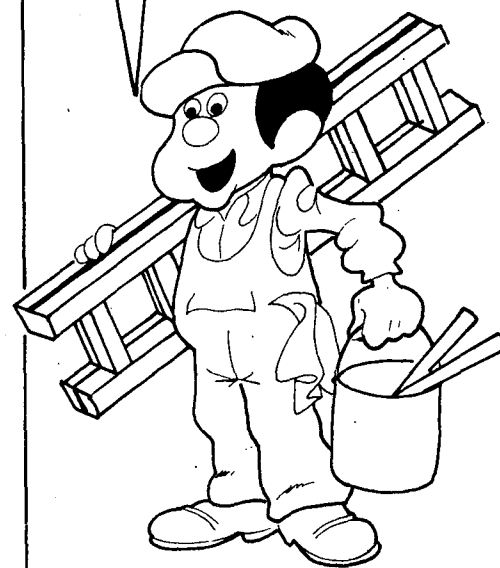
en pepet elefantet

De quins colors pintareu aquestes banderes perquè siguin les de:

1. Dinamarca
2. Itàlia
3. Mònaco
4. Luxemburg
5. Irlanda
6. Suècia.

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

“Un dia, cap al tard, Jesús digué als deixebles: «Passem a l'altra riba del llac». (El llac de Tiberiades és com un mar, és molt ample i molt llarg.) Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres bar-

ques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa dormint amb el cap reclinat sobre un coixí. Els deixebles el cridaren dient: «Mestre, ¿no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta». El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? ¿Encara no teniu fe?» Ells plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «¿Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»”.

1. Jesús fa aquest signe d'ainar el temporal per fer-nos entendre que Ell és el Senyor, i que la seva força estarà sempre amb aquells que creuran en Ell.

2. Jesús és sempre a prop nostre, encara que no el sentim ni el veiem. A l'hora de vèncer les dificultats no estem mai sols. Ell és sempre amb nosaltres.

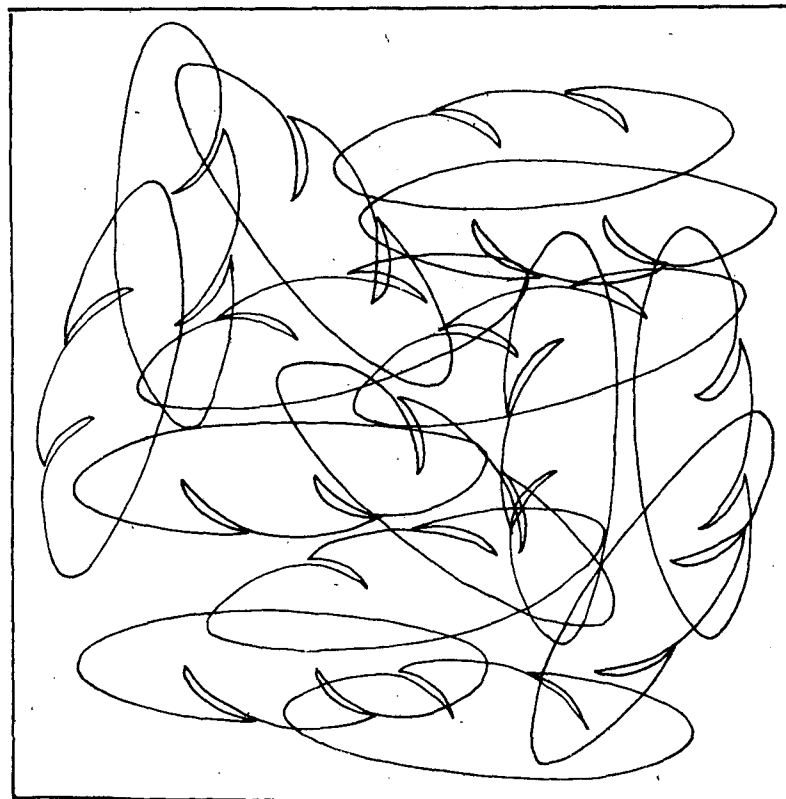
3. No siguem porucs, doncs, i si valents per ser bons.

El mossèn

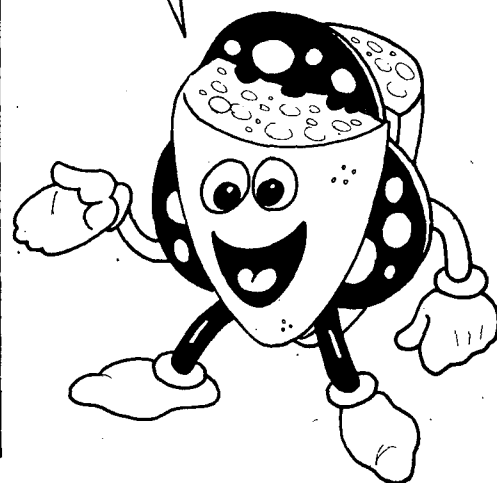
Les lliçons de mestre Jan

Algunes expressions que cal recordar.

- Agafar el rabó per les fulles = Agafar o entendre una cosa pel cantó més ratiós.
- Lixecar la camisa = Enganyar, ensabonar.
- Anar lluny d'osques = Anar errat.
- Com ara ploren figues = Tan impossible com això.
- Fer el seu agost = Guanyar molt en un negoci.
- Fer fora = fer marxar.

Quantes barres de pa hi ha en el dibuix?

la Bíblia a l'abast

El senyor és l'únic Déu

(Dt 4:32.39-40)

Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre (v. 39). Vet aquí unes paraules que talment semblen pronunciades expressament per a la celebració d'avui, la festa de la Santíssima Trinitat, i en canvi són l'expressió essencial de la professió de fe de l'Israel històric. Amb el c.4 del Deuteronomi comença la segona plàtica del gran pastor Moisès als fidels del seu poble. I ara, Israel, escolta... (v. 1), diu el gran conductor al seu poble. Escolta el remor de la presència de Jahveh en la teva història. Quan hakis après a captar la seva veu en els fets del teu poble, llavors descobriràs el do de la fe, i amb aquest do a les mans i a l'entranya més pregona del teu ésser, endevinaràs la gran "prova" no sols de l'existència de Déu, sinó també del caràcter únic, exclusiu, de la seva naturalesa. Moisès, obre davant del poble, la lletra i l'esperit del seu testament. Dóna als seus allò que ell ha fet al llarg i ample de la seva vida. Mantenir sempre els ulls ben oberts als esdeveniments de la història, per no aturar-se en l'escorça del gran arbre, sinó intentar arribar fins a la seva fibra més íntima: així es veu allò que el Senyor, el vostre Déu, ha fet per vosaltres (v. 34). Llegir el signes dels temps: la història no és únicament passat, sinó el pas continuat del passat al present. Allò que Jahveh havia fet, ho fa igualment ara. Per a poder veure-ho cal tenir els ulls nets i mirar el món des de la fe: **Reconeix avui..., recorda-ho sempre en el teu cor** (v. 39s.). Entra a la vida íntima de Déu, compleix els seus decrets i els seus manaments..., perquè siguis feliç (v. 40). Vet aquí, doncs, "la prova" de l'actuació de Déu en la vida del poble. La prova també de la seva exclusivitat. Si hi hagués altres déus,

haurien sortit al pas de l'actuació de Jahveh i no haurien permès que els arrenqués el poble d'Israel del domini dels seus opressors.

Déu és sempre amb nosaltres

De la vida de les persones i dels pobles se'n poden fer moltes lectures. Hi ha una lectura creient. Es la que ens ajuda a fer la fe quan ens porta a "llegir" l'obra de la creació i els fets dels homes com si es tractés del gran document de la revelació de Déu. Més enllà —o potser seria millor dir: a l'interior— de les lleis que regulen i expliquen la natura i la història, s'hi troba l'acció de Déu. No hi ha res que sigui arbitrari. Tampoc no hi ha res que sigui dominat per una força sinistra, eixorca, egoista. Déu és essencialment el qui procura la felicitat, perquè és el que estima. Per això Jesucrist, el darrer i definitiu estadi de la revelació, ens mostrarà un Déu que estima i és estimat, que genera vida, perquè ell és la Vida, i està en contínua interrelació d'amor, cap endins i cap enfora. Talment un pare que engendra el fill i difon arreu el seu esperit. I és el creient, que amb tota humilitat ha acceptat el do de Déu, el qui sap "veure" aquesta gran i consoladora realitat. No som uns perduts en els espais siderals. Ni estem sols en el món. Déu és amb nosaltres sempre i a tot arreu.

Sigueu prova de la presència de Déu en el vostre món

Certament també hi ha una lectura no creient de la vida i de la història. Es la que fa molta gent, que llegeix els esdeveniments del passat, del pre-

sent, sense massa perspectiva de futur, o amb una perspectiva escanyada.

Es la lectura que fem moltes vegades, fins i tot els creients, quan llegim la vida i el món en clau d'ídols: el diner, el poder, el benestar, les ideologies del signe que es vulgui, etc. Una tal lectura sempre s'acaba magnificant l'ídol, mai no podrà acabar com la lectura creient de la història que Moisès proposa al poble d'Israel: **Perquè siguis feliç amb el teu descendents i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dóna per sempre** (v. 40).

Perquè ajudar a fer una lectura existencialment humana del món i de la història, únicament és capaç de fer-ho el Senyor, l'únic Déu, aquell que en Jesucrist ha manifestat la benignitat i la humanitat del nostre Salvador, que ens ensenya, ens mena i ens fa sortir victoriosos del mal, per pura gràcia (vegeu Titus 3:4ss.). Aquest és el repte que la celebració del misteri de la Trinitat llança avui a tots els cristians: sigueu prova de la presència de l'únic Déu en el vostre món.

Josep M. Aragonès

catequesi dels signes

LXIV. El silenci litúrgic

Com a part de la celebració, cal guardar també el seu degut temps de silenci sagrat. (SC. n.º 30. OMR. n.º 23).

En un món ple de sorolls, on tots tenim necessitat de parlar i d'anar de pressa perquè mai no tenim prou temps, el silenci és un sedant i gairebé una espècie de necessitat per a tothom. Si volem reflexionar per a conèixer-nos millor hem de buscar el silenci, si volem trobar Déu i descobrir la seva veritat ens cal cercar el silenci.

Diuen que avui, sobretot en gent jove, tornen a sorgir vocacions eremítiques que busquen el silenci i la soledat per a trobar la felicitat que no és mai fora sinó sempre dintre d'un mateix.

El silenci litúrgic

La reforma conciliar ens ha parlat de participació activa en la litúrgica a fi de no convertir-nos en uns espectadors passius, però la participació activa i comunitària no exclou el silenci i la reflexió personal dintre el marc celebratiu litúrgic a fin de poder-nos inserir més íntimament en el misteri que se celebra.

Escoltar en silenci la Paraula de Déu, estar atents a les pregàries del sacerdot president que fa en nom de tota la comunitat etc... dóna una força interior que només en el marc d'un ambientat silenci litúrgic pot produir el seu fruit.

La tradició antiga de la litúrgica romana preveu, en les seves normes, que després de la invitació que el president de l'assemblea fa a la pregària, s'observi un breu silenci, amb això s'uneix la unanimitat de l'assemblea amb l'oració personal.

També en la pregària dels fidels convé guardar-hi un silenci entre la invocació i la petició.

Al final de les lectures i de la mateixa homilia, les normes del Missal Romà demanen un breu silenci de reflexió o meditació sobre el que s'ha escoltat. Això mateix cal dir a l'hora de l'Acte Penitencial i després de la comunió.

El silenci expressa el sentit d'admiració i d'adoració que el nostre llenguatge és incapaç d'expressar, per això es guarda silenci principalment durant la pregària eucarística de la missa, tot i que s'hi poden intercalar algunes aclamacions ja previstes en el ritu.

Valorem el silenci

Tots aquests silencis que trobem en moltes parts de la celebració eucarística i que també hi són en les altres celebracions dels sacraments, litúrgia de les hores etc... tenen un gran valor litúrgic que cal respectar perquè la celebració sigui autèntica i ben eficaç, formen part integrant de la mateixa celebració.

No és pas que el silenci suposi passivitat i poca participació en la litúrgia, tot al contrari és necessari, i la litúrgia el demana, per això podem parlar de silenci litúrgic o de silenci sagrat.

Procurem tenir-ho en compte en les nostres celebracions, no anem a missa ni celebrem actes litúrgics de pressa i corrent per acabar aviat; la celebració litúrgica requereix un ritme religiós que porta la seva dinàmica pròpia perquè sigui agradable, ben feta i d'eficàcia espiritual pels qui la celebren. Les normes litúrgiques de l'Església estan molt ben pensades i molt oportunament posades, i tampoc exclouen creativitat i un bon adaptament. Respectem doncs, els silencis litúrgics ja que formen part integrant de les nostres celebracions.

F. Xavier Parés

Estalvii amb Bicicleta

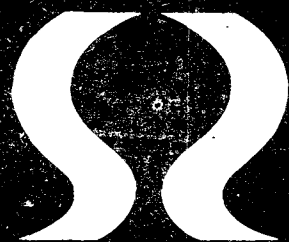
Té doble interès

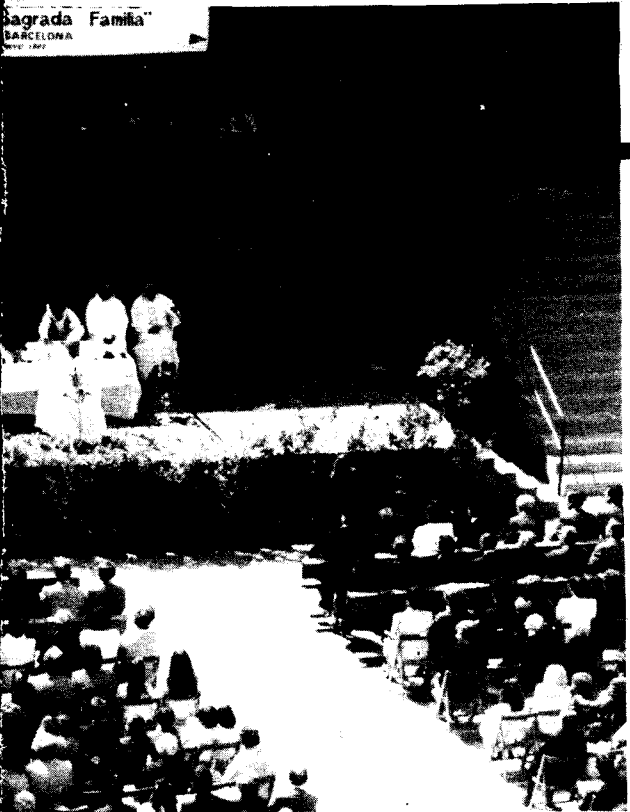
L'obsequiem amb **una magnífica bicicleta a escollir** entre la Derbi Moto Cross Panther Mach-2 i la Derbi Mixta Rally 10 v. Vinguí a buscar-la. Estalvii **150.000 ptes.**, a **24 mesos**, amb un **interès global del 10%**

A partir del 15 de juny 1982
Informi's a les nostres Oficines

costa sa

**CAIXA D'ESTALVIS
DE SABADELL**

ri del Col·legi mília-Horta"

demés hi ha dos pisos destinats a classes pels més grans i una magnífica sala polivalent.

Al 1977 començà el BUP mixte assolint-se la matrícula de 1.750 alumnes.

En el curs 78-79 es restaura l'edifici neoclàssic que estava molt maltractat i es fa una profunda reestructuració interna, adaptant-lo a les necessitats presents. El treball fou molt reeixit, quedant, tan internament com externa, desconegut. Dins el seu interior hi ha un gran nombre de serveis auxiliars: capella, sala d'esplai, cantina, vestuari, dutxes pels esportistes etc.

En el curs 1980-81 es posa en marxa, començant pel 1er. curs. Els alumnes arriben a uns 1.800. Se segueix adornant i completant els entorns del Col·legi i a l'estiu del 81 s'aixeca una galeria coberta que uneix els passadissos dels quatre primers pavellons talment una protecció pels esbarjos els dies de pluja. Es planten quatre grans palmeres davant la façana del principal edifici neoclàssic, pins, llores i oliveres pels distints punts estratègics dels patis i jardins, guanyant l'ambient en humanització, vegetació i ornamentació. En el present curs escolar 1981-82 s'ha arribat a la matrícula de 1.890 alumnes.

Deixant de banda la labor educativa i docent específicament desenvolupada en les seves aules, funcionen al Col·legi una gran quantitat d'activitats paraescolars, unes de tipus formatiu i d'altres de tipus esportiu: Convivències, eucarísties, grups de fe, escola de pares, assistència social, catequesi parroquial, biblioteca, concursos, exposicions, conjunt coral, handbol, bàsquet, futbol sala, piscina, ballet, judo, escoltisme, grups excursionistes, etc. ...

Durant aquests 25 anys d'història del Col·legi Sagrada Família, milers d'alumnes han passat per les seves aules rebent cultura, educació i formació cristiana per la vida d'avui. Milers d'antics alumnes, estan treballant en els llocs més diversos de la societat. Milers de famílies que han establert contacte, més o menys directe, amb el Col·legi, i del qual, sense cap mena de dubte han rebut la seva influència.

Aquí veiem la florent, activa i eficaç Associació de Pares d'Alumnes i de la Comissió de Mares, creades poc temps després d'iniciar-se el Col·legi, el novembre del 1958, i amb el que amb tanta generositat i desinterès sempre han col·laborat. Testimoni d'això és la revista **El Cole** que editen com un vincle d'unió i comunicació amb tots els components de la Comunitat Educativa.

El Col·legi Sagrada Família, fidel al seu Ideari, i a la seva tradició docent, es dedica exclusivament i amb el més gran interès a la instrucció i educació cristiana dels nens i joves considerant l'alumne com a subjecte actiu de la seva educació, amb personalitat pròpia; intenta col·laborar en llur formació integral i harmònica, en una triple dimensió: individual, comunitària i transcendent.

Alumnes, pares, professors, Col·legi, formen una comunitat educativa, oberta al diàleg i treballant plegats en la mateixa direcció per fer ciutadans honrats i cristians d'una peça. L'estil de vida i acció es caracteritza per l'esperit de família, de senzillesa, d'amor, de treball, nascuts dels llaços vitals que unien els membres de la Sagrada Família de Natzaret, Jesús, Maria i Josep, model de l'Escola.

El mes de maig el Col·legi ha celebrat joïos les seves Noces d'Argent amb un programa de festes que ha culminat amb la celebració de l'Eucaristia pel senyor cardenal, doctor Narcís Jubany. L'assistència fou massiva.

B. Julio Santillán

Ismael Sedano, President de l'Associació de Pares

"No hem de regatejar cap esforç en l'educació dels fills"

— Quina missió té l'Associació de Pares d'Alumnes?

— Fonamentalment és un mitjà que, a través de la Comunitat Educativa de la qual forma part, col·labora amb el Centre tenint com a objectiu la millor formació educativa dels alumnes, vetllant sempre per la seva educació cristiana, d'acord amb l'Ideari del Col·legi.

— El Col·legi Sagrada Família és un Centre privat confessional cristià, ¿per què escullen, els pares, aquest tipus de Centres?

— Per raó a la llibertat d'escollir el tipus d'educació que desitgem per als nostres fills, busquem aquell Col·legi que millors s'adapti a la nostra manera de pensar i que creiem que contribuirà millor a la formació que necessitem. Aquest és el cas del SA-FA.

— ¿Què és el que cerquen? ¿Complau els seus dissenys?

— Els pares pretenem fer dels nostres fills **persones**, en la plena acceptació d'aquest concepte. Crec que el Col·legi Sagrada Família compleix plenament aquesta cometa.

— ¿Quan temps fa que aquesta Associació funciona?

— quan els G.G. de la Sagrada Família van inaugurar el Col·legi d'Horta, ja va vint-i-cinc anys, hi havia una Associació de Pares, constituïda al Col·legi que tenien a la Diagonal, 351. Es pot dir que la nostra Associació és de les peones de Barcelona.

— ¿Amb quins mitjans compten?

— Amb els propis, que aconseguim mitjançant les quotes que s'aproven en Assemblea General a la vista dels pressupostos que, pel pròxim Curs, la Junta Directiva presenta als associats.

— ¿Quines activitats porta a terme?

— Totes aquelles que ajuden a la millor formació dels nostres fills i també, en la mesura que ens és possible, a la dels propis pares. Per això comptem amb una estructura d'àrees que anomenem Comissions, i que cada una d'elles té la pròpia finalitat. Aquestes Comissions són d'Educació, Cultura, Esports, Assistència Social i Relacions Públiques.

— I de tipus formatiu?

— De caràcter estrictament formatiu podem distingir les d'Educació, Cultura i Esports, ocupant cada una la parcel·la determinada i delimitada.

— ¿A quin nivell participen en la tasca del Centre?

— L'Associació té representació en tots els òrgans de govern del Centre: en el Consell de Direcció, en el Consell Assessor i en el Consell Econòmic. Ara estem esperant la legislació corresponent relacionada amb la posta en marxa de la Llei d'Estatuts de Centres per adaptar la nostra representativitat i col·laboració d'acord amb ella.

Nivell de participació dels associats

De manera passiva, beneficiant-se d'activitats que l'Associació

promou, la seva participació és acceptable. En forma activa, o sigui, col·laborant directament en els treballs de l'Associació, ja sigui en la seva Junta, ja sigui en les seves Comissions, esdevé molt més discreta a desgrat de la crida que normalment fem a través de xerrades-col·loquis que, conjuntament amb el Centre, cada any convoquem per tots els Cursos.

— ¿Com estableixen contactes?

— A través de les xerrades esmentades, per mediació de la nostra Revista **El Cole**, publicació semestral i principalment per les Circulars que adreçem als pares, via alumne o via postal, participant les nostres activitats.

— ¿Estan integrats, mantenen relacions amb altres Associacions similars?

— Ja fa una colla d'anys que participem en les reunions mensuals de les Associacions de Pares d'Alumnes de la Zona d'Horta, fent-les per rotació entre els diferents Col·legis, reunions que se celebren sota els auspicis de la Federació d'Associacions Cristianes de Pares d'Alumnes i Pares de Família. També formem part de l'Associació Nacional i Internacional Sagrada Família que aplega els col·legis SA-FA d'Espanya, França i Itàlia i celebrem Congressos o Encontres Internacionals en els distints països.

— ¿Quina mena de relació mantenen?

— Tractem temes d'actualitat relacionats amb l'educació i estudiem diverses problemàtiques que, en cada moment hi puguin influir, aportant cada Associació les seves pròpies experiències i, segons el cas, solucions.

— També funciona l'Escola de Pares, ¿vol explicar-me què és?

— Efectivament, quan suara esmentava que també desenrotllem activitats que ajuden a la millor formació dels mateixos pares, em referia, sobretot, a l'Escola de Pares, activitat que ja funciona en el seu tercer curs, amb acceptació remarcable i uns resultats ben satisfactoris. Esquemàticament pot definir-se com una escola amb vivències on els pares, dividits en grups reduïts, i sota la discreta direcció d'un moderador, posen a debat temes de bategant actualitat, religiosos, culturals, humans, de relació, etc. assolint unes conclusions que ajuden a viure millor i a comprendre'ns nosaltres mateixos, com també als nostres fills. I tot això embotallat per altres activitats com convivències, excursions, etc.

— Les Associacions de Pares, avui com mai tenen molta vigència, ¿en tenen consciència vostès d'això?

— Jo afegiria que avui més que mai i demà més que avui. Considero que les Associacions de Pares han de ser un instrument fonamental dins de l'estructura de tot el procés educatiu.

— ¿I els seus associats?

— Això ja són figures d'un altre paner, com diria el castís. És molt difícil conscienciar tota una massa de pares, quan una part important d'ells pensa que el deure amb els seus fills acaba quan els matricu-

len en un Centre. Es un repte que hem d'assumir.

— Com Associació, ¿quina és la seva principal preocupació?

— Quasi queda contestat amb la pregunta anterior. Fer veure als pares que, com els primers i principals educadors dels seus fills, s'han de conscienciar que la seva tasca és inacabable, abans i després del Col·legi, i dins, integrant-s'hi cada u en la mesura que li sigui possible, ocupant-se de les activitats de l'Associació.

— ¿Què ha significat pels pares, per l'Associació, concretament, la celebració del XXV aniversari del Col·legi?

— Ha estat una fita molt important, no solament pel Col·legi, sinó per nosaltres mateixos, per la significació que té de lliurament d'uns homes, els Germans, en una zona d'extraradi, la nostra d'Horta, en llur esforç per inculcar als seus alumnes una forma de vida cristiana que alhora que els educa per la vida fa que els nostres fills siguin persones.

— Què diria vostè com a pare, com a president, als pares dels alumnes?

— Que no planyin cap esforç en tot el que es relaciona amb l'educació dels seus fills, que tot el que sembrin en aquest sentit, segur que recolliran el cent per u.

— ¿I als alumnes?

— Que hi posin el coll, que no vegin només les espines en els anys de permanència al Col·legi. Que vegin també els pètals d'aqueixes roses que floriran en ells; més coneixements, més saviesa, més preparació per fer front a la vida; més finalment, formació, humana i espiritual per fer aquella més passadora i molt més alegre.

— ¿Als professors?

— Només, mercès, per la seva dedicació, pels seus renunciaments, per llur vocació, ja que a ells confiem els nostres fills, petits encara, i ens els tornen fets homes. Gràcies.

— ¿Al Centre?

— Que la seva obra, la de la Congregació de Germans de la Sagrada Família, s'estengui encara més per l'espai, no en tenim prou amb els seus Col·legis a Espanya, França, Itàlia, Sudamèrica i Àfrica, sinó que perduri per sempre més en el temps. L'empremta i el segell que marca en els seus alumnes, els nostres fills, té quelcom característic i fonamental: els fa cristians. Endavant!

— ¿Vol afegir alguna cosa més?

— Portar el meu escalf i el meu oferiment a tots aquells pares, d'un Centre qualsevol, que no estiguin encara constituïts en Associació, perquè ho facin aviat. Els pares no podem i hem de prescindir d'un mitjà tan important com aquest que ens permeti ajudar i col·laborar activament en la formació dels nostres fills.

Aquí resten, senyor President de l'Associació de Pares d'Alumnes del SA-FA, el seu oferiment, el seu ànim i les seves paraules a fi que tots els pares, totes les Associacions, col·laborin activament, com a part integrant que són de la Comunitat Educativa, amb els seus respectius centres en la formació integral dels nois.

Circular del Bisbe de Jerez

Revisar la
tasca pastoral
en assemblees
parroquials

JEREZ.— El Bisbe de Jerez, en una carta adreçada als sacerdots i religioses, manifesta el seu desig que a totes les parròquies s'hi celebrin assemblees anuals per a revisió de la tasca pastoral i revisió del programa i dels mètodes emprats. Monsenyor Bellido troba a faltar a la seva diòcesi un esperit de cooperació i d'intercanvi, que ensopega amb les "capelletes" o protagonisme de persones i grups, treballant perquè surti a la perfecció el que fa cadascú, però no per a aconseguir-ho entre tots i per a tots. El Bisbe de Jerez recomana estudiar a cada comunitat el qüestionari preparat pels arxiprestos i que ara cal que sigui enriquit per les aportacions de cada sacerdot amb la seva comunitat. Hom pot veure cap on s'adreça la vida de la diòcesi i on és, què és el que tothom veu, vol o pensa, ja que d'aquest estudi es pot i s'ha d'arribar al projecte i plantejament d'altres treballs a l'interior de cada parròquia perquè siguin una resposta autèntica a necessitats objectives.

El Bisbe de Jerez observa alguns defectes en la vida pastoral que cal esmenar: hi ha bona voluntat i manca de metodologia; hom no ha trobat encara el mode de seguiment als pares que han demanat el baptisme per a llurs fills, ni tampoc el de les parelles que, quan es casen, segueixen pertanyent a la mateixa parròquia; en les primeres comunions i confirmacions hi ha una gran quantitat d'elements socials que segueixen afectant moments tan vius i fonamentals de la vida cristiana dels infants i dels joves, essent necessari que els sacraments se celebrin dins del marc catequètic, en el qual adquireixen una gran força i expressivitat; en la tasca amb seglars, hom no respon a un treball seriós de coordinació, de comunicació d'experiències.

Monsenyor Osés, bisbe d'Oscà:

"Fem l'efecte d'haver perdut entusiasme"

OSCA.— "Ens consta reconèixer la nostra Església, perquè la gran massa de batejats fa l'efecte d'haver perdut entusiasme, esperança i sentit missioner. Almenys en molts sectors, la nostra Església no sembla l'Església que viu la presència del Senyor Ressuscitat, i que està animada per l'Esperit Sant", escriu monsenyor Osés.

"No serà —afegeix— que tenim por a ésser l'Església de l'Esperit? ¿No ens esforcem a esdevenir una institució de seguretat i aranjaments, de persones aïllades, més que no pas en una comunitat de germans que viuen la mateixa fe i comuniquen els mateixos béns?"

El prelat diu també que "La Pentecosta és l'estrena d'una Església jove, plena de joia i d'esperança, que surt a l'exterior a anunciar l'Evangeli; d'una Església que, malgrat la seva petitesa numèrica, és conscient d'aportar un gran servei a la humanitat, a la qual ofereix ni més ni menys que Jesús, Salvador dels homes; d'una Església que es refia de Déu, encara que sap que serà refusada, perseguida i crucificada, perquè s'hi repetirà la mateixa història de Jesús de Natzaret, el Mestre".

Aragó: 10.000 alumnes a les escoles religioses professionals

SARAGOSSA.— "Iglesia en Barbastro", publicació setmanal d'aquesta diòcesi, es fa ressonar, aquesta setmana, de la tasca desenvolupada per l'Església de l'Aragó en el camp de la Formació Professional: uns 10.000 alumnes reben formació als centres de l'Església, en els tres nivells de Formació Professional.

"L'Església —comenta la revista— realitza un gran esforç al servei de la societat, del qual potser la pròpia comunitat cristiana no en tenim prou consciència. I no obstant, es tracta d'una notable contribució en persones i mitjans en nombrosos camps. Un d'ells, la formació professional".

Saragossa, Alcanyís, Barbastro, Montsó, l'Almúnia, són algunes de les poblacions afavorides per la tasca dels Salesians, Germanes de la Caritat, Germans de la Salle, etc. d'aquesta tasca de l'Església.

Monsenyor Cerviño:

Donar sentit cristià al món en el qual vivim

VIGO.— "Els seglars també tenen una corresponsabilitat en la tasca evangelitzadora de l'Església", ha dit el Bisbe de Vigo.

"Es necessari —afegeix monsenyor Cerviño en la seva pastoral— que el seglar catòlic no s'aïlli del mitjà en el qual viu, sinó que intenti conèixer-lo a fons, i aleshores, tracti de donar-li sentit cristià", partint de la base cristiana de la vida.

"Els creients —escriu també el Bisbe— que actuen en el terreny secular; han de sentir-se compromesos a aquesta tasca de construcció d'un món nou, que s'ha de caracteritzar per unes relacions més humanes, més justes, més frateres. El seglar cristià aporta a d'altres grups, també interessats en promoure l'home, la visió que li dóna la seva fe en Jesús".

"L'home creient —insisteix el Prelat viguès— ha d'adaptar la seva conducta a la fe, tant en el que fa a la seva vida individual, com a la vida familiar, social o política. Més encara: de la seva condició de creients se'n deriva un compromís d'acció en la societat que ajudi a renovar les estructures, alliberant-les de tota injustícia", per mitjà d'una acció positiva, però sense renunciar a la denúncia de situacions irregulars.

Monsenyor Cerviño acaba tot invitant a promoure la cooperació activa dels seglars en l'Església i remarcant la revitalització dels moviments apostòlics com a motiu de l'esmentada cooperació.

Teresa de Jesús: una santa molt humana

Humana i sempre de bon humor; sempre en tenia una per dir. ¿Ens hem fixat com els sants tots són alegres? Pensem en el "Joglar de Nostre Senyor", el Pobriçó d'Assís, que no volia veure mai trist cap dels seus freres. (Del qual celebrem també el Centenari). En el jocund Dom Bosco, en el cèlebre Felip Neri, i tants que podríem anomenar. És perquè ells vivien plenament el Misteri Pasqual. Vivien segurs de Déu. I de tan alegres, fins es tornaven poetes: El "Càntic Espiritual" de Sant Joan de la Creu, d'elevat lirisme; l'incomparable "Càntic al Sol" del Sant d'Assís; l'interessant recull de poesies de Teresa de Jesús, ho confirmen. Ella les improvisava alegrement en qualsevol esdeveniment conventual i les cantava i feia cantar les seves monges. Unes carmelites descalces, encara guarden les castanyoles que tocava la Santa, fent cantar i ballar les seves filles, per Nadal, davant el "Portalico de Belén".

Teresa irradiava sempre simpatia i somriure. (Recordem que el

somriure no és una actitud, sinó una disposició d'esperit). Estar sempre de bon humor és una virtut social benefactora. ¿Cóm ho fariem al món si tot fossin cares llargues i fosques? S'ha dit que el bon humor està compost de quatre factors: oblit propi, paciència, filosofia i saviesa. Per això els sants sempre somrien. Cristal·litzen al màxim aquests factors.

Teresa sempre humana. En un dels seus infatigables viatges de "femina inquieta", fundant Carmels, passà per Madrid. No anava amb el cap baix, sinó adonant-se del què veia. "¡Qué bellas calles tiene Madrid!" comentà després. Invitada per un "hijosdalgo", serviren per dinar un suculent estofat de perdiu. Les minyones, espiaven la "monja santa" i s'esquinçarien les vestidures en veure els honors que ella feia a aquell bon plat.

Teresa els digué amb fina ironia: "Cuando perdiz, perdiz; cuando penitencia, penitencia". No acabàriem mai de transcriure anècdotes de l'humor teresià.

Teresa tan humana, deixava sempre traspuar la seva rica psicologia i la seva tendresa maternal, perquè una dona, quan estima estima sempre així. (La monja contemplativa que no es senti "mare d'ànimes", falla en la seva vocació, des de la base). Si era tan humana; és perquè era una "dona" autèntica, amb totes les belles qualitats del seu sexe enriquides per la seva santedat.

I el millor del cas, és que es tracta d'una santa molt divina al mateix temps. Parlava cara a cara amb Déu, com Moisés; arribà al cim més elevat de la mística; és nombrada Doctora de l'Església.

La seva doctrina —traduïda a molts idiomes—, sobrepassa el temps i és la santa de totes les èpoques. Les seves monges, ja no feien cas dels seus èxtasis: estaven acostumades a veure-la així.

S'extasià inclús, un dia, a la cuina amb la paella d'oli bullent a la mà! I l'altra monja cuinera no li pogué

prendre l'estri de les mans, i es desesperava perquè en el convent no hi havia més oli que aquell! Per això Teresa podia dir a les seves filles: "Hijas, hasta entre los pucheros anda el Señor".

Divina i humana. estava atenta als més petits detalls, no sols amb les monges sinó també amb els novells carmelites de la Reforma que ella portà a terme amb grans dificultats. Més, posseïa un do d'organització extraordinari i una fina diplomàcia (de la que estava privat sant Joan de la Creu), que tot ho superava. Mai retrocedia per res, quan assegurada "por Su Majestad", creia que una cosa s'havia de fer. Estava sempre segura d'ella mateixa.

Un dia, una autoritat competent, negava el permís per una nova fundació. Teresa anà a atrotar-lo, i aquell, interessat en l'afer, deia l'endemà: "Engañasteime: Dijiste que era mujer, y no lo es! Aquello es un hombre y de los más barbudos!".

Teresa de Jesús, tan divina i

humana! Torna, torna que et necessitem! Ara jo no viatjaries amb els "carromatos" del segle XVI. Aniries més de pressa! Vivim uns moments crucials, certament, però els teus no foren pas millor. Només dient que visques la Inquisició i que la teva autobiografia estigué un any en poder dels inquisidors, ja està quasi bé tot dit. No obstant, serena, equilibrada, tocant de peus a terra, et salvaràs de la situació i ajudares molt a l'Església. Tot ho someties a la seva aprovació i repeties, en els teus sublims escrits, que no volies cantar-te d'ella per res del món.

I quan des d'Alba de Tormes —els d'Àvila mai s'han pogut consolar de que morissis allí— la "femina inquieta" empenia el seu últim i definitiu viatge, cansada de "caminar per terres d'Espanya fundant convents, mories cantant com el cigne i repetint amb goig: "Sí, de veritat Senyor, sóc filla de l'Església".

M.ª Montserrat Papiol
Cistercenca de Valldonzella
(Barcelona)

Xina renova els atacs contra la Santa Seu

Pequín.— Altra vegada Xina s'enfronta amb el Vaticà, en acusar-lo de llançar "ordres reaccionaris", destinats a situar sota el seu control l'Església catòlica de Xina.

Tang Gangyi, vice-president de l'Associació Catòlica Patriòtica de Pequín, va publicar el 25 de maig propassat al diari "Bei Jing Ribao", un article justificant la inclusió, a la nova Constitució xinesa d'una estipulació preveient que "cap país no pot exercir el seu domini sobre els assumptes religiosos a Xina", i afirmant que això és "absolutament necessari".

Aquest concepte no existent en les anteriors constitucions de la República Popular de Xina, va dirigit evidentment al Vaticà, les relacions del qual amb Pequín són actualment tenses.

M. Tang recorda que la Santa Seu s'ha enfrontat amb els "drets sobirans" de l'Església Patriòtica de Xina —o sigui la lligada al règim comunista— en nomenar, l'any passat, a monsenyor Deng Yiming (Domènec Tang) arquebisbe de Canton.

"Fins ara, l'Església catòlica romana no ha deixat d'oposar-se a la política de la nova Xina referent a l'Església catòlica", ha precisat el vice-president de l'Associació Catòlica Patriòtica de Pequín, i segueix dient: "Nosaltres, els xinesos, ens oposedem fermament al que ha fet l'Església catòlica romana".

El bisbe de Pequín monsenyor Fu Tieshan, també s'ha manifestat idènticament quan fa uns dies acusava certes Esglésies estrangeres, sense especificar-les, de "socavar els esforços fets per les Esglésies xineses per la seva independència".

Denúncia dels bisbes centre-americans:

"Hi ha una injustícia social generalitzada"

Bogotá.— Una "síntesi de testimonis vius de membres de l'Església centre-americana sobre com veuen i senten la seva Església en la present situació i quines són les seves projeccions en l'immediat futur": així es presenta l'informe de la missió que el CELAM encarregà a quatre Secretaris Generals de Conferències Episcopals (Brasil, Rep. Dominicana Mèxic, Veneçuela) acompanyats pel Secretari adjunt del CELAM. El P. Francisco José Arnaix i els monsenyors Genaro Alamilla, José J. Troncoso, Luciano Méndez de Almeida i monsenyor Héctor Urrea visitaren tots els països d'Amèrica Central i Panamà, del 16 de gener al 5 de febrer.

La primera constant que ressalta de totes les visites és la d'una "situació d'injustícia social generalitzada" per la desigualtat en la distribució de la riquesa i la cultura, marcat per un fort contrast entre els rics —uns quants— i els pobres —moltíssims— en condicions de marginació. Aital situació d'injustícia i opressió es deixa sentir de manera molt aguda i greu, sobretot, davant el problema de la terra i les penoses condicions de vida de grans sectors camperols i indígenes. Els alts índexs de mortalitat infantil, d'analfabetisme, de misèria en molts d'aquests països palesen un grau de subdesenvolupament que es deixa veure dramàticament a tota la vida nacional. Situació d'injustícia companyada d'una forta militarització i corrupció de la vida política. Els

cercles viciosos i encadenats entre repressió, persecució, subversió i terrorisme s'han destacat en creixents formes de violència, ben sovint brutals i indiscriminades. Impera una situació d'inseguretat en la qual els drets humans elementals no són respectats.

D'aquesta dada bàsica d'injustícia i violència, i sota l'impacte de les seqüeles de la revolució cubana, s'ha produït un fort procés d'"ideologització i politització en grups conscientitzats", en els que el marxisme-leninisme i l'experiència guerrillera han trobat terreny adobat.

Les esglésies centre-americanes —diu l'informe— han viscut el procés de renovació promogut pel Concili Vaticà II i manifestat una actitud i posició evangèlica de defensa i enaltiment de la dignitat de l'home, especialment dels més pobres i desheretats, no sense sofrir incomprendiments, acusacions indiscriminades i, en alguns casos, fortes situacions de persecució.

És, per tot això molt necessari —acaba l'informe— "animar una espiritualitat episcopal, que nodreixi i converteixi en vivència la col·legialitat episcopal", base i referència d'unitat de la vida eclesial. Esperança singular es deposita en el "deixondir de vocacions decidides, madures, autèntiques", no obstant els Seminaris presenten amb tot situacions molt desiguals.

Preparació al matrimoni

Els responsables europeus es reuneixen

Quasi uns 50 representants europeus de la Federació de Centres de Preparació al Matrimoni (C.P.M.) s'han reunit del 20 al 23 de maig al Centre pastoral de Malines del seu congrés anual. Els delegats de parla francesa i neerlandesa de Bèlgica, han acollit els representants de França, Itàlia, Suïssa, Espanya, Portugal, Alemanya i Holanda.

Fa bastans anys que seglars i sacerdots col·laboren en els centres de preparació al matrimoni per acompanyar els casats i les joves parelles que veuen la vida conjugal des d'una perspectiva cristiana. La forma com aquesta preparació al matrimoni està organitzada en els diferents països europeus varia sensiblement, i segons les diòcesis. Tanmateix arreu, l'accent es posa en el treball d'equip, el qual sensiblement pot captar l'afany d'aquesta pastoral. El treball en equip era, a més, el tema del Congrés d'aquest any.

Els participants han constatat, que en un cert nombre de països europeus, els equips de preparació al matrimoni s'han posat sobretot com a objectiu l'organització i l'avaluació d'encontres per parelles casades, mentre que, a d'altres països, els equips formen per dir-ho així, comunitats de base. En aquest darrer cas la integració més important que existeix entre els membres no permet considerar els equips com simples grups de treball. En realitat, aquests són pels seus membres l'avinentesa de posar en comú unes reflexions i unes experiències, que conduïxin a una revisió de vida a la llum de l'Evangeli.

POSTRES DANONE

Tres deliciosos suggerències Danone pel seu postre d'avui.

Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li sugereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca.

Avui, un DANONE

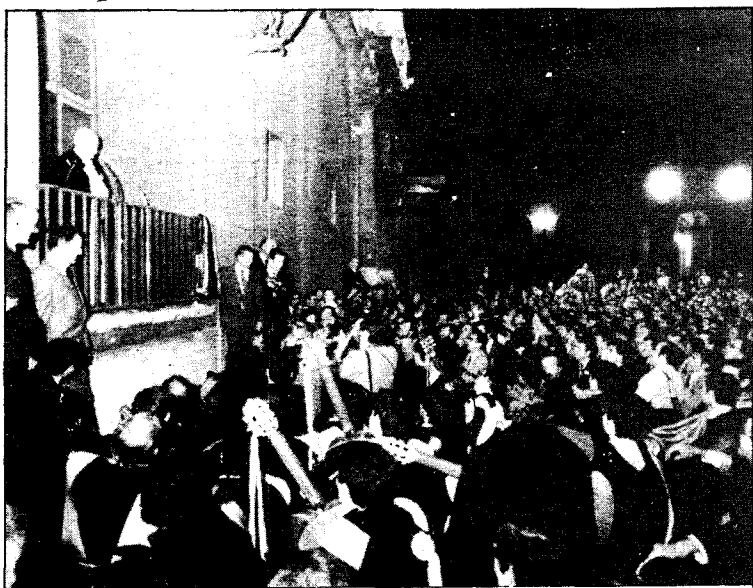
Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

miscel·lània

El Papa amb "UNIV 82"

Fotografia retrospectiva de l'encontre universitari mundial amb Joan Pau II. Uns 250 universitaris de Catalunya es traslladaren a Roma el diumenge de Pasqua per a participar en el Congrés Internacional UNIV. Feren arribar al Papa una imatge de la Mare de Déu de Montserrat i una gran pancarta en la qual es llegia: "Catalunya espera el Papa". Entre la joventut hi havia la tuna del Col·legi Major Monterols de Barcelona que veiem amb llurs instruments i uniformes prop del balcó des d'on Joan Pau II els dirigí la paraula.

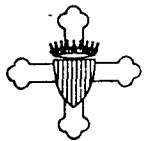
Diplomatari

CADA TRIMESTRE, A LA VOSTRA LLIBRERIA

HISTÒRIA MEDIEVAL CATALANA I OCCITANA

- HISTÒRIA DOCUMENTADA
- SIMBOLOGIA ANCESTRAL
- ESOTERISME I CTÒNICA
- GENEALOGIA I HERÀLDICA
- EL GÒTIC I EL ROMÀNIC
- CASTELLS I CASES PAIRALS

REVISTA DISTRIBUÏDA PER "LATINO AMERICANA"

dial

DIAL publica setmanalment una acurada selecció de textos i documents referents a Amèrica Llatina. Mitjançant una xarxa de corresponsals pròpia tria els textos més significatius i actuals i els difon íntegres i en la llengua original (castellà o portuguès).

Eina bàsica per a informadors, professors, centres, grups de drets humans o de tercer món, etc.

Editat per Josep Camps.

SUBSCRIBIU-VOS O DEMANEU NUMEROS DE

MOSTRA GRATUÏTS A:

DIAL, Diputació, 185 - BARCELONA-11

Joaquim Ferrer, Subdirector General d'Acció Cívica

"La democràcia és en procés de digestió"

"La democràcia no es fa per decret, no depèn només de les lleis que es discuteixen i s'aproven al Parlament, sinó que és una conseqüència de les actituds i decisions que prenen els ciutadans. El civisme és el fonament de la democràcia, és el zel pel bé comú que s'expressa, mitjançant comportaments responsables", ha manifestat a CATALUNYA CRISTIANA el Subdirector General d'Acció Cívica, senyor Joaquim Ferrer.

Amb aquestes paraules hom sintetitza la filosofia, el pensament d'un home, Joaquim Ferrer, el qual creu necessari facilitar una informació permanent als ciutadans, que possibiliti la seva formació integral. Després d'uns anys de privacions i limitacions en tots els aspectes, els ciutadans han d'aprendre a viure en llibertat i assumir plenament els valors democràtics. I això no es fa en un dia. És un treball lent que ha de permetre, al ciutadà, formar-se una nova consciència. "La democràcia —comenta el senyor Ferrer— és en procés de digestió i s'ha de fer un gran esforç de pedagogia per a inculcar als ciutadans els valors democràtics."

En mirar cap enrera, Joaquim Ferrer diu que en la història de Catalunya, del 1714 ençà, hi ha hagut crisis profundes, amb l'establiment de règims autoritaris, que han destruït l'evolució normal de la societat catalana en el camp cívic, cultural, econòmic i polític, la qual cosa ha impedit que en cap d'aquestes gran àrees aconseguissim la maduresa.

A la pregunta de, quin és el nivell cívic dels ciutadans de Catalunya? Joaquim Ferrer manifesta que no es pot generalitzar, perquè hi ha qui s'ha pogut informar d'aquells temes i qui no, motiu pel qual la Generalitat vol que tothom tingui accés a aquesta temàtica. "Malgrat tot —diu el senyor Ferrer— estic esperançant perquè en evolucionar positivament les condicions als darrers cinc anys, hi ha la possibilitat d'anar recuperant pas a pas el temps perdut i per fer d'aquest país aquella terra de llibertat que fou durant segles."

La Subdirecció General d'Acció Cívica es constituï al gener, però fins que no han estat aprovats els pressupostos de la Generalitat, ha pogut realitzar una feina escassa, ja que no disposava de diners. És, a partir d'ara, quan es poden començar a engegar alguns dels projectes que la Subdirecció tenia arraconats a l'espera que es donés llum verda als pressupostos. Així, com a cosa immediata, s'inclouran unes enquestes als diaris de tot el Principat, a través de les quals es fan preguntes que van des del coneixement de les institucions del país fins a la defensa de la natura. Vint dies després es facilitaran els resultats, els quals servi-

ran per veure quin tipus de campanya cal engegar. Enguany, hom vol desenvolupar dues campanyes d'informació, majoritàries.

"Apart de tot això —ens diu Joaquim Ferrer— Vol estimular iniciatives concretes a nivell d'escola i de barri, i aconseguir que a Catalunya hi hagi un debat permanent sobre allò que és el civisme." El senyor Ferrer ens diu que les conferències que s'han organitzat a diversos indrets de Catalunya és una de les maneres possibles d'aconseguir un debat.

En comentar a Joaquim Ferrer si experiències similars s'han experimentat a d'altres països on la democràcia és més consolidada, respon que els governs de Canadà, Alemanya Federal, per posar un exemple, ofereixen als ciutadans un seguit d'instruments que fan possible un procés de formació permanent.

Sobre els valors o continguts bàsics que fomenten el Civisme, el Subdirector General d'Acció Cívica ens parla de la fidelitat, la responsabilitat i la solidaritat. "Aquests tres valors —diu— originen actituds que són les que caracteritzen el civisme."

A les diverses campanyes que

desenvolupi la Subdirecció General d'Acció Cívica, hom comptarà amb la col·laboració de les conselleries, segons el tema que es tracti.

Entre els projectes de futur de la Subdirecció, hi ha el de crear el M.A.C. (Moviment d'Acció Cívica) amb la pretensió que tothom pugui col·laborar en aquestes campanyes.

En uns fulls editats per la Subdirecció, es fa una mena de resum programàtic que insisteix a afirmar que l'esforç de divulgació del civisme entre els ciutadans adults és una de les accions indispensables per a complementar l'obra legislativa fent-la operativa.

També es diu que solament si som capaços d'organitzar i mantenir aquest procés d'aprenentatge del civisme en aquest nivell bàsic, anirem aconseguint progressivament que Catalunya consolidi l'autogovern, es a dir, l'aprofundiment de les llibertats democràtiques.

Aquest seguit d'argumentacions finalitzen amb dues idees fonamentals: el civisme és sinònim de qualitat de vida i una condició necessària per a fer viva la democràcia.

Tomàs Puntí

A. Rubio, autor del llibre "22 Històries clíniques de realisme existencial"

"L'angoixa de viure afecta molta gent"

S'ha publicat amb gran èxit "Vint-i-dues històries clíniques —progressives— de realisme existencial", escrit per Alfred Rubio. Vint-i-dues persones concretes, amb els seus noms, el seu tarannà, amb el seu problema, que ens endinsen progressivament en la realitat existencial d'un mateix, dels altres, de la mort, de la història; dels presents, la llibertat política, de la "impotestat"; de la convivència, de l'ètica, de l'amor...

"És un llibre viu, entranyable, solidari i —sortosament— contingencial", diu J.L. Aranguren. A "La Vanguardia" Assumpció Guàrdia l'ha qualificat de "condensadíssim en la seva extensió per la profunditat del seu contingut... les seves mil raons es poden reunir en una: estimar la vida". Martín Descalzo afirma a "ABC" que "la plena acceptació d'un mateix que propugna, avui és la base de tota psicoteràpia moderna".

Les 22 històries —pensades i escrites a Amèrica— estan tenint gran difusió en el nostre país.

Margarida Amigó entrevista l'autor.

—Quina finalitat té el llibre i a qui va dirigit?

—El gran psicòleg vienès dels nostres dies Víctor Frankl diu que avui la gran crisi de la gent, ja no és la derivada de la qüestió sexual com a les dècades anteriors, sinó que encara és més profunda: és una crisi existencial. S'ha perdut la identitat del propi ser, de la vida, el sentit mateix de la vida. És cert, i en gran part és fruit de la difusió literària de l'existencialisme; l'angoixa existencial, o la passió inútil sartriana, han arribat a amplis sectors i ha calat a fons. A molta gent li produeix, si més no, un passotisme. Jo tracto d'obrir noves bretxes a l'impuls vital. Per això alguns han dit que el meu llibre obre una nova via en l'existencialisme; la de l'alegria d'existir. Poèticament es podria dir que bé val la pena morir pel fet d'haver vist una rosa, d'haver sentit una carícia, d'haver escoltat una paraula amiga. El meu llibre, en gran part, és terapèutic perquè tots tenim més o menys malalt el nostre propi ser. L'acceptació plena que propugno de la realitat, de nosaltres mateixos, dels altres, avui és a la base, com també han assenyalat alguns crítics del llibre, de tota psicoteràpia moderna. Per això la meua publicació va dirigida, principalment, a aquells que tenen malalties existencials... que som gairebé tots. La salut en aquest aspecte es caracteritza en tenir una enorme alegria de viure i sentir aquest bé com a difusió per als altres.

—Quina importància li dona al fet que les històries siguin progressives?

—Si llegim una història darrera l'altra, descobrim millor el seu sentit profund. Encara que els temes principals es repeteixin, perquè són les nevatures de tot el llibre, es van desenvolupant com una espiral cada vegada més ampla i amb més matisos. També

és bo de llegir-les per ordre, perquè les vuit primeres són el fonament: l'acceptació d'un i dels altres, de la 9 a la 15 es tracta de les conseqüències d'aquesta acceptació en les línies del nostre viure: l'històric, el social, el polític, etc., i les últimes s'obren a un món renovat que seria fruit de l'anterior.

—Fins a quin punt considera el seu llibre important i nou en el camp del pensament?

—El considero important, sinó no l'hauria escrit. A Itàlia han dit, per exemple, que les noves apor-

tacions que faig per a fonamentar un enteniment dels homes, mereixerien qualsevol premi internacional de la pau. M'imagino que es refereixen a la història d'Octavi en què desfaig el sortilegi dels futuribles, o a les històries en què tracto el fet històric i el social. Potser també pel què dic de l'ensenyament de la història, que ha d'estar —com el dissabte— al servei de l'home i no a l'inrevés, ja que ben sovint en carregar sobre els infants l'herència dels nostres pecats històrics, els fem hereus dels nostres ressentiments, i matem la seva espontània amistat infantil. Manipulem el bé de

les generacions noves i el sacrificuem als interessos de les que ja declinen.

—Un cop llegida l'obra ens adonem que podríem catalogar-la com un nou llibre de belles narracions, un llibre en certa manera poètic. Crec que podria ser d'utilitat el fet de saber si existeixen algunes experiències dels seus resultats terapèutics com vostè diu.

—Per als mers lectors, "La Pesta" de Camus era una magnífica novel·la. Per als qui, a més, mediten, descobreix en ella claus per a adonar-se que es tracta

d'una profunda obra metafísica i antropològica. Així, el meu llibre, amb certes claus, es descobreix com a tremendament realista, efectiu i ple de conseqüències coherents. I estic content que moltes persones, gràcies a ell, han quedat profundament convulsionades i en camí d'un ajustament millor de peces existencials.

Quina sensació li produeix a vostè la lectura del seu propi llibre?

—La de descobrir que jo també tinc moltes esquerdes patològiques a la realitat del meu ser.

«La millor informació sobre L'ENCICLOPÈDIA la puc donar jo.

HO FAIG CADA DIA!»

La nostra fita:
UNA ENCICLOPÈDIA A CADA LLAR.
Si encara no la teniu i us manca informació, jo us la donaré.

Si la coneixeu i la voleu, estudiarem conjuntament el màxim de facilitats perquè no us surti carregós el pagament.

L'herència d'una història i cultura mil·lenària i l'esforç de més de dos mil col·laboradors durant deu anys han fet possible aquesta realització.

Eina de treball imprescindible a tots els nivells d'estudis i professions.

És l'obra que tots hauríem volgut tenir com a suport de la nostra cultura.

No podem negar-la als nostres fills.

GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA

Dayax

- 15 volums.
- 13.000 pàgines de text.
- 312.000 accepcions.
- 42.000 il·lustracions en color.
- 2.500 mapes, plans i fotografies aèries.
- 33% de temes catalans.
- 7% de lexicografia.
- 60% de temes universals.
- Enquadernació en guàflex i lletres estampades en or.

29

Si us plau
Feu-me arribar informació de la
GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA

Nom _____

Adreça _____

Població _____

**Una de les obres
culturals més grans
del nostre poble.**

GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA
Diagonal, 357 Tel. 215 77 30
BARCELONA (8)

FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA agraeix la col·laboració de tots els qui amb la seva subscripció han fet possible la realització de la nostra obra i han atès amb tanta cordialitat la visita dels nostres promotors, ajudant-los i facilitant-los noms d'altres persones vinculades amb la nostra cultura per aconseguir la màxima difusió de la GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA.

ecumèniques

L'Església grega: Un estat dintre l'Estat

A Grècia, connecteu l'aparell de televisió, i un o diversos "popes" apareixeran amb les seves barbes i el seu imponent aspecte. Participen pràcticament en totes les cerimònies oficials que se celebren, sigui l'obertura d'una escola, la inauguració d'un monument, o l'entrada en servei d'un parc o jardí.

Grècia és un país on els bisbes i els capellans continuen exercint un paper important. La clerecia ortodoxa sempre ha sostingut el poder polític. Així els hem vist al costat dels emperadors de Bizanci, després al costat de les autoritats turques que li atorgaren privilegis a fi d'evitar el seu apropament al Papa de Roma. Tanmateix, els humils popes rurals lluitaren al costat del poble contra l'imperi turc. Després de l'alliberament (1832), el conjunt de l'Església s'ha atribuït un lloc a part en la nova societat hel·lènica.

Totes les constitucions que Grècia ha tingut després, comencen amb una invocació a la "Trinitat Santa, consubstancial i indivisible". Igualment la més recent, la que va entrar en vigor el 1975, no s'ha escapat d'aquesta regla.

Les relacions entre l'Església oficial i l'Estat es descriuen en un dels primers articles d'aquesta constitució que subratlla que "la religió dominant a Grècia és la de l'Església oriental del Crist". Això no impedeix, tanmateix, que la llibertat de consciència religiosa si-

gui "inviolable" i que qualsevol religió "coneguda" sigui "lliure", per aquesta mateixa constitució, que per tant deixa un buit en la interpretació de la "religió coneguda".

Servint ara un senyor, ara un altre, els prelats ortodoxos tenen un renom que hauria pogut enfosquir llur credibilitat a no importa quin país. Però aquest no és el cas de Grècia. Ells continuen gaudint d'un respecte sense precedents, malgrat certes dificultats. Un bisbe pot ésser apartat de la seva seu, per haver esgarriat els seus fidels, però l'Església prossegueix el seu camí sense defallences.

És significatiu que, independentment del règim, monarquia, dictadura o república, a totes les cerimònies (aniversaris d'alliberació, inauguracions de diversos centres, etc.), el clergat és la vedette. Les autoritats polítiques que hi participen donen la impressió que no són més que simples executants. Sovint es veu el president de la República o bé el primer ministre, acompanyats per diputats socialistes o comunistes assistint a les cerimònies que celebren els popes.

Aquests mateixos representants de l'Església, havien pres part durant la dictadura en les cerimònies o festivitats dels ministres-coronels, després del cop d'Estat del 21 d'abril del 1967... són els mateixos que beneïen els prínceps de la monarquia, i que assisteixen

avui a l'acte de jurament de les autoritats de la República grega.

Unes vuit mil persones componen actualment la "petita clerecia" grega que gaudeix d'un estatut de funcionaris de l'Estat perceben mòdics salaris. Només un centenar constitueix l'"alta clerecia" vivint en "torres d'ivori". Tanmateix, en els períodes pre-electorals totes les personalitats polítiques es dirigeixen a ells: aquest any d'eleccions generals, han obligat el govern a no tolerar el nudisme. El ministre de la Presidència del Consell, M. Stefanopoulos, ha promès categòricament que els "nudistes" no seran acceptats a Grècia.

Els periodistes grecs, de fa uns anys mantenen una campanya per "desemmascarar el que ells qualifiquen: els abusos de l'Església". Diversos escàndols sobre la forma com administren els béns eclesiàstics es publiquen quasi cada dia als diaris, però són ràpidament ofegats.

En conclusió, el grec no té ma-

nera de ser ateu. Si ho és, no pot ni casar-se, ni tenir fills, ni té dret a l'enterrament... Està obligat a ser "alguna cosa" i preferentment cristià ortodox. El matrimoni civil no està reconegut, i una nova família no pot crear-se si no és per mitjà d'una cerimònia religiosa

(cristiana, jueva o musulmana, sense distinció).

Tot això explica la puixança de l'Església i com l'arquebisbe ortodox i primate de Grècia, monsenyor Seraphim Tikas, un bisbe d'imponent estatura, sovint és molt més influent que els ministres.

notícies

Canadà: Primer festival cristià a Ottawa

Un primer festival cristià, a manera de "Congrés catòlic" ecumènic versió canadenca, se celebrà a Ottawa del 20 al 24 del passat mes de maig.

Organitzat per representants de totes les principals esglésies canadenques —anglicana, unida, luterana, catòlico-romana, baptista, menonita, presbiteriana i exèrcit de salvació— el festival va incloure concerts, conferències, diàlegs i representacions teatrals.

Assemblea general d'esglésies protestants de l'Europa meridional

Del 23 al 25 d'abril propassat se celebrà a Torre Pellice (Itàlia) l'assemblea general de les esglésies protestants dels països llatins d'Europa (CEPPE).

El tema que hom hi ha debatut ha estat la "diàspora", o sigui, la condició de disseminació de petits nuclis de creients dins una societat que els ignora o els margina. En el cas dels fidels protestants, és el que esdevé a l'Estat espanyol, a Portugal, a Itàlia i a Bèlgica, i esporàdicament a França.

Entre d'altres, hi han col·laborat mitjançant l'exposició de conferències, estudis o col·laboracions, Bruno Corsani, professor de la Facultat de Teologia valdesa de Roma, Bruno Rostagno, pastor de Prali, Gérard Delteil, professor de la Facultat protestant de Montpeller, Aimé Bonifaz, pastor de Nîmes, Aldo Sbaffi, antic president de la CEPPE, Jean-Marc Droin, pastor i secretari de l'església reformada de Ginebra, i Jean Tartier, inspector eclesiàstic de l'església evangèlica luterana de França.

Trobada peninsular per a parlar de la família i l'Església

Per tal d'estudiar la importància de la família, en uns

moments de desorientació tan pregona com els que hom viu a l'Estat espanyol i a Portugal, "ÀGAPE" ha organitzat recentment una trobada de pastors i dirigents d'ambdós països.

Hi han assistit capdavaners evangèlics de Catalunya, Madrid, Castilla-La Mancha, Castilla-León i Andalusia i de diferents regions de Portugal, acompanyats de llurs esposes.

D'acord amb el programa establert van prendre part desenvolupant-hi estudis i conferències sobre la família i l'església José Borrás i Ester Francés, del Seminari Baptista d'Alcobendas (Madrid); José L. C. Gonçalves, antic president dels fidels baptistes de Portugal i d'Europa, i actualment director del "Movimento Estudantil e Profissional para Cristo" de Portugal; J. Webb, de "Leben für Alle Europas", d'Alemanya; Angel Cortés, coordinador d'ÀGAPE i director estatal de "VIDA PARA ESPAÑA" i Josep Monells, director estatal d'ÀGAPE, moviment cristià per a la comunicació de l'Evangeli.

La dita trobada se celebrà a la "Casa de Espiritualidad San Juan de la Cruz" de Segovia.

Número extraordinari de "Presència evangèlica"

"PRESÈNCIA EVANGÈLICA" continua essent l'única publicació periòdica en llengua catalana, als àmbits protestants de Catalunya. Acaba de sortir un número doble, que correspon als mesos de febrer/abril de l'any en curs. Hi trobem una sèrie d'articles molt interessants, com ara "Records bíblics de Barcelona: 1937"; "La població a Catalunya"; "No hi ha sord-muts"; "Els pastors evangèlics i el divorci"; "La Bíblia m'ha ensenyat la veritat, diu Antoni Ciudad"; "Les bíblies valdeses"; "Maragall, la creació i la terra nova" i "Els predicadors dels déus estranys ja fa temps que han arribat a Catalunya".

Ultra les col·laboracions esmentades, d'escriptors i pastors evangèlics catalans, hi ha una extensa informació, que recull activitats d'esglésies evangèliques i organismes que col·laboren amb elles als Països Catalans.

Hom prepara un número extraordinari amb motiu del 150è aniversari de la publicació de "Lo Nou Testament", obra pionera de la Renaixença catalana.

Institut de Teologia de Barcelona

Curs 1982-83

És una institució de l'arxidiòcesi de Barceloia, erigida pel Sr. Cardenal-Arquebisbe, el 1972. Ofereix una visió global, sistemàtica i aprofundida dels estudis teològics.

- els estudis duren tres anys
- atorga el DIPLOMAT EN TEOLOGIA
- les classes són vespertines, de dilluns a dijous
- s'admeten també alumnes oients
- per a l'ingrés és necessari el COU o equivalent
- hom pot sotmetre's a una prova per a majors de 25 anys

Els cursos son d'interès per als educadors i per a aquells que duen a terme tasques evangelitzadores.

Informació y preinscripció

- de l'1 al 23 de setembre
- de les 18,30 a les 20,30 hores
- carrer de la Diputació 231 (edifici del Seminari)

la sardana i la dansa

Fira de festes

Fira de Festes.— El dia 12 de juny, de 6 a 8 de la tarda, tingué lloc a l'Avinguda de la Reina M.ª Cristina, del Recinte de la Fira de Mostres de Barcelona, una gran manifestació folklòrica promoguda pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya amb motiu de la cloenda de l'edició núm. 50 de la Fira de Mostres. Més de 5 mil persones es concentraren en aquesta extraordinària manifestació; per part sardanista hi participaren una trentena de colles sardanistes i la cobla Principal del Llobregat. D'altra banda, a la Fira de Festes hi participaren 14 esbarts, 20 parelles de gegants, 13 colles de castellers, 12 bandes de música, 5 grups de falcons i un llarg etcètera de grups tot oferint una singular mostra de la vitalitat de la cultura popular catalana, tot aprofitant la presència a casa nostra de gent d'arreu del món que aquests dies han assistit a la inauguració del Campionat Mundial de Futbol i així tingueren oportunitat de copsar la realitat cultural de Catalunya.

La dansa als Mundials

A la inauguració del Mundial de Futbol en el

Camp Nou, actuaren grups de dansa representatius de diverses regions espanyoles. L'Esbart Sant Cugat representà Catalunya, elecció afirmada en l'actuació que va fer aquest Esbart al Centre Cultural de Terrassa, presenciada per la comissió organitzadora de l'acte inaugural. Tenint en compte que l'actuació era sobre la gespa del Camp Nou s'escollí per l'entrada de l'Esbart el galop de les Gitanes del Vallès, i un fragment del Contrapàs Nou.

Apreciades les qualitats de Salvador Melo dintre el ballet folklòric, determinà que fos elegit com a coordinador de tot el que va fer referència a la dansa.

Cal remarcar la laboriosa i sacrificada labor de tots els grups dansaires en els múltiples assaigs que realitzaren, especialment per part de l'Esbart Sant Cugat que amb les vint-i-quatre parelles que hi aportà, els contratemps foren constants.

Josep Ventura

Exposició de l'obra editada per Torrell de Reus

Una interessant mostra de la tasca realitzada durant cinquanta anys, que ha estat una valuosa aportació a la cultura catalana, de Salvador Torrell i Eulàlia (Torrell de Reus), ha tingut lloc del 12 al 19 de juny. Aquesta exposició-homenatge constava de goigs dedicats a la Mare de Déu de Montserrat, Goigs de la Comunitat de Jesús, (l'entitat organitzadora), i l'obra bibliogràfica de Salvador Torrell.

A l'acte d'inauguració el propi Salvador Torrell oferí una conferència al nombrós públic assistent.

moda

LOEWE.— Vestit brusat de dant vermell de finíssima qualitat, amb mànigues i faldilla frunzides.

LOEWE.— "Tailleur" format per jaqueta curta sense coll i per faldilla de pinces cosides donant volum. Es porta amb brusa en tafetà de seda a quadres.

Perquè preferim el dant i la napa

Perquè són peces còmodes... són elegants... perquè són de gran qualitat... però per damunt de tot, perquè són peces amb les que avui homes i dones se senten plenament identificats, per l'alt grau de funcionalitat que se'ls atribueix.

Així, veiem que les peces de pell, vénen precedides de dos estils marcadament diferenciats quant a conceptes i dissenys: l'"sportswear" que abasta una extensa gamma formada per peces esportives molt còmodes i funcionals, i l'estil qualificat de "vestir més", el disseny del qual segueix la tònica d'altres models confeccionats en teixit, a base de detalls i ornaments sofisticats.

El dant i la napa, gaudeixen avui i ara, d'una gran lleugeresa quant a la seva elaboració inicial, i això fa que les seves possibilitats d'adaptació a tota mena de models per complicats que ens semblin

en la seva elaboració, siguin moltes.

Això ens ho va demostrar la coneguda firma internacional LOEWE en la seva darrera col·lecció primavera-estiu'82, presentant uns models inspiradíssims específicament confeccionats en dant i napa, materials que se'gueixen essent el centre bàsic de la seva producció. Així, veiem pells en les seves més fines elaboracions pròpies per a la primavera, amb gran presència del blanc, a més del clàssic blau marí i el beige. Molt vermell i molt groc com a proposta d'una moda agosarada i jove. Formes i jocs de volums a base d'una confecció pulcra i molt acurada, per a vestits "tailleurs", conjunts tipus pescador de dues i fins de tres peces, i també tota mena de jaquetes, caçadores, spencers, faldilles i pantalons, que abasten totes les tendències de línies i de colors proposats.

M.ª José Ejarque

llar i flors

Plagues i malalties

Inspeccioni les plantes regularment i actuï amb rapidesa, les més joves són les més exposades.

Tregui sempre tota la vegetació morta, fulles caigudes, flors passades, la neteja és vital; mantingui nets els testos, els estants, etc.

Utilitzi sempre terres esterilitzades quan sembri llavors, evitarà plagues i fongs.

Utilitzi pesticides; miri sempre l'etiqueta i asseguris que és el que necessita, és aconsellable l'ús dels pesticides pulveritzats; tots els pesticides són verinosos, per això ha de tenir molta cura a l'hora d'emmagatzemar-los i utilitzar-los, no posi mai els líquids en ampolles que no siguin les originals..., utilitzi guants quan els faci servir.

Plagues corrents

Formigues.— No fan malbé les plantes però donen pas als pulgons d'una planta a l'altra, es combaten amb plaguicides específics.

Tisorettes.— Foraden les fulles, és difícil veure-les perquè s'amaguen de dia. S'utilitzen pols BHC.

Cucs.— Pertorben el sistema radicular de les plantes. Si les seves plantes tenen cucs, regui-les amb una solució de permanganat potàsic perquè surtin a la superfície.

Mosca Blanca.— Són molt petites, les larves xuclen la savia i segreguen substàncies ensucrades, les fulles es tornen grogues, la seva destrucció és molt difícil, utilitzi els aerosols de malation i les pulveritzacions repetides de rotenona líquida.

costums i tradicions

Frares de "traguets i capsas"

Encara que sant Joan sembli demanar prioritat, com que ja n'hem parlat els anys anteriors, deixarem de banda els costums de les fogueres i els sortilegis i anirem a un tema, sempre actual. El de la suposada bona vida dels frares, sobretot els de les ordes més estrictes.

S'expliquen moltes historietes, com la d'un cuiner al qual el pare Abat encarregava una bona menja per ell, el dia de Nadal, mentre que per la comunitat només sopes d'all. El cuiner va respondre: —All i tot?

O aquella altra d'un visitant que demanà parlar amb el prior d'un convent, amic seu i en dir-li, el porter, que havia passat a millor vida va comentar: —Encara millor?

La realitat és ben altra. Recordo que un dia del mes d'agost dels anys cinquanta vaig arribar a un convent de la Trapa, a Baños de Cerrato a l'hora de dinar, i m'admirà que, amb el frugal menjar que feien aquells frares poguessin treballar durament les terres —amb aquells hàbits de burell tan calurosos— i aixecar-se tantes vegades a la nit per acudir al cor.

Encara que avui les coses hagin canviat força segurament, hi ha hagut èpoques i ordes molt severes. Una llibreta de cuina dels benedictins de Sant Benet de Bages, del 1834 explica que el dia de la Circumcisió del Senyor, o l'Any Nou, el celebraven amb un traguets de vi de postres en el dinar i

passant la capsas de rapè perquè cadascun dels monjos pogués ensumar un pessic de tabac. A la nit, extraordinari de perdiu o capó.

Quan arribava la Festa Major tiraven la casa per la finestra: Menjar blanc, o crema; olives, formatge, ametlles torrades i, naturalment, "traguets i capsas".

Des de Septuagèsima a Cendra, els diumenges, dimarts i dijous, botifarra. Per Quinquagèsima, per dinar, panada, botifarra, "traguets" sense capsas. El dilluns, costella, botifarra i trago; el dimarts, sopa de capó, botifarra i traguets. A la nit, extraordinari de ploma, o "apipis" i trago.

Per la Quaresma, fruita menys els divendres. Els dilluns, dimecres i divendres, una arengada amb la verdura. Els diumenges arròs amb llet d'ametlles i per

sopar, ous amb bacallà, formatge i vi blanc, però, sense olives que solien ser les postres habituals de la resta de l'any.

El Diumenge de Rams, xocolata! Per Setmana Santa, ametlles torrades per postres. El Dijous Sant, per desdijuni, xocolata; per dinar, orellons, panses, ametlles, vi blanc, potatge de cigrons, espínacs, peix fresc o congre sec, o bacallà, olives i traguets —sense capsas—. Per sopar, enciam, espínacs, sopa de llet d'ametlles, bonyols de borraques o pomes cuites i traguets.

Els dies de processó, se'ls servia, a les cel·les, un got de vi blanc i una galeta. La vigília de Nadal, enciam, sopa de llet d'ametlles, bonyols de borraques o pomes al caliu, confits, torró i confitura de Gènova, sense vi. La minuta gran era la de Nadal, un dels pocs dies que podien menjar peix. Per dinar, orellons, panses, ametlles, vi, sopa, verdura, ous i bacallà, arròs amb llet d'ametlles, traguets i capsas i dotze neules.

Per sopar, enciam, verdura, ous i samfaina, o bacallà si era divendres, ametlles, torró i traguets i capsas.

Aquests eren els extraordinaris. Com veureu, el traguets i capsas el feien anar força escàs. Avui, suposo que fins i tot deuen deixar de fumar algun cigarret les ordes més estrictes.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

Aforismes, modismes, dites

M'escrivi la senyora Maria dels Àngels Bogunyà i em fa saber que ha començat un recull de dites catalanes, no refranys, puntualitzant, i li ha vingut el dubte de si anomenar-los modismes o aforismes.

Passo de dret a donar-li la meua opinió. Sobre el mot aforisme penso que és massa impregnat de filosofia, ciència o art, i amb evident sinonímia, si no total, parcial, amb els mots màxima o sentència, sempre portadors d'algun precepte moral o pràctic. Modisme és més emparentat amb frase feta, gir, locució, manera de dir, i sembla que convingui més com a títol d'aquest recull. Amb tot, si jo hagués de triar, m'inclinaria per dita, com també els anomena la mateixa consultant, perquè és un mot ben planer i popular i, a més, participa del significat dels dos proposats abans. Es clar que, quan s'escaigui, es poden fer servir alguns dels molts sinònims que apleguen aquests tres mots.

M'imagino que aquest recull és fet sobre la marxa, caçant-los al vol en les converses tingudes espontàniament amb les persones de la seva relació habitual.

Entenc que aquesta mena de col·leccionisme no s'hauria de limitar a fer-ne una llista, cosa que ja existeix en forma de diccionaris publicats molt estimables i algun d'ells força exhaustiu, sinó que hauria de tendir a enregistrar les circumstàncies de la dita, el lloc on ha estat detectada o la procedència geogràfica, si ha estat obtinguda de gent jove, de certa edat o gran, si pertany al llenguatge viu i en quin grau, si està en perill d'una propera desaparició o bé si encara se li preveu un llarg esdevinador. En fi, la petita història de la dita.

I sobretot, el que cal, és que aquestes maneres de dir genuïnament catalanes no es perdin, no s'arxivin o no se substitueixin per miserables calcs castellans.

Convé que la nosta conversa sigui esmaltada per aquestes frases tan inequívocament catalanes, algunes d'elles absolutament intraductibles, i expressió viva del geni popular de la llengua catalana. La meua lectora em posa aquests tres exemples: Trobar-se com el peix a l'aigua. Buscar una agulla en un paller. Tres són curtes i quatre són llargues. I jo hi afegeixo: Ara li fan el mànec. Mira com hi corro. Tirar el barret al foc. Llogar-hi cadires. tenir pa a l'ull. Color de gos com fuig. Pesar figues. Amagar l'ou. Oli en un llum. Gent jove, pa tou. Tornem-hi que no ha estat res. Per dir-ne unes quantes de conegudes a bastament.

Encara convé més de ressucitar-ne d'altres no tan conegudes, o potser oblidades, com la de cantar els goigs de santa Clara quan ens serveixen una escudella massa aigualida.

Perles ortogràfiques

Uns fulls volants repartits per les cases diuen: Arriba la primavera. Cuidi el seu bronzajat. Hauria de dir: Tingui cura o procuri pel seu bronzajat.

Albert Pera

música

Curs per a introduir la música a l'escola

Una vuitantena de mestres de l'escola pública i de la privada de les terres de Lleida, han seguit un curset experimental, patrocinat per la Generalitat, per tal d'introduir progressivament la música a les escoles. El curset, celebrat a Balaguer (la Noguera) ha durat tres caps de setmana.

És una experiència pilot d'un pla d'ensenyament musical i el curs vinent pot ser desenvolupat a tot Catalunya. Segons l'equip de professors responsables del curs, la finalitat d'aquest pla és posar la música a l'abast dels nens introduint-la a l'escola. L'ensenyament s'ha de fer a partir dels mestres, els quals transmetran els coneixements als alumnes, especialment en el cicle inicial, almenys en un primer estadi. Els mestres que fan el curset han rebut classes de cançó, dansa, audició...

La resposta de les escoles al projecte del pla musical ha estat estretament positiva en una primera consulta feta el mes de març a tots els centres escolars de Catalunya; cinc-cents d'aquests centres es mostraven disposats a enviar algun dels seus mestres.

Una orquestra búlgara a Terrassa

El Retaule Artístic de Terrassa oferirà el dia 19, a les deu del vespre, al Centre Cultural de la rambla d'Egara 340, una oportunitat única de sentir una agrupació simfònica que ha estat acollida per tot Europa. Hom en lloa sobretot l'equilibri

expressiu i la unitat dels seus membres. Es tracta de la Orquestra Lírico-sinfònica de la radio-televisió Búlgara. Tocaran la simfonia de Haydn, dita del "rellotge", el concert per a clarinet en la major i l'obertura de "Don Giovanni" de Mozart.

Concerts de Marata

El Centre Cultural de Marata celebrarà el diumenge, dia 13, el concert n.º 31, a la Parròquia de Santa Coloma de Marata, a

les Franqueses del Vallès i a les 10 del matí.

Aquesta vegada serà a càrrec del grup "Cantare con la

gorgia", que interpretarà música polifònica del Renaixement, amb peces de compositors anglesos, castellans, francesos i italians.

"Cantare con la gorgia" és un grup vocal format per cantaires de la Coral Càrmina, de Barcelona. Va ser creat per a buscar una manera d'interpretar la música polifònica del Renaixement, al més fidel possible a l'època en què aquesta fou escrita.

El repertori d'aquest grup, malgrat abraçar del temps medieval fins als madrigals de Monteverdi, està centrat principalment en la música profana del segle XVI, i especialment dels països hispànics. Ha realitzat també audicions monogràfiques, dedicades als autors: Enzina, Vázquez, Monteverdi i Banchieri.

Des de la seva creació, ha donat nombrosos concerts a Catalunya, les Illes, França, Bèlgica i Suïssa; cal destacar també les audicions de caràcter pedagògic que ha dut a terme per a escolars, per tal de divulgar la música vocal renaixentista.

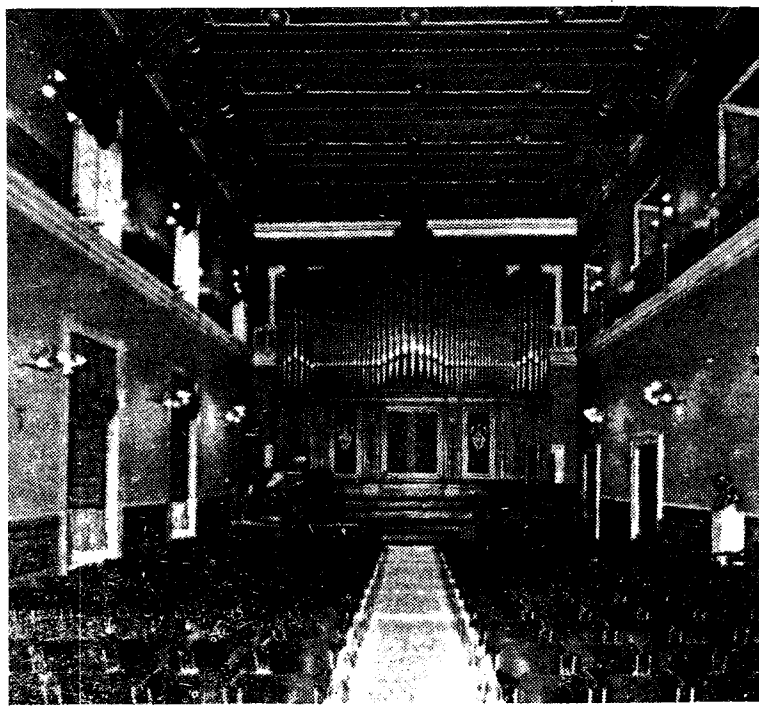
Components del grup: Angels Sal, soprano.

Mercè Cano, mezzo.

Jordi Casas, contra-tenor.

Lluís Tort, tenor.

Toni Oliva, baix.

70 aniversari del P.I.M.S.

El Pontifici Institut de Música Sacra del Vaticà, celebra enguany el setanta aniversari de la seva fundació. Amb aquest motiu, la Ràdio Vaticana està transmetent una sèrie de programes, cada dilluns a les 5 de la tarda. En aquests programes hi participa el seu secretari, Aldo Bartocci.

GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de la Presidència

DIRECCIÓ GENERAL DE JOVENTUT

INSTITUT CATALÀ DE SERVEIS A LA JOVENTUT

QUÈ ÉS UN CAMP DE TREBALL

El Camp de Treball constitueix una activitat —principalment d'estiu— de gran tradició dins el món juvenil. A Europa, són nombroses les entitats que n'organitzen com a tasca fonamental.

Dins de les característiques pròpies de cada Camp podríem dir que arreu es reproduïx un mateix esquema bàsic. L'ocupació principal és la feina que correspon a l'Arqueologia, l'Agricultura, la Natura, l'Arquitectura, l'Animació,... segons els casos; la resta de temps s'esmerça en xerrades, visites, excursions...

En aquest tipus de realitzacions sobresurt sempre l'esperit de servei —a una comunitat rural, barri...— amb què hom acostuma a organitzar-les.

A més, el Camp de Treball és una bona oportunitat per bescanviar experiències, fer noves coneixences, descobrir nous paratges.

En definitiva, és una ocasió

d'eixamplament personal i de progrés comunitari.

OBJECTIUS QUE ES PROPOSEN LA DIRECCIÓ GENERAL DE JOVENTUT I L'INSTITUT CATALÀ DE SERVEIS A LA JOVENTUT EN ORGANITZAR LA CAMPANYA «ESTIU-82»

Dins el que avui integra la realitat juvenil a Catalunya s'observa la dificultat que hi ha per tal que els joves no associats puguin participar en activitats d'estiu.

A hores d'ara ja comença a ésser prou ric el patrimoni existent d'entitats dedicades a infants, per bé que és un xic minsa, en comparança, la relació de grups juvenils.

En aquesta situació la DGJ, per mitjà de l'ICSJ, vol desvetllar l'esperit associatiu, així com promoure accions atractives als joves. I com a mitjà per assolir aquest objectiu, encetar una tradició de permanència i de ben fer amb l'organització de Camps de Treball, Cursets, Marxes, etc.

El que avui fem ha de ser bo perquè demà sigui millor.

CAMPS DE TREBALL

ARQUEOLOGIA	DIES	EDATS	S.T.
DARRÓ			
Vilanova i la Geltrú	10-30 ago.	18-25	Barcelona
TURÓ DEL VENT			
Llinars del Vallès	1-15 set.	18-25	Barcelona
L'ESQUERDA DE RODA DE TER	22 ago.-5 set.	18-25	Barcelona
EMPÚRIES - 1r. torn	1-20 jul.	18-25	Girona
EMPÚRIES - 2n. torn	22 jl.-10 ago.	18-25	Girona
EMPÚRIES - 3r. torn	12-31 ago.	18-25	Girona
PLA DE LES TENALLES	1-20 jul.	18-25	Lleida
EL MORO - 1r. torn	1-15 jul.	15-18	Tarragona
EL MORO - 2n. torn	16-30 jul.	15-18	Tarragona
ELS MUNTS - 1r. torn	1-15 jul.	18-25	Tarragona
ELS MUNTS - 2n. torn	16-30 jul.	18-25	Tarragona
SANT MIQUEL DE VINEBRE	15-30 jul.	16-23	Tarragona
COLL DE MORO			
Gandesa	15-30 jul.	16-23	Tarragona
PATRIMONI ARQUITECTÒNIC	DIES	EDATS	S.T.
SOBREMUNT - 1r. torn	5-17 jul.	17-21	Barcelona
SOBREMUNT - 2n. torn	19-31 jul.	17-21	Barcelona
SAGÀS	1-15 ago.	15-18	Barcelona
LA PORTELLA	1-15 ago.	15-18	Barcelona
EROLS	1-15 jul.	15-18	Barcelona

	DIES	EDATS	S.T.
SABADELL	1-15 ago.	18-25	Barcelona
SANT PERE SALLAVINERA	16-30 jul.	15-18	Barcelona
SANT BARTOMEU DE LA ROCA			
1r. torn	16-30 jul.	15-18	Girona
SANT BARTOMEU DE LA ROCA			
2n. torn	1-15 ago.	15-18	Girona
SANT BALDIRI DE TABALLERA			
1r. torn	1-15 jul.	15-18	Girona
SANT BALDIRI DE TABALLERA			
2n. torn	16-30 jul.	15-18	Girona
ARQUITECTÒNIC			
MONTSONÍS - La Foradada	16-30 ago.	15-18	Lleida
SANT PERE DEL BURGAL	1-15 jul.	15-18	Lleida
SANTA M. DE PONTS	15-31 jul.	18-25	Lleida
LLADORRE	1-15 jul.	15-18	Lleida
CAMARASA	15-30 jul.	15-18	Lleida
NATURA	DIES		
FONT MARTINA	1-15 jul.	16-23	Barcelona
EL CORREDOR - 1r. torn	16-30 jul.	15-18	Barcelona
EL CORREDOR - 2n. torn	1-15 ago.	15-18	Barcelona
BESALÚ	1-15 ago.	15-18	Girona
URÚS - La Pleta d'en Vidal	16-30 jul.	15-18	Girona
MONTSEC	1-12 ago.	15-18	Lleida

AGRÍCOLA	DIES	EDATS	S.T.
AMPOSTA	15-30 jul.	15-18	Tarragona
ALFARRÀS	5-17 jul.	15-18	Lleida
ACCIÓ COMUNITÀRIA	DIES	EDATS	S.T.
ARBECA	25 jul.-15 ago.	15-18	Lleida
VALLBONA DE LES MONGES	16-31 ago.	18-25	Lleida
RUBÍ	1-15 jul.	15-18	Barcelona
ACTIVITATS ESPECIALS	DIES	EDATS	S.T.
CAMP NÀUTIC - Arenys de Mar	jul.-ago.	5-25	Barcelona
RUTA ROMÀNIC - Girona	1-8 ago.	16-20	Girona
ISARDS-82 - Iniciació/Romànic	19-28 jul.	15-18	Lleida
ISARDS-82 - Travessa muntanya	8-17 jul.	15-20	Lleida
AIGÜES BRAVES - Sort	16-30 jul.	15-18	Lleida
CAMPAMENT PER A DISMINUÏTS PSÍQUICS	1-15 jul.	15-30	Tarragona
CAMPAMENT «Vall d'Assua»	1-15 ago.	10-14	Lleida
LLEGAT FOLKLÒRIC	1-15 ago.	12-15	Tarragona
LLENGUA CULTURA I CIVILITZACIÓ I	1-15 jul.	15-18	Tarragona
LLENGUA CULTURA I CIVILITZACIÓ II	16-30 jul.	18-25	Tarragona
ESTADA AL PAÍS BASC			
«Isla de Zuazo»	1-15 jul.	8-11	—
ESTADA AL PAÍS BASC			
«Isla de Zuazo»	1-15 jul.	14-17	—
ESTADA AL PAÍS BASC - Orio	1-15 jul.	8-11	—

ADRECES

DIRECCIÓ GENERAL DE JOVENTUT

GENERALITAT DE CATALUNYA

C/ Viladomat, 319 D.P. 29

Tel. 259.01.87 - 250.04.00

BARCELONA

SERVEIS TERRITORIALS

— GIRONA.- Carrer Juli Garreta

núm. 14, telf. (972) 20 15 54

— LLEIDA.- Carrer Bisbe Torres

núm. 4, 2n., B, telf. (973) 27.00 22

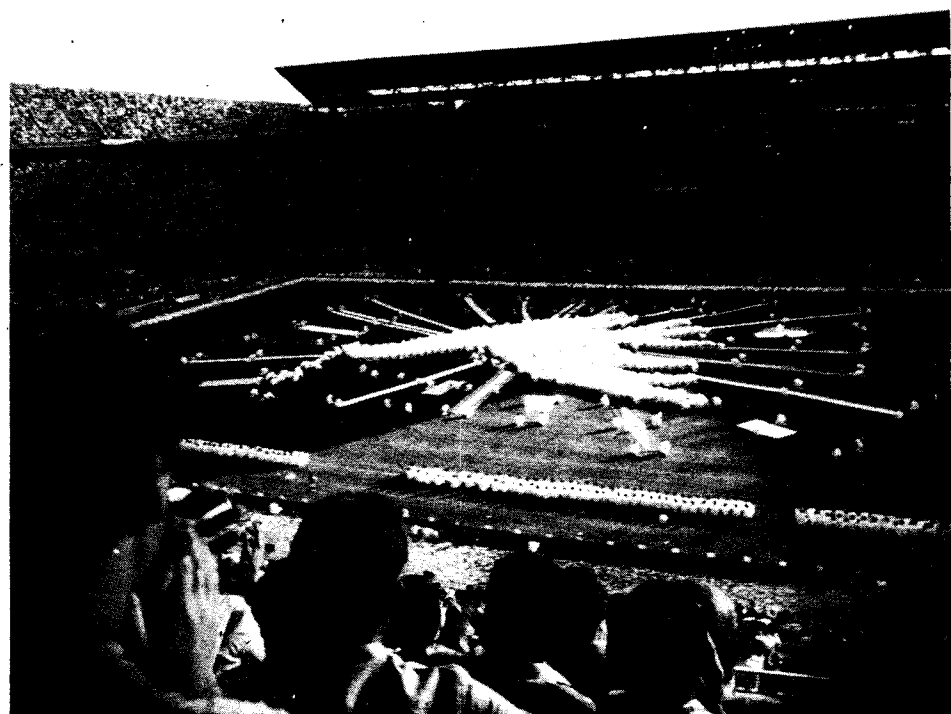
27 01 90

— TARRAGONA.- Avinguda d'Andorra, s/núm., telf.

(977) 21 13 00

— BARCELONA.- Ronda Sant Pere,

17, 5è, telf. (93) 302 28 58

Amb derrota d'Argentina davant Bèlgica, 0-1

Brillant inauguració del Mundial-82 al Nou Camp

Amb la presència de S.M. els Reis d'Espanya, fou inaugurat a Barcelona el dotzè Campionat Mundial de Futbol que organitza la FIFA cada quatre anys. Acompanyant a S.M. hi havia el president del govern espanyol Calvo Sotelo, el president de la Generalitat Jordi Pujol, el de la FIFA Joao Havelange i el de la federació espanyola, Pablo Porta que en la seva allocució es dirigí als espectadors en les dues llengües oficials de Catalunya, el català i el castellà.

Si brillant fou l'acte d'inauguració, no ho fou gens el partit disputat entre les seleccions belga i argentina... Partit iniciat brillantment pels Maradona boys, que o bé no pogueren aguantar el ritme inicial o bé els belgues amb una ordenada defensa saberen prendre tot seguit la mesura als argentins, no deixant-los ni un moment, mantenint un pressing durant tot el partit que com es va demostrar era molt difícil de superar.

Maradona

Hi havia expectació a la nostra ciutat per veure jugar al nou jugador blaugrana Maradona. Particularment creïem, pel que va deixar entreveure que al Barça serà una revolució. Pel que farà i pel que faran els altres si com en aquest partit contra els belgues són tres i fins quatre els que el persegueixen per tot el camp. A pilota aturada és absolutament genial, valdria la pena que jugués una mica més avançat, ja que d'aquesta manera les faltes que constantment li han de fer per a frenar-lo tindrien un caire perillosíssim, ja que com es va demostrar, el seu xut i la seva col·locació són insuperables. Una falta llançada per Maradona és mig gol.

En aquest partit, Maradona jugà sol, perquè els seus companys foren una ombra de l'equip que jugà el Mundial-78, especialment Kempes, que el vàrem trobar mancat de reflexos i de velocitat, jugant a més en una posició molt endarrerida, quan les seves qualitats són abundantment conegudes, són precisament els últims metres on és més perillós, tant pels seus

dribblings com pel seu xut. Està clar que Kempes, no tingué el seu dia i això repercutí en el joc de l'equip. Esperem que "flaco" Menotti reaccionï i faci jugar els seus homes d'una manera més seriosa, perquè de qualitat no els en manca.

Brasil, molt bé

Brillant victòria la del Brasil davant la URSS, superant un gol advers aconseguit pels russos després d'una fallada del porter carioca, davant el joc defensiu mostrat pels soviètics, els brasilers demostraren a tot el món que són uns fermes candidats a aconseguir el torneig si s'ho proposen. Al contrari que Argentina, tenen di-

versos jugadors que poden decidir un partit i així a l'equip contrari no saben a qui anul·lar; en aquest partit els russos anul·laren a Zico, però sorgí Eder que insistí constantment sobre la porteria russa amb els seus xuts fins que aconseguí un golàs de bandera. Un moment abans el cervell de l'equip, Socrates, també d'un fort xut (tal com xuten els carioques) aconseguia l'empat a un. Si segueixen així s'enduran el mundial a casa.

Itàlia i Polònia

Un partit que acaba sense gols, és avorrit, ja que manca la presència i essència de sa majestat el gol, únic protagonista de l'esport rei. / C. Boix.

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i rellançament del diari

Rbla. Catalunya, 15 - Te. 318 54 24
EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms
Carrer N.º ... PIs ...
Tel. Població
Els prego que em subscriuin al diari AVUI a partir del dia 1.er del mes vinent.

	Trimestral	Semestral	Anual
Barcelona-ciutat	2.610.-	5.220.-	10.440.-
Catalunya-Estat espanyol			
Correu normal	2.455.-	4.910.-	9.820.-
Correu aeri	2.610.-	5.220.-	10.440.-

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETÍ a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3.er 2.ª
Barcelona-7

DIUMENGE 20**PRIMERA CADENA****CIRCUIT ESTATAL**

10.00 PARLEM
10.30 SANTA MISSA
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
15.00 NOTICIAS
15.35 SESSIÓ DE TARDA: "El hombre que fabricaba milagros". (1937).
17.30 DON CALZONES Y LOS CHALADOS
18.00 VIDA A LA TERRA
19.00 CULTURAL 82: "Ballet".
20.30 NOTICIAS
20.50 FUTBOL: España-Yugoslavia.
23.00 PROXIMAMENT
23.15 RESUM JORNADA
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIRAMAR
14.10 REPOSICIÓ
15.00 BARCELONA TVE
15.05 NYIGO-NYIGO

CIRCUIT ESTATAL

15.13 AVANÇAMENT INFORMATIU
15.15 EL GRAN HAWAI
17.00 FUTBOL: Alemanya-Xile.
19.15 MUSICAL EXPRESS
20.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
20.15 LLARGMETRATGE: "Que esperen los cuervos". (1969)
22.45 LA PORTA DEL MISTERI
23.45 COMIAT

DILLUNS 21**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALA**

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TOT I MÉS
18.25 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 MUNDIAL INFORMATIU
16.05 LA CONQUISTA DEL OESTE
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
18.57 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 CULTURAL 82: "Orquesta Nacional".
20.30 TELEDIARI
20.50 FUTBOL: Honduras-Irlanda.
23.00 ULTIMAS NOTICIAS
23.15 RESUM JORNADA
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 EL VALLE SECRETO
20.30 ALCORES
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 DON BALDOMERO Y SU GENTE
22.00 CON "H" DE HUMOR: "Atraco a las tres".
23.45 COMIAT

DIMARTS 22**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALA**

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TERCENCI A LA FRESCA
17.30 REPOSICIÓ
18.25 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 MUNDIAL INFORMATIU
16.05 LA CONQUISTA DEL OESTE
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 CULTURAL JUVENIL ESPAÑA 82
19.30 UN MÓN PER A ELLS
20.00 VIURE CADA DIA
20.30 TELEDIARI
20.50 FUTBOL: URSS-Escòcia
23.00 ULTIMAS NOTICIAS
23.15 RESUM JORNADA
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALA**

16.58 AVANÇAMENT INFORMATIU
17.00 CAMPIONAT DEL MÓN: Polònia-Perú.
19.15 MUSICA CLASICA
19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.25 EL CARRO DE LA FARSA
21.00 ANIMALS EN ACCIÓ
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 A DALT I A BAIX
22.30 REDACCIÓ OBERTA
22.35 ALBERT HAMMOND
23.35 COMIAT

DIMECRES 23**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALA**

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 NO VAL A BADAR
17.30 CONTRAPUNT
18.25 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 MUNDIAL INFORMATIU
16.05 LA CONQUISTA DEL OESTE
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 CONTRABANDISTAS
19.30 ENCUNTRO EN LIBERTAD: "Economía".
20.30 TELEDIARI
20.50 FUTBOL: Brasil-Nueva Zelanda.
23.00 ULTIMA EDICIÓ
23.15 RESUM JORNADA
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

16.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
17.00 FUTBOL: Italia-Camerún.
19.15 MUSICA CLASICA
19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.15 ROBINSON
20.45 ESTUDI OBERT
22.00 REDACCIÓ OBERTA
22.05 ESTUDI OBERT
23.30 AIXÒ S'ENFONSA
24.00 COMIAT

DIJOUS 24**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALA**

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 OPINIO
17.30 VOSTRE PREGUNTA
18.25 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 MUNDIAL INFORMATIU
16.05 LA CONQUISTA DEL OESTE
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 DABADABADA
19.30 ARTE DE VIURE
20.30 TELEDIARI
20.50 FUTBOL: Honduras-Yugoslavia.
23.00 ULTIMAS NOTICIAS
23.15 RESUM JORNADA
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALA**

16.58 APERTURA Y PRESENTACIÓ
17.00 FUTBOL: Francia-Checoslovaquia.
19.15 MUSICA CLASICA
19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DINS DEL LABERINT
20.30 ZARABANDA
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 CINE CLUB. Ciclo: "Lo que usted no ha visto de Gene Kelly".
23.45 COMIAT

DIVENDRES 25**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALA**

13.30 VEUS I FORMES
14.00 PARLAMENT
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 MUNDIAL INFORMATIU
16.00 ALTRES COSES
17.30 UN MÓN FELIÇ?
18.10 NOSALTRES
18.30 VEUS SENSE VEU
19.30 DE PELICULA
20.00 VAL MES PREVENIR
20.30 TELEDIARI
20.50 FUTBOL: España-Irlanda del Norte.

23.00 EN AQUEST PAIS
24.00 ULTIMA EDICIÓ
00.15 RESUMEN JORNADA
00.45 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

16.58 APERTURA I PRESENCIÓ
17.00 FUTBOL: Alemanya-Austria.
19.15 LA ABEJA MAYA
20.00 REDACCIÓ OBERTA
20.30 MUSICAL: ¡Oh Boy!
21.00 LLARGMETRATGE: "Siberiada". (1980)
00.15 COMIAT

DISSABTE 26**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALA**

09.45 QUITXALLA. (Reposició.)
10.15 XOCOLATA DESFETA: (Reposició.)

CIRCUIT ESTATAL

11.00 PISTA LLIURE
13.00 CULTURAL JUVENIL ESPAÑA 82
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 PARLAMENT
15.00 NOTICIAS
15.35 PRIMERA SESSIÓ: "El tiempo en sus manos". (1960)
17.30 LA PANTERA ROSA
19.00 HISTORIAS DE LA HISTORIA
20.00 VERITAT O MENTIDA
20.30 PER ART DE MAGIA
21.00 NOTICIAS
21.30 CULTURAL 82: "Corrida de Toros del Mundial".
23.30 SABADO CINE: "La gran estafa". (1973)
01.30 DARRERES NOTICIES

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALA**

14.00 MIRAMAR
14.15 PENSADORS CATALANS
14.55 VISUAL

CIRCUIT ESTATAL

15.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
15.30 POPEYE
16.00 RETRANSMISIÓ ESPORTIVA
18.00 LOU GRANT
19.00 ARTHUR RUBINSTEIN Y LOS JOVENES
20.00 ESTRENOS TV: "Supervivientes". (1974)
22.00 CONCERT-2
24.00 COMIAT

III ANY de CATALUNYA CRISTIANA

II PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Dates: Del 31 d'agost a l'11 de setembre.

Preu: En principi cal comptar unes 105.000 ptes., que comprenen:

Pensió completa en hotels de tres estrelles a Zurich, Tel-Aviv, Natzaret i Jerusalem.

Viatge en avió d'anada i tornada

Autocar de luxe durant tota la ruta per Terra Santa.

Guia oficial de parla espanyola.

Preu d'entrada a tots els llocs que visitarem.

L'itinerari comprèn: Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús, Galilea, Samaria i Judea. Visitarem: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), santuari del Carmel a Haifa, St. Joan d'Acre, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Corozain, Nazaret, Primat de Pere, Tiberíades, Mont Tabor, Riu

Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Abugioix, Jerusalem.

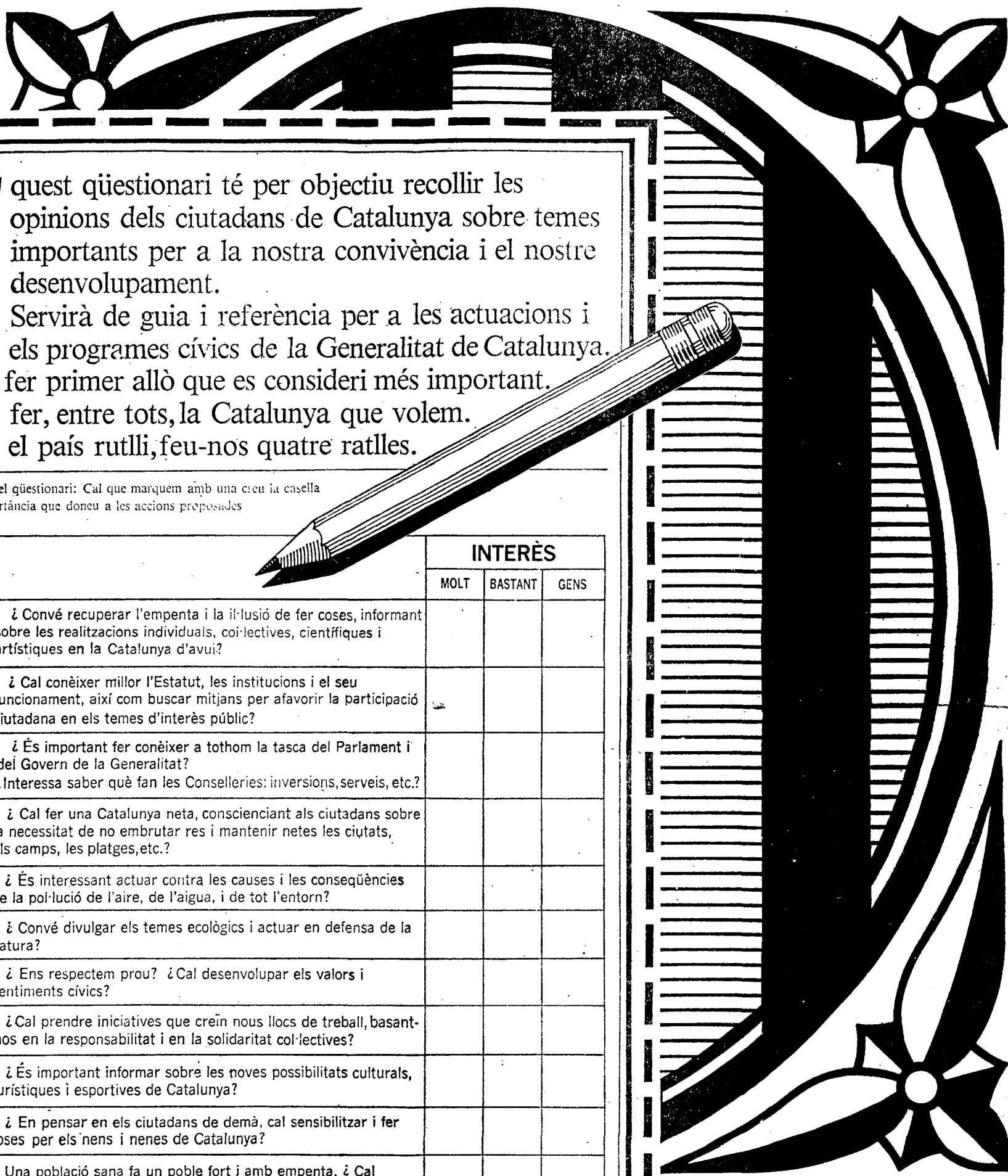
Des de Jerusalem sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Qumran, Ein Guedi i Massada.

A Jerusalem: Sant Sepulcre i Calvari, sant Cenacle, Hort de Getsemaní, Via-crucis, Litóstroto, Església de les Nacions, Mesquites d'Omar i de l'Acsa etc.

Creiem que els cristians no podem anar a Terra Santa simplement a "fer turisme". Per això la pregària comunitària, la lectura puntual de l'Evangeli i la presència del mossèn ens ajudaran a fer-ne un veritable pelegrinatge.

Per a informació: "CATALUNYA CRISTIANA". c/. València, 244, 2.º. Barcelona-7. Tels. 215 37 50 - 27 39 - 27 84 - 28 05 (Sr. Castelló). La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. "CATALUNYA CRISTIANA" es reserva el dret d'admissió.

SI VOLS QUE EL PAÍS RUTLLI, COMIENÇA PER FER QUATRE RATLLES.

Aquest qüestionari té per objectiu recollir les opinions dels ciutadans de Catalunya sobre temes importants per a la nostra convivència i el nostre desenvolupament.

Servirà de guia i referència per a les actuacions i els programes cívics de la Generalitat de Catalunya.

Servirà per fer primer allò que es consideri més important.

Servirà per fer, entre tots, la Catalunya que volem.

Si vols que el país rutlli, feu-nos quatre ratlles.

Com hem d'omplir el qüestionari: Cal que marquem amb una creu la casella corresponent a la importància que doneu a les accions proposades pels següents temes:

TEMA		INTERÈS		
		MOLT	BASTANT	GENS
CATALUNYA AVUI	¿ Convé recuperar l'empenta i la il·lusió de fer coses, informant sobre les realitzacions individuals, col·lectives, científiques i artístiques en la Catalunya d'avui?			
CATALUNYA AUTÒNOMA	¿ Cal conèixer millor l'Estatut, les institucions i el seu funcionament, així com buscar mitjans per afavorir la participació ciutadana en els temes d'interès públic?			
REALITZACIONS DE LA GENERALITAT	¿ És important fer conèixer a tothom la tasca del Parlament i del Govern de la Generalitat? ¿ Interessa saber què fan les Conselleries: inversions, serveis, etc.?			
NETEJA	¿ Cal fer una Catalunya neta, conscienciant als ciutadans sobre la necessitat de no embrutar res i mantenir netes les ciutats, els camps, les platges, etc.?			
POL·LUCIÓ	¿ És interessant actuar contra les causes i les conseqüències de la pol·lució de l'aire, de l'aigua, i de tot l'entorn?			
DEFENSA DE LA NATURA	¿ Convé divulgar els temes ecològics i actuar en defensa de la natura?			
EDUCACIÓ I CONVIVÈNCIA	¿ Ens respectem prou? ¿ Cal desenvolupar els valors i sentiments cívics?			
ATUR I TREBALL	¿ Cal prendre iniciatives que creïn nous llocs de treball, basant-nos en la responsabilitat i en la solidaritat col·lectives?			
CULTURA I TEMPS LLIURE	¿ És important informar sobre les noves possibilitats culturals, turístiques i esportives de Catalunya?			
EL CIUTADANS DE DEMÀ	¿ En pensar en els ciutadans de demà, cal sensibilitzar i fer coses per els nens i nenes de Catalunya?			
UN POBLE SA	Una població sana fa un poble fort i amb empenta. ¿ Cal divulgar els nous conceptes d'higiene i alimentació?			

NOM _____

DOMICILI _____

POBLACIÓ _____

Envieu el qüestionari per correu a:
"Enquesta": Generalitat de Catalunya.
Subdirecció General d'Acció Cívica.
Via Laietana, 46, A. principal. Barcelona-3,
abans del dia 22 de Juny.
Gràcies per aquesta col·laboració.

Tornarà a ser rica i plena

GENERALITAT DE CATALUNYA